

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΤΗΣ ΓΝΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΙΝΟΗ

Ἐπίσημον δημοσιογραφικόν ὄργανον
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

ΤΟΜΟΣ

15^{ος}

ΜΗΝ

Φεβρουάριος

ΕΤΟΣ

2004

ΤΕΥΧΟΣ

145

"ΘΕΟΔΩΡΑΝ ΑΝΑΓΓΑΝ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΗΝ, ΧΡΙΣΤΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΣΙΟΙ ΘΕΙΟΥ ΣΤΕΦΟΥΣ"

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΑΞΙΣ 6/13.7.1983 ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΑΚΑΙΝΟΤΟΜΗΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΘΕΜΑ: «Καταδίκη τοῦ λεγομένου παλααιομερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ».

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἀκαينوτομήτου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς 13.7.1983 ἐπελήφθη τοῦ θέματος τοῦ λεγομένου «παλααιομερολογιτικοῦ οἰκουμενισμοῦ» καί

ΛΑΒΟΥΣΑ ΥΠ' ΟΨΙΝ

α) Ὅτι λεγόμενος «παλααιομερολογιτικός οἰκουμενισμός» διδάσκει διδασκαλίαν αὐτόχρημα αἰρετικὴν, καθ' ἣν ἀπασαι αἱ ἀκολουθοῦσαι τῷ παλαιῷ ἡμερολόγιον, ὁμάδες ἢ παρατάξεις συναποτελοῦσι καὶ ἀνήκουσι εἰς τὴν Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ ὅτι ἐπιβάλλεται ἐνωσις αὐτῶν νοουμένης κατὰ οἰκουμενιστικὴν ἀντίληψιν καὶ οὐχὶ κατὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ὁμολογίαν καὶ Ἐκκλησιολογίαν. β)...., γ)...., δ)...., ε)....

ΕΝ ΑΓΙΩ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΑΠΟΦΑΙΝΟΜΕΘΑ

Α'. Καταδικάζομεν καὶ κατακρίνομεν τὸν λεγόμενον «παλααιομερολογιτικὸν οἰκουμενισμόν», ὡς ξένον καὶ ἀλλότριον τῆς Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας καὶ Ἐκκλησιολογίας τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Β'. Ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὁμολογοῦμεν καὶ διακηρύσσομεν, ὅτι ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἡ οὕτως ἀποκληθεῖσα πρὸς διάκρισιν «ἀκαينوτομήτος», ἡ «Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ.» εἶναι ἡ συνέχεια τῆς Μίας, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐξ ἧς ἀπεσχίσθησαν, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ καινοτόμος Νεομερολογιτικὴ Ἐκκλησία, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς καταδεδικασμένης Παπικῆς Καινοτομίας, ἥτις εἰσῆχθη ὡς Οἰκουμενισμός τὸ 1924, ἀφ' ἑτέρου τὰ διάφορα παλααιομερολογιτικὰ σχίσματα, ἅτινα ἐδημιουργήθησαν διὰ τῆς παραχαράξεως ὑπ' αὐτῶν τῆς Ὁμολογίας - Ἐκκλησιολογίας τῆς ἀκαينوτομήτου Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Γ'. Αὕτη ἡ Ὁρθόδοξος Ὁμολογία - Ἐκκλησιολογία διευτυπώθη καὶ διεκηρύχθη ἀπὸ τοῦ 1924, διεκηρύχθη δὲ καὶ Συνοδικῶς τὸ ἱστορικὸν ἔτος 1935. Ταύτην καὶ ἡμεῖς διαφυλάσσομεν, κηρύσσομεν καὶ ὁμολογοῦμεν. «Οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν», τοὺς δὲ ἀλλοτρίως φρονούντας, ἀλλοτρίους τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κηρύσσομεν.

Δ'. Ὁμοφώνως ἀποδοκιμάζομεν καὶ αἶρομεν ἐκφράσεις ἢ διατυπώσεις, αἱ ὁποῖαι ἀσχέτως ὑπὸ ποίας συνθήκας, ἢ ὑπὸ ποίων ἐγράφησαν, εἶναι ἀπαράδεκτοι ἐξ ὀρθοδόξου ἀπόψεως καὶ ξέναι πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Ὁμολογίαν καὶ Ἐκκλησιολογίαν, καὶ ὀρίζομεν, ὅπως τοῦ λοιποῦ, ἀτε παρεισφύσασαι εἴτε ἀπροσεξίας, εἴτε δι' ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν, θεωροῦνται μὴ γεγραμμένα.

Ἐν σωτηρίῳ ἔτει 1983, 13ῃ Ἰουνίου (Ε.Η.)

† Ὁ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Ἀνδρέας

† Ὁ Μεσσηνίας Γρηγόριος † Ὁ Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος Ματθαῖος † Ὁ Βρεσθῆνης Λάζαρος

† Ὁ Ἀργολίδος Παχώμιος † Ὁ Φθιώτιδος Θεοδόσιος † Ὁ Σεβρίων καὶ Κοζάνης Τίτος

Ο ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

† Ἱερομόναχος Κήρυκος Κοντογιάννης

«ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΝΟΗ»

Μηνιαῖον ὀρθόδοξον, ἱεραποστολικόν, ἐποικοδομητικόν
καὶ ἀντιστασιακὸν περιοδικόν

Ἰδιοκτῆτης: Ἱερά Μητρόπολις Μεσσηνίας καὶ Λαυρεωτικῆς (Γ.Ο.Χ.)

Ἐκδότης: † Ὁ Μητροπολίτης Μεσσηνίας καὶ Λαυρεωτικῆς Κήρυκος

Διευθυντής: Ἀντώνιος Μάρκου

Συντάσσεται ὑπὸ ἑπιτροπῆς

Ἑπιμελητής ὕλης: Χρῆστος Ἐλ. Γκουτζίδης

Προαιρετικὴ ἔκδοσις συνδρομῆς 25 ἔΥΡΩ

Διὰ συνδρομῆς - ἀλληλογραφία ἀπευθύνεσθε:

Περιοδικό «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΝΟΗ», Ἐπισκοπεῖον Ἀτ. Αἰκατερίνης,
Στρογγύλη 19400 Τ.Θ. 54, Κορωπὶ Ἀττικῆς, Τηλ. 210.60.20.176, 210.97.01.083

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ 2004

εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς

Μεῖς ἰδιαίτερη μεγαλοπρέπεια καὶ ἀγωνιστικό παλμό ἐτιμήθη καὶ ἐφέτος, κατὰ τὴν πρώτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, ἡ ἀναστήλωσις τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων καὶ γενικώτερα ἡ Ὁρθοδοξία, λόγῳ καὶ τῶν συγχρόνων ἐπιβουλῶν κατ' Αὐτῆς. Ὁ λόγος τοῦ Ἀπ. Παύλου: «Τοῖς ἀγαπῶσιν τὸν Θεόν πάντα συνεργεῖ εἰς τὸ ἀγαθόν», σήμερον κατανοεῖται καὶ βιώνεται ὄχι μόνον μέσα ἀπὸ τὰ ἀγωνιστικά μηνύματα τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ καὶ μέσα ἀπὸ τὰς συγχρόνους ἐπιβουλὰς κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας, κατὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐνότητος. **Ἡ Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ἐβιώθη καὶ ὡς σύνδεσμος τῶν ἐπὶ δύο χιλιάδες ἔτη ἀγώνων αὐτῆς, μετ' αὐτῶν τῆς ἀπαρχῆς τῆς τρίτης χιλιετηρίδος.** Ἡ ἑορτὴ αὕτη συνενώνει καὶ συμπυκνώνει ὅλην τὴν Ἱστορίαν, ὅλους τοὺς διωγμούς, ὅλους τοὺς ἀγῶνας καὶ ὅλους τοὺς θριάμβους τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἔτσι ἐωρτάσθη καὶ τοιαῦτα βιώματα ἐνέβαλεν εἰς τὰς καρδίας τῶν Ὁρθοδόξων ἡ ἐφετεινὴ Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς αἱ ἐκδηλώσεις ἐπραγματοποιήθησαν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ἀχαρνῶν, χοροστατοῦντος τοῦ **Σεβ/του Μητροπολίτου μας κ. Κηρύκου**, ἐκ μέρους δὲ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης συμμετεῖχεν ὁ **Πανασολογιώτατος Ἱερομ. π. Ἀμφιλόχιος**, ὁ ὁποῖος ἐτέλεσε τὴν θεϊαν λειτουργίαν μέσα σὲ μία βαθεῖα κατανυκτικὴ ἀτμόσφαιρα καὶ μετέφερε τοὺς πνευματικούς χαιρετισμούς καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ **Σεβ/του Μητροπολίτου του κ. Παναρέτου**. Ὁμίλησε ὁ θεολόγος κ. Ἐλευθέριος Γκουτζίδης ἀναφερθεὶς δι' ὀλίγων εἰς τὸ ἱστορικὸν τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, τονίσας ὅτι τῆς δεινῆς αἵρέσεως τῆς Εἰκονομαχίας προηγήθησαν αἱ Χριστολογικαὶ αἵρέσεις τοῦ Ἀρειανισμοῦ, Μονοφυσισμοῦ, Δοκητισμοῦ κλπ. καὶ ὅτι **αὕτῃ καθ' ἑαυτὴν ἡ Εἰκονομαχία ἦτο κατ' ἐξοχὴν Χριστολογικὴ αἵρεσις**. Κατὰ τὴν παράδοσι καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, μετὰ τὴν θεϊαν λειτουργίαν, ἔγινε λιτάνευσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων καὶ ἀνεγνώσθη τὸ Συνοδικὸν τῆς Ἀγίας Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν **Ἑορταστικὴν Ἐκδήλωσιν** προηγήθη ὁ Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς καὶ ἠκολούθησε **Ἀγωνιστικὴ σὺναξις συμπροβληματισμοῦ Κλήρου καὶ Λαοῦ ἐπὶ τῆς συγχρόνου ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως**. Συμετεῖχαν ὁ Σεβ. Μεσογαίας κ. Κήρυκος, ὁ Ἱερομόναχος π. Ἀμφιλόχιος (ὡς ἐκπρόσωπος καὶ τοῦ Σεβ. Λαρίσης κ. Παναρέτου), ὁ Πρωθιερεὺς π. Θωμᾶς Κοντογιάννης, ὁ Ἱερεὺς π. Ἀνδρέας Σίντινιεβ, Ἐκκλησιαστικοὶ Ἐπίτροποι, συνεργάτες τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ δεκάδες εὐσεβῶν πιστῶν, τόσον ἀπὸ τὴν φιλοξενούσαν Ἑνορίαν Ἀχαρνῶν, ὅσον καὶ ἀπὸ ἄλλες ἐνορίες τοῦ λεκανοπεδίου καὶ κυρίως ἀπὸ τὴν τραυματισμένη Ἑνορίαν τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος Κ. Ἡλιουπόλεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἀντικανονικὴ καὶ δυναστικὴ συμπεριφορὰ καὶ στάσις τοῦ Σεβ. Πειραιῶς κ. Νικολάου προεκάλεσεν σχίσμα.

Ειδικώτερα, ὁ κ. Ἀντώνιος Μάρκου, Διευθυντής τῆς «Ὁρθόδοξου Πνοῆς», παρουσίασε καί ἀνέλυσε τὰ τρέχοντα πολὺ ἀνησυχητικὰ Ἐκκλησιαστικά θέματα, γεγονότα ὅπως αὐτὰ ἔχουν διαμορφωθεῖ μετὰ τὴν ἀπὸ 5.2.2003 «παραίτησιν» τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀνδρέου, τὴν ἀναρρίχσιν τοῦ Σεβ. Πειραιῶς κ. Νικολάου εἰς τὸν θρόνον τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἰδιαιτέρως τὴν κατάληψιν καὶ τὴν βιαίαν ἐγκατάστασίν του εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἑνοριακοῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος Κ. Ἡλιουπόλεως. Ἐστιγμάτισε τὸν δόλον, τὸν ὁποῖον μετέλλθε ὁ ψευδοαρχιεπίσκοπος, κ. Νικόλαος, ἀλλὰ καὶ τὴν καταδυνάστευσιν καὶ τὴν περιθωριοποίησιν τοῦ ἐπὶ τριάκοντα ἔτη ἀξίου Ἐφημερίου π. **Θωμᾶ Κοντογιάννη**. Ἐπίσης ἐστιγμάτισε τὴν ἀναλγησίαν τοῦ Ἐπισκόπου καὶ ἔναντι τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τῶν τακτικῶν ἐνοριτῶν, καταστάντος ἀπὸ ἐκφραστοῦ τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐνότητος, ὅπως νοεῖται ὁ Ἐπίσκοπος, εἰς ἓναν διώκτην τύραννον, ὁ ὁποῖος ἐνσπείρει μῖσος, διχόνοιαν καὶ προκαλεῖ σχίσμα εἰς τὴν ἐνορίαν. **Τέλος ἀνεφέρθη καὶ εἰς τὴν καθαρά Ἀντικανονικὴν καὶ στυγνὴν πραιξιοποιητικὴν παρέμβασιν τοῦ Σεβ. Μητροπ. Κιτίου κ. Ἐπιφανίου εἰς τὴν Γνησίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐν Ρωσίᾳ (τῶν Κατακομβῶν), καὶ κυρίως εἰς τὴν προπαγάνδαν ὑπὲρ τῆς «χειροθεσίας».** Τὸ ὅλον θέμα ἐξεδηλώθη τὴν 31ῃ Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. μετὰ τὴν ἀποδοχὴν, ἐκ μέρους τοῦ Σεβ. κ. Ἐπιφανίου, δύο κληρικῶν ἐκ μιᾶς παρατάξεως καλουμένης «**Ρωσικὴ Αὐτόνομη Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία**», (ROAC), τῆς ὁποίας ἡγεῖται, ὁ «Μητροπολίτης Σούζνταλ» Βαλεντίνος.

Ἐπίσης κατὰ τὴν Σύναξιν, ἡ ὁποία διήρκεσε 3 περίπου ὥρας, ὁ Σεβ/τος κ. **Κήρυκος** καὶ ὁ κ. **Ἐλευθέριος Γκοντζίδης** παρουσίασαν ἀναλυτικῶς τὸ θέμα τῆς λεγομένης «Χειροθεσίας τοῦ 1971», ὅπως αὐτὸ προκύπτει τῶν ἀπὸ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, ὅσον καὶ ἀπὸ τὰς προσωπικὰς μαρτυρίας τῶν προταγωνιστῶν του, αἱ ὁποῖαι πάλαι τε καὶ νῦν ὑπὸ τινων παρουσιάζονται ἀντιφατικαί, πρὸς αἰσχύνην, ἀλλὰ καὶ βλασφημίαν ὧν τῶν ἀντιφασκόντων. Τονίσθηκε ἰδιαιτέρως ἡ ἀποδεδειγμένη ἀπόκλισις θέσεων ὠρισμένων ἐκκλησιαστικῶν προσώπων καὶ ἡ DE FACTO διαφοροποίησις τῶν ἀπὸ τὴν ἐπίσημω ἐκπεφρασμένην θέσιν τῆς Γνησίας Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, ὅπως αὕτη πληθωρικῶς ἐμφαίνεται τῶν εἰς τὴν ἐν γένει Ἐκκλησιαστικὴν γραμματολογίαν, ὅσον καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν Συνοδικὴν Ἀπόφασιν τοῦ ἔτους 1981, μετὰ τὴν συμμετοχὴν καὶ τοῦ Σεβ. Κιτίου κ. Ἐπιφανίου. Κατὰ σειρὰν χρονολογικῆς ἐμφανίσεως ἀνελύθησαν ὡς γεγονότα, ἀλλὰ καὶ ὡς συνέπεια τὰ ἐξῆς:

- **Τὸ Ἀπαλλακτικὸ Βούλευμα 54/1976**, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὸν Σεβ. Πειραιῶς κ. Νικόλαον. Κατεδείχθη πόσον βλάσφημος, ἀλλὰ καὶ ἡλλοτριωμένος προέκυψεν καὶ συνεχῶς προκύπτει ὁ Σεβ. κ. Νικόλαος ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἐκκλησιολογίαν καὶ τὴν Ἀποστολικὴν του διαδοχὴν.

- **Ἡ κατὰ τὸ 1977 πῶσις** τοῦ πρ. Κορινθίας Καλλίστου καὶ ἡ δι' αὐτοῦ ἐπιχειρηθεῖσα ἔστω καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων ἐξάρτησις τῆς Ἀποστολικῆς μας Διαδοχῆς ἀπὸ τοῦς Ρώσους τῆς Διασπορᾶς.

- **Αἱ θέσεις τοῦ Σεβ. Κιτίου κ. Ἐπιφανίου**, αἱ ὁποῖαι ἀντιμετωπίσθησαν μετὰ τὴν Συνοδικὴν Ἀπόφασιν τοῦ 1981, ἀλλ' ἀτυχῶς φαίνεται νὰ ἐπανερχονται στὸ προσκήνιο, μετὰ τὸ δημοσίευμα τοῦ Romanitas.

- **Αἱ θέσεις τοῦ «παρ' ἡμῖν»** παρασυνοδικοῦ κατεστημένου, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἀπὸ ἐτῶν καταγγελεθεῖ, ἀλλὰ δὲν ἔχουν ἀντιμετωπισθεῖ καὶ

● Αἱ ἀντιφατικάί καί βλάσφημοι θέσεις ὠρισμένων Ἀρχιερέων (ἀνεφέρθησαν ὀνομαστικῶς), ὅπως αὐτές προκύπτουν ἀπό μόλις νεωστὶ δηλώσεις των καί κείμενα.

Τὴν ὅλην ἐκδήλωσιν ἐπελόγισεν ὁ Παν/τος Ἱερομ. π. Ἀμφιλόχιος μέ λόγον βαθύτατα ὁμολογιακόν, ἀλλά καί πνευματικόν. Τό ἐνδιαφέρον καί ἡ συμμετοχή τῶν πιστῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῆς ἐκδηλώσεως, ὑπῆρξεν ἀπαράμιλλον, τό περιεχόμενον τῆς ὁποίας ἦτο ἐκεῖνο τῶν «ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΝ» τῶν ἐκδηλώσεων τῶν προηγουμένων ἐτῶν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Λαρίσης. Οἱ πιστοὶ ἐπανειλημμένως ἐζήτησαν διευκρινίσεις, ὑπέβαλον ἐρωτήσεις καί ἀπορίας, ὥστε ἡ ἐκδήλωσις δέν εἶχεν τὸν χαρακτήρα ἐθιμοτυπικῆς ἐκδηλώσεως, ἀλλά μιᾶς οὐσιαστικῆς τοιαύτης, τὴν ὁποίαν ἐχαρακτήριζεν ἡ πρωτοτυπία καί τό πρότυπον διὰ παρομοίας ἐκδηλώσε.ς. Ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΝ τῶν προηγουμένων ἐτῶν, αὐταὶ ἀπεφασίσθη νά ἐπανεέλθουν εἰς ἄλλην σύναξιν, διότι τό ἀπαιτοῦν αἱ δύσκολοι διὰ τοὺς πιστοὺς ἡμέραι πού διέρχονται, καί διότι ἡ ΟΜΟΛΟΓΙΑ τῆς ΠΙΣΤΕΩΣ, ὑπὲρ ποτέ καί ἄλλοτε, εἶναι κατεπεύγουσα καί πρώτη προϋπόθεσις διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν καί διὰ τοὺς Ὁρθοδόξους Κληρικούς καί Λαϊκούς. Εἶναι αἶτημα καί ἀπαίτησις τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τό ὁποῖον προεβλήθη καί ὑπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Μετά τό πέρας τῆς ἐκδηλώσεως ἐπραγματοποιήθη εἰδική σύσκεψις ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς καταλήψεως τοῦ Ἑνοριακοῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος Κ. Ἡλιουπόλεως. Ἐξητάσθησαν ὅλαι αἱ πλευραὶ τοῦ προκύψαντος θέματος καί αἱ προοπτικά τῆς ἀντιμετωπίσεως τῆς συγκεκριμένης καταλήψεως, ἀλλά καί τῶν περαιτέρω ἐμφανῶν πλέον σχεδίων τῶν σκοτεινῶν κέντρων, τὰ ὁποῖα ἤρχισαν εἰς τελευταίαν φάσιν ἀπὸ τὴν 11η Νοεμβρίου 2002 μέ τὴν συνωμοσίαν - σκευωρίαν τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀνδρέου καί τοῦ Σεβ. Πειραιῶς κ. Νικολάου κατὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Κηρύκου καί τῆς ἐνορίας τοῦ Ἀγίου Δημητρίου. Περί τοῦ θέματος ὠμίλησαν καί οἱ ἐπίτροποι τοῦ Ναοῦ ὡς αὐτόπται καί αὐτήχοι καί μάρτυρες τῆς συνωμοσίας!

*

Εἰκὼν Ἐξωφύλλου

«ΘΕΟΔΩΡΑΝ ΑΝΑΣΣΑΝ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΗΝ, ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΞΙΟΙ ΘΕΙΟΥ ΣΤΕΦΟΥΣ

Αὕτη ἐγένετο γυνή Θεοφίλου τοῦ βασιλέως τοῦ Εἰκονομάχου οὐκ ἦν δέ αἰρετική, ὥσπερ ὁ ταύτης ἀνὴρ. Ἐκεῖνος μέν γάρ τόν Ἅγιον Μεθόδιον, τόν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως, ἐξώρισεν, ἀντ' ἐκείνου δέ προεβέβατο Ἰωάννην τόν Λεκανομάντιν, καί τὰς ἁγίας εἰκόνας κατέκαυσεν. Αὕτη δέ, εἰ καί φανερώς οὐκ ἐτόλμα προσκυνεῖν τὰς ἁγίας εἰκόνας, ὅμως εἶχεν αὐτάς κεκρυμμένας εἰς τὸν κοιτῶνα αὐτῆς, καί τῇ νυκτὶ ἵστατο προσευχομένη, καί παρακαλοῦσα τὸν Θεόν, ἵνα ποιήσῃ ἔλεος μετά τῶν Ὁρθοδόξων. Ἐγέννησε δέ υἱόν, ὀνόματι Μιχαήλ, καί ἐδίδαξεν αὐτόν τὴν Ὁρθοδοξίαν. Μετά δέ τὴν τελευταίαν τοῦ ἀνδρός αὐτῆς, εὐθέως ἤγαγε τόν Ἅγιον Μεθόδιον, καὶ συνήθροισε τὴν ἱερὰν Σύνοδον, καί ἀνεθεμάτισε τοὺς Εἰκονομάχους, καί Ἰωάννην κατεβίβασε τοῦ θρόνου, καί τὰς Ἀγίας εἰκόνας εἰσήγαγεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Εἵτα ἐτελεύτησε, καταλιποῦσα τὴν βασιλείαν τῷ υἱῷ αὐτῆς Μιχαήλ». (Ἀπὸ τό Συναξάριον τῆς 11ης Φεβρουαρίου).

**ΕΠΑΝΕΝΕΡΓΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ
ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΙΚΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΝ
Ο ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΙΤΙΟΥ
κ. ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ**

Ύπό του Θεολόγου κ. Έλ. Γκοντζίδα

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κιτίου κ. Ἐπιφάνιος ποτέ μετά ἀπό τό 1971, δέν ἀπέβαλε τόν παλαιοημερολογιτικόν Οἰκουμενισμόν, ἀλλά μόνον ἔδειξε ὅτι ὑποχωρεῖ καί σιωπᾷ, διότι ἀνέμενε καλυτέρας συνθήκας διὰ νά ἐπανενεργοποιηθῇ. Καθ' ὅλα τά ἔτη τῆς τοιαύτης σιωπῆς του πάντοτε ὑπογείως συνετῆρει καί κατηύθυνε τόν παλαιοημερολογιτικόν Οἰκουμενισμόν καί εἰς τά πλαίσια αὐτά ποτέ δέν ἄφησε τόν Ἀρχ/πο κ. Ἀνδρέα μακράν ἀπό τήν ἐπιρροήν του, μέχρι πού μέ τήν ἔγκρισίν του τήν 5.2.2003 ὁ ἴδιος ὁ Μακαριώτατος τά ἔδωσε «ὅλα γιά ὅλα», διὰ νά προωθήσουν ἀπό κοινοῦ αὐτόν τόν παλαιοημερολογιτικόν οἰκουμενισμόν.

Πρὶν παραιτηθῇ, ὁ Μακαριώτατος, ἀπέκοψεν ἑαυτόν ἀπό τοὺς ἀνιδιοτελεῖς, πιστοὺς, ἐντίμους, καί ὀρθοδόξους συνεργάτας του, τοὺς ἔδωξεν καί κατόπιν ὀλοκληρωτικά καί ἄνευ ὄρων ὑπέκυψεν εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῶν ἀδελφῶν Τσακίρογλου, τοῦ κ. Δ. Κάτσουρα καί δι' αὐτῶν εἰς τό Φλωρινικόν Κέντρον τῶν «Ἀχαΐας» Καλλινίκου Σαραντοπούλου καί Ἀθ. Σακαρέλλου καί πάλιν, διὰ τῶν τελευταίων, εἰς τόν Νεοημερολογιτισμόν τοῦ κ. Χριστοδούλου Παρασκευαΐδη.

Ὡς γνωστόν οὗτος (ὁ κ. Χριστόδουλος) ἀπό τῆς ἀναδείξεώς του εἰς τόν «Ἀρχιεπισκοπικόν» θρόνον τῶν Ἀθηνῶν μεθοδεύει «ἄριστα» τήν «λύσιν τοῦ παλαιοημερολογιτικοῦ προβλήματος», ἐκκινῶν μέ τήν προϋπόθεσιν ὅτι ἀναγνωρίζει τοὺς «Ἐπισκόπους» καί Κληρικούς ὅλων τῶν παλαιοημερολογιτικῶν παρατάξεων, τῶν ὁποίων αἱ χειροτονίαι προέρχονται ἐκ τῆς Ρωσικῆς Συνόδου τῆς Διασποράς, ἐνῶ ἀσφαλῶς ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ τοὺς Ἐπισκόπους καί Πρεσβυτέρους τῆς Γησιᾶς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, διότι ὅλοι αὐτοὶ ἔχουν τήν Ἀποστολικήν Διαδοχήν ἐκ τῶν χειροτονιῶν τοῦ 1935 καί 1948. Τοῦτο ὅλον, διότι κατὰ τόν κ. Χριστόδουλο, οἱ τρεῖς Μητροπολῖται, οἱ ὁποῖοι τόν Μάιον τοῦ 1935 ἀπεκήρυξαν τόν Νεοημερολογιτισμόν καί ἀπεδέχθησαν καί ὡμολόγησαν τήν Ἐκκλησιολογίαν τῆς Ἐκκλησίας τῶν ΓΟΧ, ἀφοῦ προέβησαν εἰς τὰς γνωστὰς Ἐπισκοπικὰς Χειροτονίας, κατόπιν «καθρέθησαν»(!) ὑπὸ τοῦ Νεοημερολογιτισμοῦ. Ἐπομένως ὁ κ. Χριστόδουλος προκύπτει πολὺ πιὸ ἐξυπνος ἀπὸ τόν κ. Βαρθολομαῖο, ὁ ὁποῖος τοὺς γνωστὰς Ἀμερικανοτραφεῖς Φλωριναίους Ἐπισκόπους Παῖσιον καί Βικέντιον, ἔκαμε δεκτοὺς, ἀφοῦ πρῶτον τοὺς «ἀνεχειροτόνησεν», εἰς ὅλους τοὺς βαθμούς, καί ἔτσι ἐβεβαίωσε μέ τόν τρόπον αὐτόν ὅτι «δέν ἀναγνωρίζει τόν ἑαυτόν του», ἀφοῦ οἱ δύο αὐτοὶ κύριοι, ὡς προερχόμενοι ἐκ τῶν χειροτονιῶν τοῦ 1960 ἐκ τοῦ Ρώσου Ἐπισκόπου Σικάγου Σεραφεῖμ, (καί τοῦ νεοημερολογίτου Ρουμάνου Θεοφίλου Ἰονέσκου), ἀκολούθως «ἀνεγνωρίσθησαν» καί ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς Συνόδου τῆς Δισποράς ὑπὸ τόν τότε Μητροπολίτην Φιλάρετον!... Εἶχον ἐπομένως τήν ἰδίαν «Ἐκκλησιολογίαν» καί τήν ἰδίαν «Ἀποστολικήν Διαδοχήν», ὅπως καί κ. Βαρθολομαῖος. Ἀντίθετα ὁ κ. Χριστόδουλος, ὅπως λέγουν αἱ

πληροφορίες, δέν ἐφαρμόζει «Ξυλίνη» συμπεριφοράν, ἀλλὰ ἐμφανίζεται εὐέλκτος, ἀφοῦ πρωτίστως ἐμφανίζεται ὡς «γνήσιος ὀρθόδοξος πατέρας» γίνεται δέ, κατὰ τὰς ἐκάστοτε συνθήκας καί «παλαιοημερολογίτης», ἐνῶ διαρρέει ὅτι ἀναγνώριζει τοὺς «Ἐπισκόπους καί πρεσβυτέρους» ὅλων τῶν παλαιοημερολογιτικῶν παρατάξεων, ἀρκεῖ νά ἔχουν τήν χειροτονίαν τῶν ἐκ τῆς Ρωσικῆς Συνόδου τῆς διασπορᾶς. Ἐπίσης ἀναγνώριζει καί τοὺς Ἐπισκόπους καί πρεσβυτέρους τῶν ὁποίων ἡ Ἀποστολική Διαδοχή προέρχεται ἐκ τῶν χειροτονιῶν τοῦ 1935, ὑπὸ τῶν Δημητριάδος Γερμανοῦ, πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου καί Ζακύνθου Χρυσοστόμου καί κατόπιν καί τοῦ 1948 ὑπὸ τοῦ Βρεσθένης Ματθαίου, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως τῆς ἀποδοχῆς τῆς «χειροθεσίας» τοῦ 1971 καί ὅτι θά «ὁμογενοποιηθοῦν» εἰς ἓνα νέο μεγάλο ἐπίσημο καί ἀνεγνωρισμένο παλαιοημερολογιτικό σχῆμα ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον σχέσιν καί ἐξάρτησιν ὑπὸ τὸν ἴδιον.⁽¹⁾

Μέσα εἰς αὐτό τό πλαίσιον, δηλαδή προκειμένου νά ἐνταχθοῦν εἰς αὐτό τό νέον «παλαιοημερολογικόν σχῆμα» καί οἱ Ἐπίσκοποι καί Ἱερεῖς τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὡς «χειροθετημένοι» ὑπὸ τῆς Συνόδου τοῦ τότε Μητροπολίτου Φιλαρέτου, καί ἐπειδὴ παρά τὴν ὑπουλον καί καταχθόνιον μέθοδον, τό σχέδιον, ὡς κραυγαλέον προσκρούει καί δέν προχωρεῖ, καθ' ὑπαγόρευσιν ἐστήθησαν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἐλεειναὶ διωκτικαὶ σκευωρίαι, ἐπέρασαν ἀρχεῖο θέματα σχετικά μέ τὴν Ἐκκλησιολογίαν, τὴν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν καί τὴν «χειροθεσίαν», κατελύθη ἡ Κανονικὴ Τάξις καί ὁ Συνοδικὸς θεσμός, καί ἐφθασεν εἰς τό ἔσχατον σημεῖον πτώσεως ὁ Μακαρ. Ἀρχ/πος κ. Ἀνδρέας, μέ τό βδέλυγμα περὶ παραιτήσεώς του ὑπὲρ τοῦ Πειραιῶς κ. Νικολάου Μεσσακάρη.⁽²⁾

Ὅμιλοῦν συχνά διὰ «ἐγκληματίας πολέμου», ἐνῶ ἐδῶ ἔχουμε «ἐγκληματίας κατὰ τῆς Ἐκκλησίας». Ζῇ ὅμως, Κύριος ὁ Θεός, διότι τὰ σημερινὰ ἐγκλήματα, ὅσον καί ἂν φαντάζον φοβερά ὅμως αὐτά, ἐμπρός εἰς τὰ ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα προηγήθησαν, κατὰ τὴν μακραίωνα ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι μικρά. Φαντάζον μεγάλα, διότι ἡμεῖς εἴμεθα «νάνοι» ἢ κατὰ τὸν Ἀπ. Παῦλο «σκώληκες καί οὐκ ἄνθρωποι», ἢ διότι «δέν ἐμορφώθη, εἰσέτι, Χριστός ἐν ἡμῖν». Ὡστόσο ὅλοι αὐτοὶ παραπέμπονται εἰς τό «ἄνω Δικαστήριον» καί ὄχι τῆς Χάγης.

Κατὰ τὰ σαφεῖς δεδομένα, εἰς αὐτὴν τὴν διαδραματιζομένην κατάστασιν, πρωτεύοντα ἀρνητικὸν ρόλον ἐπὶ τοῦ Μακ/του Ἀρχ/που, ἀπὸ τό 1971 διαδραματίζει ὁ Σεβ. Κιτίου κ. Ἐπιφάνιος! Οὗτος ἄλλοτε ἐπαγγελλόμενος τὴν ὀρθότητα τῆς πίστεως, ἄλλοτε ἀναλόγως τῶν περιστάσεων ξιφουλκῶν κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἠγήθη τοῦ κινήματος τοῦ παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ ταχθεῖς ὑπὲρ τῆς «ἐνώσεως» ὅλων τῶν παλαιοη-

(1) Πολύ «φοβούμεθα μήπως καί εἰς αὐτό τό θέμα τελικά θά ὑπάρξῃ «κόντρα» μεταξύ Φαναρίου καί Ἀθηνῶν...

(2) Ἄν δέν συνέτρεχεν αὐτός ὁ λόγος, τὸν «νέον Ἀρχιεπίσκοπον» θά τὸν εἶχον κράξει ἀκόμη καί λίθοι τοῦ Φλωρινισμοῦ καί Νεοημερολογισμοῦ. Ὅποιον κατάντημα, ὁποῖα βλασφημία ὁποῖον αἶσχος! Παραιτεῖται ἓνας Ἀρχιεπίσκοπος συναλλασσόμενος «Σιμωνιακῶς» ὑπὲρ ἑνὸς Ἐπισκόπου ὁ ὁποῖος εἶναι βλάσφημος, κακὸδόξος, δοκησίσοφος καί θῦμα τῆς ματαιοφροσύνης του! Naί, γίνεται ἀνεκτός, διότι ὁ κ. Νικόλαος καί μέ ἐπίσημον Νομολογίαν (54/76 Ἀπαλλακτικὸν Βούλευμα), εἶναι «χειροθετημένος» καί ἀναγνώριζεται, ὅπως ἀκριβῶς τὸν θέλει καί ὁ κ. Χριστόδουλος.

μερολογιτικῶν παρατάξεων, διότι «ἔχουν τὴν ἰδίαν ὁμολογίαν καὶ τὴν ἰδίαν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν», καὶ συμμετέχουν ἅπαντες ὡς δεκατριμερεῖτες εἰς τὸ μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας! Ἄλλοτε πάλιν βλέπων τὰ δύσκολα τάσσεται ὑπὲρ τῆς ὀρθότητος, μέχρις ὅτου ὠδήγησε τὸν Μακαρ. Ἀρχ/πον εἰς παραίτησιν (ἢ συνευδόκησεν εἰς αὐτήν). Ἦδη, κατ' αὐτάς, ἀναφανδὸν δρᾷ καὶ κινεῖ τὸν παλαιοημερολογιτικὸν οἰκουμενισμόν, ὁ ὁποῖος διὰ τοὺς συγχρόνους «φωστήρες» μας εἰς τὴν Ἑλλάδα μέχρι πρό τινας ἦτο «φαντασία» τοῦ Ἐπισκόπου Κηρύκου καὶ τοῦ θεολόγου Ἐλευθερίου Γκουντζίδη, οἱ ὅποιοι εἶναι «φαντασιόπληκτοι», «ὕβρισταί», «ἄσεβεις» καὶ «ἀνταρτεῦν»!... Δυστυχῶς ὀφείλουμε νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι ταῦτα γίνονται πιστευτὰ ἀπὸ πολλοὺς ὁπαδοὺς των, οἱ ὅποιοι μὲ τὴν στάσιν των τοὺς ἐνθαρρύνουν καὶ τοὺς καθιστοῦν συνεργοὺς εἰς τὰ «ἐγκλήματα κατὰ τῆς Ἐκκλησίας», ἢ ἐπὶ τὸ ὀρθότερον κατὰ τῆς Ἐκκλησιολογίας καὶ τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς.

Εἰδικώτερον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπανεργοποίησιν, τοῦ Σεβ. κ. Ἐπιφανίου, εἰς τὸν Παλαιοημερολογιτικὸν Οἰκουμενισμόν, αὕτη προκλητικώτατα ἐξεδηλώθη μόλις τὴν 31 Ἰανουαρίου 2004. Πρόκειται περὶ τῆς ἀντικανονικῆς παρεμβάσεως, τοῦ Σεβ/του Κιτίου κ. Ἐπιφανίου, εἰς τὴν μαρτυρικὴν Ἐκκλησίαν τῶν Κατακομβῶν τῆς Ρωσίας, διὰ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀποδοχῆς εἰς κοινωνίαν δύο Ρώσων Κληρικῶν, προερχομένων ἐκ μιᾶς σχισματικῆς παρατάξεως τῶν Ρώσων τῆς διασπορᾶς, ἡ ὁποία δρᾷ ἐν Ρωσία. Οὕτω ὁ Σεβ. κ. Ἐπιφάνιος ἀνέλαβεν νέαν «Ἱεραποστολήν» εἰς τὴν Ρωσίαν!!! Τὸ γεγονὸς ἔφερεν εἰς φῶς, μέσω τοῦ Ἰντερνετ ὁ κ. Ἀντ. Gregorian, ἐκδότης τῆς Romanitas, καὶ ἀπεκάλυψεν μίαν οἰκτρὰν κατάστασιν, ὅσον ἀφορᾷ τὰς θέσεις ἔναντι τῆς Ἐκκλησιολογίας καὶ τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς προσώπων τόσον ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ὅσον καὶ ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν πρώτην σχετικὴν πληροφόρησιν πρὸς τὸν Σεβ/τον Μητροπολίτην Κήρυκον, Ἐξάρχον τῆς Ἐκκλησίας Κατακομβῶν ἐν Ρωσία, εἶχε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ κάμῃ ὁ Αἰδ/τος π. Εὐστάθιος Τουρλῆς, μόλις τὴν προτετραίαν τῆς 31ης Ἰανουαρίου, χωρὶς νὰ ἀνακοινώσῃ πόθεν ἐγνώριζε τὸ γεγονὸς, ἢ τὸ μείζον, ποίαν θέσιν ἔλαβεν ὁ ἴδιος εἰς τὸ ἀποφασισμένον πρᾶξικόπημα τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου. Ὡστόσο τὸν Σεβ/τος Κιτίου, δέν εἶχε μέχρι σήμερον τὴν στοιχειώδη εὐαισθησία καὶ θάρρος νὰ ἐνημερώσῃ τὸν Σεβ/τον Κήρυκον!

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΜΙΑ ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΙΣ

ἐπὶ τῆς ἀντικανονικῆς καὶ οἰκουμενιστικῆς παρεμβάσεως τοῦ Σεβ.

κ. Ἐπιφανίου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Κατακομβῶν τῆς Ρωσίας

Τὴν λεπτομερῆ πληροφόρησιν περὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος ἔχομεν ἐκ τῆς ἱστοσελίδος τοῦ Internet, ὅπου ὁ ἐκδότης τῆς Romanitas κ. Ἀντώνιος Gregorian, διὰ λογαριασμόν τοῦ Μητροπολίτου κ. Ἐπιφανίου καὶ τῶν Ρώσων ἱερέων, τὴν 17ην Φεβρουαρίου ἐπληροφόρει διεθνῶς, τὰ κάτωθι:

«Romanitas», 17.2.2004.

Ίερείς καί λαός τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Αὐτονόμου Ἐκκλησίας προσχώρησαν κάτω ἀπό τό ὁμοφόριο τοῦ διαδόχου τοῦ Ἀγ. Ματθαίου τῆς Βρεσθένης καί τοῦ Ἀγ. Φιλαρέτου Βοζνεσένσκυ, τῆς κεφαλῆς τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Κύπρου

Στή 31 Ἰανουαρίου/13 Φεβρουαρίου 2004 (...) κατά τή διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας, στό Καθολικό τῆς ἱερᾶς μονῆς τῆς Μεταμορφώσεως (Αβδελλερό, Κύπρος), ὁ πρωθιερέας Μιχαήλ Μακέεβ καί ὁ ἱερέας Ρωμανός Πάβλοφ ἔγιναν δεκτοί στήν κοινωνία ἀπό τό Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἐπιφάνιο, τήν κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Κύπρου.

(...) Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου εἶναι σήμερα ἡ μοναδική Τοπική Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ., ἡ ὁποία δέν εἶναι χωρισμένη ἀπό ἐσωτερικές συγκρούσεις. Ὁ γέρον - Μητροπολίτης Της ἔχει Ἀποστολική Διαδοχή ἀπό τήν Ἐκκλησία τοῦ Ἀγ. Ματθαίου τῆς Βρεσθένης καί πέρασε τό 1971 τήν χειροθεσία τῆς Ρωσικῆς Ὑπερόριας Ἐκκλησίας ἀπό τόν Ἀγ. Φιλάρετο Βοζνεσένσκυ, ἐνῶ τήν ἀναγκαιότητά της αὐτός, ἀντίθετα ἀπό πολλούς ἄλλους, ὑπερασπιζόταν. Στήν οὐσία, ἐάν κάποιος δέν μπορεῖ νά πάει στήν Ἐκκλησία Κατακομβῶν, πράγμα τό ὁποῖο μπορεῖ νά εἶναι δύσκολο γιά πολλούς κατοίκους τῶν πόλεων, σήμερα δέν ὑπάρχει πιό κατάλληλο ὁμοφόριο ἀπό τό ὁμοφόριο τοῦ Μητρ. Ἐπιφανίου, καί ἰδιαίτερα γιά τοὺς Ρώσους Γ.Ο.Χ., οἱ ὁποῖοι εἶναι κουρασμένοι ἀπό τίς ἀνταπάτες τῆς «ἐν δυνάμει Ὁρθοδοξίας» τῶν ἀπομεινარიῶν τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς καί ἀπό τοὺς λυτηροὺς χωρισμούς μέσα στήν Ἑλληνική Ἐκκλησία.

(...). Ἐπὶ πολλά ἔτη ἡ κεφαλὴ τῶν Γ.Ο.Χ. Κύπρου ὁ Μητρ. Ἐπιφάνιος, ὁ ὁποῖος βρίσκεται στήν κοινωνία μέ τήν Ματθαϊκή Σύνοδο Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, καλοῦσε σέ διάλογο τοὺς Ματθαϊκοὺς καί τοὺς Φλωριναίους, τοὺς ἡπειρωτικούς Ἐπισκόπους, καί ἐπίσης μέ συνέπεια ὑπερασπιζόταν τήν αὐτοκέφαλο ιδιότητα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ὑπογράφοντας τὰ κοινά ντοκουμέντα μέ τήν Ἑλληνική Σύνοδο μόνο σύμφωνα μέ τή φόρμουλα «ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Κύπρου». Αὐτός καί τὰ πνευματικά τέκνα του ἐκτιμοῦν τήν ἡγήσια Ρωσική Ἐκκλησία καί τόν Ἀγ. Φιλάρετο Βοζνεσένσκυ, ἔχουν εἰκόνες τῶν Ρώσων Νεομαρτύρων καί σέβονται ἄλλους Ρώσους ἁγίους. (...).

Τά τελευταῖα ἔτη στὸν Μητρ. Ἐπιφάνιο τοῦ Κιτίου καί ὅλης τῆς Κύπρου ἀπευθύνθηκαν πολλοὶ κληρικοὶ ἀπὸ τή Ρωσία μέ τήν αἴτηση νά γίνουν δεκτοὶ κάτω ἀπὸ τό ὁμοφόριό του, ἀλλὰ αὐτός, πρὶν νά ἀποφασίσει νά ἀνοίξει τήν ἱεραποστολή στήν Ρωσία, περιμένοντας τήν εὐλογία ἀπὸ τό Θεό, δέν βιαζόταν. Τώρα αὐτή ἡ ἱεραποστολή ἐπιτέλους ἄρχισε. Μαζί μέ τοὺς Ἑλληνες Ἐπισκόπους αὐτός σκοπεύει στό μέλλον νά χειροτονήσει ἕναν Ἐπίσκοπο γιά τή Ρωσία, ὅταν ὁ Θεός μας δωρίσει ἕναν ἄξιο ὑποψήφιο, καί μέ αὐτό τὸν τρόπο νά γυρίσει ἐκατονταπλασίως πίσω στή Ρωσία ἐκεῖνο, τό ὁποῖο τοῦ εἶχε παραδώσει ὁ Ἀγ. Φιλάρετος. Ὁ Δεσπότης, κατὰ συμβουλή - συνεννόηση μέ τοὺς Ἑλληνες Ἐπισκόπους, ἐπίσης εἶναι ἐτοιμος νά ἀναθεωρήσει τήν πιθανότητα νά ἀρχίσει τήν κοινωνία μέ τήν Ρωσική Ἐκκλησία τῶν Κατακομβῶν, μετὰ τήν πλήρη ἀνάλυση τῆς προελεύσεως τῶν συγκεκριμένων Ἐπισκόπων.

Οἱ Ἑλληνες Ἀρχιερεῖς πολὺ ἐκτιμοῦν τὸν γέροντα - Μητροπολίτη. Πρὶν ἀπὸ μερικoὺς μῆνες, πρὶν νά ἀποφασίσει νά παραιτηθεῖ, ὁ πρῶην Προϊστάμενος τῆς

Ματθαϊκής Συνόδου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀνδρέας, ἐπισκέφθηκε τόν Δεσπότη τῆς Κύπρου. Τώρα, μετά ἀπό τήν ἐπιμελῆ καί ὀλόπλευρη ἐξέταση τοῦ ζητήματος τῶν Ρώσων ιερέων, οἱ ὁποῖοι ἔφυγαν ἀπό τό Μητρ. τοῦ Σουζδαλ τοῦ Οὐαλεντίνου, καί ἡ ὁποία ἐξέταση προηγήθηκε ἀπό τήν ἀλληλογραφία μέ τούς Γ.Ο.Χ. ἀπό τίς τέσσερις ἡπείρους, τήν ἀνάληψη τῆς προελεύσεως καί τῶν ἐνεργειῶν τῆς κεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Σουζδαλ καί τήν συζήτηση μέ πολλούς ιερεῖς καί Ἐπισκόπους, ἔγιναν δεκτοί πρῶτοι δύο ιερεῖς - ὁ πρωθιερεὺς Μιχαήλ Μακέεβ καί ὁ ιερεὺς Ρωμανός Πάβλωφ. Οἱ αἰτήσεις τῶν ἄλλων ιερέων ἀπό τήν Ρωσία ἐξετάζονται. Σ' αὐτῇ τῇ στιγμή ὁ πρωθιερεὺς Μιχαήλ Μακέεβ εἶναι ὁ πρῶτος (πρεσβύτερος) ιερέας τῆς ιεραποστολῆς (...).

Ἡ παρέμβασις τοῦ κ. Ἀντωνίου Μάρκου

Ὁ κ. Ἀντ. Μάρκου ὑπὸ τήν ιδιότητα τοῦ Δ/τοῦ τῆς «Ὁρθοδόξου Πνοῆς», ἀφοῦ ἐνημέρωσε τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην κ. Κήρυκον ὡς ἀρμόδιον διὰ τήν Ἱεραποστολήν εἰς τήν Ρωσίαν, ἀλλά καί τούς συνεργάτας τῆς «Ὁρθοδόξου Πνοῆς», προέβη ἀμέσως εἰς τήν κάτωθι παρέμβασιν ἀπάτησιν.

Ἀθῆναι 10/28.2.2004

Πρός

Anton Ter Gregorian Ἐκδότῃ «ROMANITAS»

Ἀγαπητέ κύριε,

Μελέτησα μέ πολλή προσοχή τό ἄρθρο σας σχετικά μέ τήν ἔνωσή σας μέ τόν Σεβ. Μητροπ. κ. Ἐπιφάνιο, Προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Κύπρου. Ἀτυχῶς πρέπει νά ἐπισημάνω, ὅτι κάποιες ἀπό τίς θέσεις σας ἀποτελοῦν μεγάλες βλαστημίες κατὰ τῆς Ὁμολογίας Πίστεως καί τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Α. Γράφετε, ὅτι «ἡ Κυπριακή Ἐκκλησία εἶναι ἡ μόνη τοπική Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. πού δέν ἔχει διαιρεθεῖ ἀπό ἐσωτερικές συγκρούσεις».

Αὐτό δέν εἶναι ἀληθές. Ἀπό τό 1956, ἔτος ἐκλογῆς τοῦ Μητροπ. Ἐπιφανίου, ὑφίσταται σχίσμα στήν Κύπρο. Ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Γαλακτοτροφούσης Λευκωσίας Ἀρχιμ. Χρυσόστομος, δέν ἀναγνώρισε αὐτή τήν ἐκλογή καί σήμερα ἡ Μονή, 2 Ἱερεῖς (οἱ Ἱερομόναχοι Ἀγάπιος καί Θεοδόσιος), μοναχοί καί πολλοί λαϊκοί, δέν μνημονεύουν τόν Μητροπ. Ἐπιφάνιο...

Τό πλεόν σοβαρό εἶναι, ὅτι ἡ θέση σας ὑπονοεῖ, ὅτι ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος «εἶναι διηρημένη ἀπό ἐσωτερικές συγκρούσεις».

Αὐτό ἐπίσης δέν εἶναι ἀληθές. Σύμφωνα μέ τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιολογία, ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ ἱστορική συνέχεια τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ στήν Ἑλλάδα, μετά τό Νεοημερολογιτικό Σχίσμα τοῦ 1924. Ἀπό τό Σῶμα Της τό 1937, 1977 καί 1995, ἀποκόπηκαν μικρές ἢ μεγάλες ὁμάδες Ἐπισκόπων, Κληρικῶν καί λαϊκῶν, γιά λόγους Πίστεως, οἱ ὁποῖοι δημιούργησαν νέες «Ἐκκλησίες» (τό 1937 οἱ Φλωρινικοί, τό 1977 ὁ Ἐπίσκοπος Κορινθίας Κάλλιστος, τό 1995 πέντε Ἐπίσκοποι ὑπὸ τόν Μεσσηνίας Γρηγόριο)...

Υπάρχει ή άντορθόδοξος θεωρία τών κλάδων πού δέχεται, ότι όλες αυτές οι «Έκκλησίες» είναι τμήματα τής Γνησίας Όρθοδόξου Έκκλησίας τής Ελλάδος, ή όποια «είναι διηρημένη από έσωτερικές συγκρούσεις». Αύτός είναι ό γνωστός Παλαιοημερολογιτικός Οίκουμενισμός.

Β. Γράφετε, ότι «ό γέρων Μητροπολίτης έχει τήν Άποστολική Διαδοχή από τήν Έκκλησία τοϋ άγ. Ματθαίου Βρεσθένης καί τό 1971 δέχθηκε μία χειροθεσία από τήν ΡΟΕΔ τοϋ άγ. Φιλάρετου Βοζνεσνέσκυ, τήν αναγκαιότητα τής όποίας ύπερασπίσθηκε, σέ αντίθεση μέ πολλούς άλλους». Καί «μαζί μέ τούς Έλληνες Έπισκόπους σχεδιάζει νά χειροτονήσει στο μέλλον έναν Έπίσκοπο γιά τήν Ρωσία... καί έτσι νά έπιστρέψει αυτό πού έλαβε από τόν άγ. Φιλάρετο»!!!

Αύτές οι θέσεις —πρέπει νά επαναλάβω— είναι μία μεγάλη βλασφημία κατά τής Όμολογίας Πίστεως καί τής Άποστολικής Διαδοχής τής Γνησίας Όρθοδόξου Έκκλησίας. Η Γνησία Όρθόδοξος Έκκλησία τής Ελλάδος (καί επίσης καί τής Κύπρου) πιστεύει (βλ. τήν Συνοδική Άπόφαση τοϋ έτους 1981, τήν όποία προσυπογράφει καί ό Μητροπ. Έπιφάνιος), ότι:

● Η Άποστολική Διαδοχή τών Έπισκόπων Της προέρχεται από τίς ιστορικές χειροτονίες τών έτών 1935 καί 1948 καί όχι από τήν «χειροθεσία» τοϋ 1971.

● Η λεγομένη «χειροθεσία» από τήν ΡΟΕΔ τό 1971, ήταν μία έξωτερική καί όχι ούσιαστική πράξη, διότι ή χειροτονία τοϋ Έπισκόπου Τριμυθοϋντος Κύπρου Σπυριδωνος υπό μόνου τοϋ Έπισκόπου Βρεσθένης Ματθαίου, ήταν έγκυρος καί πλήρης.

● Ο Μητροπ. Έπιφάνιος όταν επέστρεψε από τίς ΗΠΑ, έδωσε ένώπιον τής Ιεράς Συνόδου καί τοϋ Σώματος τής Γνησίας Όρθοδόξου Έκκλησίας τήν Άρχιερατική του διαβεβαίωση, ότι αυτή ή «χειροθεσία» ήταν μία έξωτερική πράξη οικονομίας, γιά τήν θεραπεία τοϋ Φλωρινικού Σχίσματος τοϋ 1937.

● Άν τώρα ό Μητροπ. Έπιφάνιος —ή όποιοσδήποτε άλλος— πιστεύει κάτι διαφορετικό, ότι δηλαδή τό 1971 πήρε από τήν ΡΟΕΔ κάτι περισσότερο από μία άπλή εύλογία ή κάτι περισσότερο από τήν πλήρη, έγκυρη καί τελεία χειροτονία τοϋ 1948, τότε δέν είναι γνήσιος Όρθόδοξος Έπίσκοπος.

Πάνω σ' αυτή τήν ιστορία έχω επίσης μία έρώτηση.

Άπό τό 1995 Έξαρχος στήν Ρωσία, διορισμένος από τήν υπό τόν Μακ. Άρχιεπίσκοπο κ. Άνδρέα Ιερά Σύνοδο τής Γνησίας Όρθοδόξου Έκκλησίας τής Ελλάδος, είναι ό Σεβ. Μητροπ. Μεσογαίας κ. Κήρυκος. Ο Σεβ. Κήρυκος έχει έπισκεφθεϊ τήν Ρωσία 6 φορές, έχει χειροτονήσει 2 Κληρικούς, έχει προσλάβει ένορίες, κλπ. Τώρα στήν υπό τό ώμοφόριό του Ρωσική Ιεραποστολή ύφίστανται 5 Ιερείς καί 1 Διάκονος, 1 Μοναστήρι, 2 Ήσυχαστήρια, 2 Ένορίες καί 3 Κοινότητες, μέ πολλούς μοναχούς – μοναχές καί εκατοντάδες λαϊκούς. Έτσι, ποιός έδωσε τό δικαίωμα στήν άδελφή Έκκλησία Γ.Ο.Χ. Κύπρου νά επέμβει στήν Ρωσία, τήν στιγμή μάλιστα πού ό Μητροπ. Έπιφάνιος —γιά λόγους υγείας— έχει παραιτηθεϊ από τήν ποιμαντική εϋθύνη τών Ένοριών τής Αύστραλίας καί τής Κένυας.

Νομίζω, ότι κάποιος πρέπει νά άπαντήσει υπεύθυνα σέ όλα αυτά.

Άντώνιος Μάρκου,
Διευθυντής «Όρθοδόξου Πινοής»

Κατόπιν τῆς ἀνωτέρω παρεμβάσεως, ὁ κ. Anton Ter Gregorian προέβη εἰς τινὰς «διευκρινίσεις», αἱ ὁποῖαι ὅμως ἦσαν διευκρινίσεις, ὥστε νά μὴν ἀμφιβάλῃ κανεὶς ἐπὶ τῶν οὐσιωδῶν θεμάτων, ἐγκλημάτων εἰς τὰ ὁποῖα προέβη ὁ Μητροπολίτης κ. Ἐπιφάνιος δηλαδὴ ὅτι:

α) Ἀντικανονικῶς καὶ πραξικοπηματικῶς εἰσεχώρησεν διὰ λογαριασμόν τοῦ παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ εἰς τὴν ἐν Ρωσία Γνησίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

β) Περνᾷ σαφῶς τὸ μήνυμα ὑπὲρ τῆς Χειροθεσίας καὶ

γ) Ἀποκαλύπτει τὴν συμμετοχὴν του εἰς τὴν συμπαιγνίαν περὶ παραιτήσεως, καθὼς καὶ τὴν ἐμπλοκὴν του εἰς συναλλαγὴν πνευματικοῦ - Ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου.

Οἱ ἐν λόγῳ Κληρικοὶ διὰ τοῦ αἵδεσ. ἐκ Ρωσίας Ἱερέως π. Ἀνδρέου Σίντνιεβ ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην Κήρυκον, Ἐξαρχον καὶ ἀρμόδιον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Κατακομβῶν, καὶ ἀπὸ τοὺς ἐν Ρωσία Κληρικοὺς τῶν Κατακομβῶν νά γίνουν δεκτοὶ εἰς κοινωσίαν. Εὐνόητον ὅτι ὁ Μητροπολίτης μας ἠρνήθη νά ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀντικανονικὴν - πραξικοπηματικὴν ἐνέργειαν τοῦ Σεβ. κ. Ἐπιφανίου, ἐνῶ ἐκ τῶν ὧσων ἐπληροφορήθη, ὁ Σεβ. Κιτίου ἐπανενεργοποιεῖται εἰς τὸν Παλαιοημερολογιτικόν Οἰκουμενισμόν (ὅπως καὶ οἱ «ἀναδεκτοὶ» του ἱερεῖς). Εἰς δὲ τὴν ἐν συνεχείᾳ ἀπορίαν τῶν ἐν λόγῳ Κληρικῶν, διατὶ τότε δέν κόπτει Κοινωσίαν μετὰ τοῦ Σεβ. Κιτίου καὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι συνιεραρχῶν του, οἱ ὁποῖοι διαφωνοῦν εἰς αὐτὰ τὰ θέματα, τὴν ἀπάντησιν θὰ τὴν δώσῃ ἀσφαλῶς ὁ ἴδιος ὁ Μητροπολίτης κ. Κήρυκος, ἡμεῖς μόνον συμπερασματικῶς τονίζομεν: Ὅλον αὐτὸ τὸ πραξικόπημα, τὸ ὁποῖον εἶναι προέκτασις τῶν ὧσων συμβαίνουν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐχρησιμοποιήθη διὰ νά ἐπιστευθῇ ἡ κήρυξις τοῦ σχίσματος τῶν, ὥστε νά ἀποδεσμευθοῦν καὶ τυπικὰ ἀπὸ τοὺς ὀρθοδόξους Ἐπισκόπους καὶ νά προχωρήσουν ἀκάθεκτοι εἰς τὰ οἰκουμενιστικὰ σχέδιά των.

*

Τὴν σκυτάλην ἀναλαμβάνει ὁ π. Ἀντώνιος Γαβαλᾶς

Ὡστόσο ὁ Μητροπολίτης κ. Ἐπιφάνιος τηρεῖ ἀπόλυτον σιγὴν, ἐνῶ μετὰ τὸν κ. Gregorian τὴν σκυτάλη νά συνηγορήσῃ ὑπὲρ τοῦ πραξικοπήματος τοῦ Σεβ. κ. Ἐπιφανίου καὶ ἐν τέλει καλύψῃ αὐτόν καὶ νά παραπλανήσῃ, ἀνέλαβεν ὁ Πρωθιερεὺς Αἰδ/τος π. Ἀντώνιος Γαβαλᾶς, ἀπὸ τὴν Ἀστόρια τῆς Ἀμερικῆς. Ὅπως θὰ προκύψῃ ἀμέσως, τόσο ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ π. Ἀντωνίου Γαβαλᾶ, ὅσον καὶ ἐκ τοῦ, κατὰ παράγραφον, σχολιασμοῦ καὶ ἀναλύσεως αὐτοῦ τοῦ κειμένου ἀποκαλύπτεται **περισσότερον τὸ διαπραχθέν ΕΓΚΛΗΜΑ** τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κιτίου κ. Ἐπιφανίου. Παραθέτομεν τὴν Ἐπιστολὴν τοῦ Αἰδ. π. Ἀντωνίου:

«Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν. Ἀρμὴν 3/16η Μαρτίου 2004

Ἀγαπητέ Ἀντώνιε,

Εὐχομαι αὐτὴ ἡ ἐπιστολὴ νά βρεῖ ἐσένα καὶ τὴν οἰκογένειά σου μὲ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν χάριν τοῦ Σωτῆρος μας, ποὺ μᾶς χαρίζουν οἱ ἅγιοι τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Σὲ προηγούμενες συνομιλίαι καὶ ἀλληλογραφίες (ἐπικοινωνίες), προσπάθησα νά κάνω σαφές ὅτι ὁ Μητροπ. Ἐπιφάνιος ἔχει καθαρὰ δηλώσει ὅτι οἱ Παλαιοημερολογικὲς δικαιοδοσίαι εἶναι ἀκριβῶς δικαιοδοσίαι καὶ ὄχι ἡ ἀληθινὴ Ἐκκλησία καὶ ὅτι ἡ «χειροθεσία» τοῦ 1971 ἦταν μία πλήρως ἐξωτερικὴ

πράξη, ή οποία δέν πρόσθεσε τίποτα στήν ήδη υπάρχουσα 'Επισκοπική χάρη, ή οποία είχε ληφθεῖ ἀπό τόν 'Αρχιεπίσκοπο Ματθαῖο καί τοὺς κανονικοὺς διαδόχους του».

— Ἡ παρέμβασίς μας: Ἀνωτέρω ὁ Αἰδ/τος π. Ἀντώνιος Γαβαλάς, φέρεται ὡς γνωρίζων τόν κ. Gregorian, ἐνῶ ἡ τοποθέτησίς του χαρακτηρίζεται ὡς καλή, μέ τήν βασικήν σημειώσιν μας ὅτι ὁ ἴδιος γνωρίζει πολὺ καλά τί ἔγινε τό 1971 εἰς τήν Ἀμερικάν, διότι ἀνήκεν ὀργανικῶς εἰς τήν Ρωσικήν Σύνοδον τῆς Διασποράς καί κατὰ τὰ διαδραματιζόμενα ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς Συνόδου ὑπὸ τόν τότε Μητροπολίτη Φιλάρετον, καί τῆς Ἐξαρχίας μας, ἦτο παρών ὑπὸ τήν ιδιότητα τοῦ μεταφραστοῦ.

«Παρά ταῦτα, ἓνα ἢ δύο ἄρθρα πού ἔχουν ἐμφανισθεῖ στό Romanitas, φαίνεται νά δίνουν μία πολὺ διαφορετική ἀποψη καί χρησιμοποιήθηκαν γιά νά μεταφέρουν τήν ἐντύπωση, ὅτι ὁ Μητροπ. Ἐπιφάνιος διδάσκει ἓνα εἶδος «Παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ», ὅτι (δηλαδή) ὅλες οἱ Παλαιοημερολογιτικές δικαιοδοσίες καθὼς καί ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία εἶναι τό ἴδιο, ἀπό τήν ἀποψη ὅτι ἔχουν σάν πηγὴ Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς τήν Σύνοδο τῆς Ρ.Ο.Ε.Δ., οἱ Φλωρινικοὶ μέ τήν μυστική —ἀλλά πολὺ γνωστή— χειροτονία τοῦ ἀρχιμ. Ἀκακίου Παπᾶ ἀπό τόν Ἐπίσκοπο Σικάγου Σεραφεῖμ καί τόν Ρουμάνο Νεοημερολογίτη Ἐπίσκοπο Θεόφιλο καί ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία (οἱ καλούμενοι «Ματθαϊκοί»), μέσω τῆς «χειροθεσίας» τοῦ 1971».

— Νομίζομεν ὅτι ὁ Αἰδεσιμώτατος ἀδικεῖ τό κείμενον τοῦ κ. Gregorian, διότι δι' αὐτοῦ δέν δίδεται ἀπλῶς ἡ ἐντύπωσις ὅτι ὁ Μητροπολίτης κ. Ἐπιφάνιος «διδάσκει ἓνα εἶδος παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ» ἢ ὅτι «δέχεται τήν χειροθεσίαν ὡς πρᾶξιν ἐπὶ σχισματικῶν», ἀλλά εὐθέως καί ἐντίμως λέγει τήν ἀλήθεια, τήν ὁποίαν αὐτός βιώνει ἐκ τῆς προσωπικῆς του σχέσεως καί ἐμπειρίας μετὰ τοῦ Σεβ. Κιτίου, ἀλλά καί ἐκ τῶν πραγμάτων. Ὅταν γράφωμεν πρέπει νά μὴν ἐκθέσωμεν ἑαυτοὺς ὑποτιμώντες τήν νοημοσύνην τῶν ἀναγνωστῶν, διότι τότε γινόμεθα φαιδροὶ καί ἀφελεῖς.

«Τό περασμένο Σαββατοκύριακο ἓνα ἄρθρο τοῦ Romanitas μεταφράσθηκε καί διανεμήθηκε στήν Ἑλλάδα ἀπό μερικοὺς συνεργάτες τοῦ Μητροπολίτου Κηρύκου, σάν ἀπόδειξη τοῦ Παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ τῶν Ἱεραρχῶν πού συνεργάζονται μέ τόν Ἀρχιεπίσκοπο Νικόλαο καί τήν Ἱερά μας Σύνοδο».

— Τό κείμενον τοῦ κ. Anton Ter Gregorian (ἀπό 17.2.2004) «διενεμήθη εἰς δισεκατομμύρια δέκτας ἀνά τόν κόσμον, διατί ἠνώχλησεν ἡ μετάφρασις εἰς τὰ Ἑλληνικά καί ἡ πληροφόρησις πρῶτα εἰς ἡμᾶς καί κατόπιν καί εἰς τοὺς Ὁρθοδόξους περὶ τοῦ πραξικοπήματος τοῦ Σεβ. κ. Ἐπιφανίου, ἢ τῆς, ὅπως προκύπτει, βλασφημίας του, ἢ τήν συμμετοχή του εἰς τό περὶ παραιτήσεως βδέλυγμα τοῦ Μ. Ἀρχ/που κ. Ἀνδρέου καί ἐν τέλει καί περὶ τῆς ἰδιαιτέρας συναλλαγῆς - Σιμωνίας εἰς πνευματικόν καί Ἐκκλησιαστικόν ἐπίπεδον;

«Στό παρελθόν ὁ Μητροπολίτης Ἐπιφάνιος εἶχε προσπαθήσει νά φέροι σέ διάλογο τίς διαφορές Παλαιοημερολογιτικές ὁμάδες, μέ προοπτική τήν ἐν ἀγάπῃ καί ἀληθείᾳ ἔνωση. Ἡ προσπάθεια αὕτη ἀπέτυχε γιά διάφορους λόγους, οἱ ὁποῖοι δέν εἶναι τῆς παρούσης ἐπιστολῆς. Εἶναι ἀρκετό νά εἰπωθεῖ, ὅτι αὕτη ἡ ἀλτρουϊστική ἐπιθυμία ἀπό πλευρᾶς του, χρησιμοποιήθηκε ἀπό μερικοὺς γιά νά τόν κατηγορήσουν, ἀκόμη καί νά τόν διώξουν κατὰ τό παρελθόν. Εἶθε ὁ Θεός νά συγχωρήσει τόν διωγμὸ αὐτοῦ τοῦ δικαίου καί ὀρθοφρονοῦντος ἀνθρώπου τῆς ἀγάπης, ὁ ὁποῖος εἶναι σπάνιος στήν ἐποχὴ τῆς κρύας καρδιᾶς (ἐνν. τό ἀντίθετο τοῦ ἀλτρουϊσμοῦ) καί τῶν ἐκκλησιαστικῶν καρριέρας».

— Εἶναι λάθος, καί νομίζομεν ὅτι ἡμάρτησεν ὁ π. Ἀντώνιος γράφων καί τὰ ἀνωτέρω διότι:

α) Ὁ Σεβ. κ. Ἐπιφάνιος ἀπὸ τό 1977 ἡγήθη μιᾶς ἐνώσεως καθαρὰ οἰκουμενιστικῆς φύσεως μέ βάσιν τήν κοινήν Ἀποστολικήν Διαδοχήν τόσο τῶν Φλωριναίων, διὰ τῆς

χειροτονίας υπό του Σικάγου Σεραφείμ του Ἀκακίου Πατᾶ, ὅσον καί τῶν «Ματθαϊκῶν», διά τῆς «χειροθεσίας» τοῦ 1971. Αὕτη ἡ προσπάθεια ἀπέτυχε καί εἶναι τοῦ παρόντος καί πρέπει νά τήν γνωστοποιήσῃ εἰς τόν κ. Gregorian ὁ Αἰδ. π. Ἀντώνιος.

β) Ἡ προσπάθεια αὕτη τοῦ Σεβ. κ. Ἐπιφανίου δέν ἀπέτυχε γιά διαφόρους λόγους, ὅπως γράφει, ἀλλά διότι ὡς ἔνωσις ἐν τῷ παλαιοημερολογιτικῷ Οἰκουμενισμῷ κατηλέγχθη ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί ἐάν δέν εἶναι ἐγωιστικόν ἅς μᾶς συγχωρηθῇ νά εἰπώμεν καί ὑπό τῆς ἐμῆς ἐλαχιστότητος καί τοῦ τότε κ. Μηνᾶ Κοντογιάννη καί ἀμέσως μετὰ καί ὡς Ἱερομόναχον π. Κηρύκου. Ὅσοίλομεν, νά σεβώμεθα τήν ἱστορικὴν ἀλήθειαν καί νά τήν παρουσιάζωμεν ὅπως αὕτη εἶναι καθαρά, καί νά μὴν τήν διαστρέφωμεν.

γ) Τί θά πῇ ὅτι ἡ «ἀλτρονίστικὴ ἐπιθυρία» τοῦ Μητροπ. κ. Ἐπιφανίου, «χρησιμοποιοῦντο ἀπὸ μερικοῦς γιά νά τόν κατηγορήσουν, ἀκόμη καί νά τόν διώξουν κατὰ τὸ παρελθόν»; Διαψεύδωμεν τόν Αἰδεσιμώτατον, διότι ἡ ἀλήθεια, περὶ τῆς ὁποίας ὀφείλει νά διαβεβαιώσῃ καί ὁ Σεβ. κ. Ἐπιφάνιος, εἶναι ὅτι ἡ προδοσία, ἡ ὁποία συνίστατο εἰς τὴν ἐν τῷ Παλαιοημερολογιτικῷ Οἰκουμενισμῷ ἔνωσιν, εἶχε ὡς βάσιν τὴν «χειροθεσίαν». Τοῦτο προκύπτει ἐκ τοῦ ὅτι ὁ Σεβ. κ. Ἐπιφάνιος ἀμφάβαλεν ἢ καί ἀμφιβάλλει ἂν καί κατὰ πόσον τὸ 1937 ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος ἔκαμε καλῶς ἀποκηρύξας τὸν πρ. Φλωρίνης καί τὴν «Σύνόδον» του, ἢ ἐβιάσθη, καί ἔνεκα τούτου μετείχεν καί ὁ ἴδιος τῆς εὐθύνης διὰ τὸ σχῆμα, ὅπως καί οἱ διάδοχοί του Ἀρχιερεῖς. Ἐπίσης ὁ Σεβ/τος δέν ἐγνώριζε κατὰ πόσον τὸ 1948, ὅταν πάλιν ὁ ἀοίδιμος Βρεσθένης Ματθαῖος προέβη μόνος του εἰς χειροτονίαν Ἐπισκόπου, ὑπῆρχεν ἄλλος Ὁρθόδοξος Ἀρχιερεὺς!!! Ἐξ αὐτῶν καί μόνον τῶν θέσεών του, προέκυπτεν ὅτι καλῶς ἐγινε ἡ «χειροθεσία» ὡς ἐπὶ σχισματικῶν, διότι ἀπηλλασσόμεθα τῆς ἔστω μικρᾶς εὐθύνης τοῦ σχίσματος τοῦ 1937 καί τῆς ἀμφιβολίας διὰ τὸ κατὰ πόσον ἡ ὑπέρβασις τοῦ Κανόνος κατὰ τὴν χειροτονίαν τοῦ 1948 ἦτο ἢ ὄχι μιὰ ἀδήρριτος ἐκκλησιαστικὴ ἀνάγκη – ἐπιταγή. Αὐτὰ τὰ γνωρίζει καί ὁ Αἰδ. π. Ἀντώνιος, ἀλλὰ καί ἡμεῖς τὰ ζήσαμε, τὰ ἀντιμετωπίσαμε, τὰ ἐβίωσαμε καί παρακαλῶ νά μὴ προσβάλλεται ὑπὸ οὐδενός, οὔτε ἡ ἱστορία, οὔτε ἡ νοημοσύνη κανενός.

δ) Εἶναι ἀπαράδεκτον, διότι δέν εἶναι πρῶτιστα ἠθικὴ πρᾶξις δι' ἕναν Κληρικόν, νά ὁμιλῇ περὶ «διωγμοῦ τοῦ Σεβ. Μητροπ. κ. Ἐπιφανίου»! Πρὸς Θεοῦ! Δέν ἐδιώχθη ὑπὸ οὐδενός, ἐκτός ἂν ὁ Αἰδ/τος, ὡς «διωγμὸν», ἐννοεῖ τὴν ἀποτυχίαν τῆς προδοσίας, δηλαδή διότι «ΕΛΙΩΧΘΗ Ο ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ», τὸν ὁποῖον τόσον ἔμμονα καί τόσον ἄκομψα προωθοῦσε ὁ Σεβ/τος κ. Ἐπιφάνιος.

«Γνωρίζω, ὅτι δέν εἶναι πρόθεσή σου νά προκαλέσεις μεγαλύτερον πόνο στὸν Μητροπ. Ἐπιφάνιο, ἀλλὰ ἡ δημοσίευσή σου δίνει τὴν ἐντύπωση, ὅτι ἀναγνωρίζει τὴν «χειροθεσίαν» τοῦ 1971 σάν κάτι ἀναγκαῖο καί ἀπαραίτητο, δίνοντας στοὺς ἐχθροὺς του ὅπλα ἐναντίον του».

— Ὁ κ. Anton Ter Gregorian μέ ὅσα γράφει δέν δίδει τὴν «ἐντύπωσιν», ἀλλὰ τιμωτάτα λέγει ὅ,τι ὁ ἴδιος γνωρίζει καί βιώνει περὶ τοῦ πιστεύω τοῦ Μητροπολίτου ἐπὶ τοῦ θέματος «χειροθεσία»! Διατί λοιπόν βλέπει ὡς «ἐχθροὺς» ὅσους δέν συνοδοιποροῦν εἰς τὸν παλαιοημερολογιτικόν οἰκουμενισμόν τοῦ Σεβ. κ. Ἐπιφανίου; Ἄλλωστε μιὰ καθαρά καί συνεπὴς δήλωσις τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου συντρίβει καί τοὺς «ἐχθροὺς» του καί τὰ «ὄπλα» των καί ἂν θέλῃ ὁ Αἰδ/τος, νά συντρίψῃ ὡς πρῶτον «ἐχθρόν» του τὸν γράφοντα καί πρῶτον «ὄπλον» τοῦτο τὸ τελευταῖον γραπτόν.

«*Τώρα* (αυτό τό διάστημα), ό Μητροπ. 'Επιφάνιος δέν βρίσκεται στήν συνηθισμένη του κατοικία. Έχει άποσυρθεΐ σέ μεγαλύτερη άπομόνωση και βρίσκεται σέ μεγάλο φνσικό πόνο, λόγω τής άσθνεΐας του. Όμως στάθηκε δυνατόν νά τόν βρω και νά τόν ένημερώσω γιά τήν μετάφραση και τήν διανομή τών *Άρθρων* σου στήν Ελλάδα και τίς κατηγορίες πού άκολούθησαν εναντίον του. Ό Μητροπ. 'Επιφάνιος δέν θέλει νά παρανοήσεις και νά νομΐσεις, ότι άσκει κάποιον είδους λογοκρισία σέ ό,τι δημοσιεύσεις στό *Romanitas*, αλλά μου ζήτησε νά σου ζητήσω νά ξεκαθαρίσεις, ότι δέν έχεις τήν εύλογία ή τήν έξουσιοδότησή του και ότι ό,τι δημοσιεύσεις στήν 'Ιστοσελίδα σου είναι δικά σου και όχι δικά του. Παρακαλώ, άγαπητέ 'Αντώνιε, μήν προκαλείς στόν Γέροντα περισσότερη λύπη και πόνο από όσο ήδη έχει».

— Μά τί είναι αυτά πού γράφει ό π. 'Αντώνιος; 'Η Αϊδεσιμότης του από τήν Βοστώνη, άνεζήτησε και εύρηκεν τόν άποσυρθέντα και έφησυχάζοντα Μητροπολίτην..., τόν ένημέρωσε για... τό *Άρθρο* τού κ. Gregorian και τάς εναντίον του κατηγορίας, και ό Σεβασμιώτατος τού άνέθεσε νά διαβιάση εις τόν κ. Gregorian ότι «'Ό Μητροπ. 'Επιφάνιος δέν θέλει νά παρανοήση και νά νομΐση ότι τού άσκειται λογοκρισία... αλλά ότι δέν έχει τήν εύλογίαν...» κλπ.! Μά τόσο δύσκολο ήτο και είναι νά προβή ό ίδιος ό Σεβασμιώτατος εις μίαν διάψευσιν, και νά αναλάβη και τάς εύθύνas του επί τής όλης πραξικοπηματικής παρεμβάσεώς του εις τήν 'Εκκλησίαν τής Ρωσίας; Παρακαλείται, ό Αΐδ/τος, νά μήν εκτίθεται τόνον σκληρά, όταν μάλιστα θέλη νά παίξη και τόν ρόλο τού συνηγόρου... σέ μία τόνον άχαρη και βδελυκτή ενεργεια. Όσον διά τόν «φνσικόν πόνον, λόγω άσθνεΐας», συμπάσχομεν τώ 'Επισκόπω, τότε όμως θά αισθανθΐ ό ίδιος και τόν πόνον διά τά 'Εκκλησιαστικά του έγκλήματα;

«Από πλευράς μου πρέπει νά σου ζητήσω νά λάβεις υπ' όψη σου, ότι ή προβολή μΐas τέτοιας διαφορούμενης και μή καθαρής εκκλησιολογίας, είναι πολύ επιζήμια γιά τό μέλλον τής Γνησίας Όρθοδοξίας στήν Ρωσία. Πρώτο, διότι δέν είναι Όρθόδοξη και δεύτερον διότι ένθαρρύνει μία σχετική κατανόηση (ένν. σχετικότητα) στό μυαλό τών άναγνωστών σου, ότι ή Όρθοδοξία δέν έχει καθαρή κατανόηση τού τί και πού είναι ή 'Εκκλησία και ότι σχεδόν ό καθένας είναι άποδεκτός.

Αυτό, άν είναι αληθινό, τότε γιατί ζητΐτε γνησίους 'Ιερείς και γνήσια εκκλησιασματα (συναθροΐσεις - 'Εκκλησίες;), όταν όποιοδήποτε μέρος (πλευρά) είναι δεκτό-ή; (Τότε) ποιός ήταν ό σκοπός τής επισκέψεως τών π. Μιχαήλ και π. Ρωμανού και ή χειροθεσία τους στήν Κύπρο και ή δημιουργία μΐas άκόμη 'Ιεραποστολής στήν Ρωσία; Για νά προστεθεΐ κάτι στήν ήδη υπάρχουσα σύγχυση; Δέν υπάρχουν ήδη άρκετές συγκεντρώσεις (Εκκλησίες;) πού ισχυρίζονται ότι είναι «Γνήσιες» και μέ κάποια «'Αποστολική Διαδοχή»; Ζητούσαν ό π. Μιχαήλ και ό Ρωμανός μία ταυτότητα και μία έγκυρότητα μετά τόν χωρισμό τους από τόν Μητροπ. Βαλεντίνο; Δέν μπορώ νά πιστέψω, ότι συμβαίνει έτσι, διότι (άν συμβαίνει) πρόκειται για άπάτη.

'Αντώνιε, καταλαβαίνω ότι πιθανώς νά μήν είμαστε πλήρως σύμφωνοι σέ μερικά ή όλα από όσα γράφονται σ' αυτό τό γράμμα, αλλά δέν θά έρθω σέ διάλογο μαζί σου. Ό σκοπός μου είναι νά σέ ενημερώσω για τίς εκκλησιολογικές θέσεις τού Μητροπ. 'Επιφανίου και νά ζητήσω νά γράψης στό *Romanitas* μία ξεκάθαρη άρνηση ευθύνης (ένν. ξεκαθάρισμα) πού νά διευκρινίζει ότι ό,τι εμφανίζεται εκεί είναι μέ τήν δική σου ευθύνη και όχι μέ τήν ευθύνη τοῦ Μητροπ. 'Επιφανίου, όπως έχει ζητήσει. Χαιρετώ έσένα και τήν οικογένειά σου μέ πολλή έν Χριστώ άγάπη, ό Όποιος είναι ή κοινή μας ελπίδα.

Είλικρινά, Προσθερεύς 'Αντώνιος Γαβαλάς»

— 'Εφ' όσον ό π. 'Αντώνιος πιστεύει τά άνωτέρω, ασφαλώς δέν έχει δικαίωμα νά άρνΐται νά έλθη εις περαιτέρω διάλογον μετά τού κ. Gregorian διά τόσο σοβαρά θέματα, μάλιστα μέ τό τόνον άσθενές πρόσχημα, ότι ό σκοπός τής παρεμβάσεώς του περιορίζεται μόνον εις απλήν ενημέρωσιν επί τών 'Εκκλησιαστικών θέσεων τού Μητροπολίτου 'Επιφανίου!... και νά τού ζητήσει όπως επανέλθη και διευκρινΐση, ό κ. Gregorian, ότι όσα γράφει άπηχούν προσωπικές του άπόψεις και έχει ό ίδιος τήν ευθύνη. Πολύ ώραΐα! Διά τρίτου ό Σεβασμιώτατος έκανε τήν «όμολογίαν» του και έτσι

ἐνόμισεν ὅτι, κατὰ τό κοινῶς λεγόμενον, «οὔτε γάτα οὔτε ζημιά», ἢ «καί ἡ πίττα ὀλόκληρη καί ὁ σκύλος χορτάτος»! Μά ὁ κ. Gregorian πῶς μπορεῖ νά ψευδῇ, ἀφοῦ ὅσα γράφει δέν εἶναι ἰδικές του ἀπόψεις καί δέν ἔχει αὐτός τήν εὐθύνη δι' ὅσα γράφει ἀλλ' ὁ Ἐπίσκοπος Ἐπιφάνιος; Ὁχι, μή πλανώμεθα, ἰδιαίτερος ὁ Αἰδεσιμώτατος π. Ἀντώνιος, καί πρῶτος ἐννοεῖται ὁ Σεβ. Μητροπολίτης, ὁ ὁποῖος πρέπει νά ἀπαντήσῃ ὁ ἴδιος. Ὡστόσο ὁ π. Ἀντώνιος, ἐπιβάλλεται νά διαλεχθῇ μετὰ τοῦ κ. Gregorian καί νά κάμῃ ἔργον εὐαγγελιστοῦ τῆς ἀληθείας δηλαδή ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιολογίας καί τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς, διαφορετικά..., παρακαλεῖται νά μᾶς εἰπῇ ὁ ἴδιος πῶς χαρακτηρίζεται αὐτή ἡ παρέμβασις του, ἡ ὁποία θυμίζει διπλωμάτας καί ἐκπροσώπους Κυβερνήσεων καί πολιτικῶν κομμάτων.

Ἡ προσωπική μας παρέμβασις

Πρὶν κυκλοφορήσῃ ἡ ἀνωτέρω παρέμβασις τοῦ π. Ἀντωνίου Γαβαῶ, ἡ ἐλαχιστότης μου ἐγράψαμεν τήν κατωτέρω ἐπιστολήν, πλὴν δέν τήν ἀπεστείλαμεν ἀμέσως προσδοκῶντας μήπως ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ἐπιφάνιος προέβαινεν εἰς κάποιον ὑπεύθυνον ἀνακοίνωσιν – ἀντίδρασιν καί πάντως δέν θά ἐτήρει αὐτήν τήν σιωπήν. Ἐπειδὴ ὅμως ἀντ' αὐτοῦ ἐλάλησεν ὁ π. Ἀντώνιος Γαβαῶς ἐκάναμε ἀνοικτὴν τήν ἐπιστολήν μας καί τήν δημοσιεύομεν:

«ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΓΚΟΥΤΖΙΑΝΣ

Θεολόγος Καθηγητής
Παιωνίου 42 10440

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29.2.2004

**Πρὸς τὸν Σεβ/τον Μητροπολίτην Κιτίου
τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Κύπρου κ. Ἐπιφάνιον**

Κοινοποιήσις: Μακ/τον Ἀρχ/πον κ. Ἀνδρέαν καί Σεβ/τους Ἀρχιερεῖς τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Πειραιῶς κ. Νικόλαον, Ἀργολίδος κ. Παχώμιον, Περιστερίου κ. Γαλακτίωνα, Μεσογαίας κ. Κήρυκον, Κίτρους κ. Γοργόνιον, Βερροίας κ. Ταράσιον, Λαρίσης κ. Πανάρετον, Διαυλείας κ. Ἀνδρέαν, καί Φιλίππων κ. Χρυσόστομον.

Σεβασμιώτατε, ὑποβάλων τὰ σέβη μου, εὐσεβάστως προάγομαι νά θέσω ὑπ' ὄψιν Ὑμῶν τὰ κάτωθι, μέ ἀφορμὴν τήν μέσω τοῦ Internet διεθνῇ πληροφόρησιν τοῦ κ. Ἀντωνίου Gregorian, ἐκδότου τῆς «Romanitas» 17.2.2004.

Κατὰ τήν «Romanitas» ὑφ' Ὑμῶν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἐγένοντο δεκτοί εἰς κοινωνίαν δύο Ρῶσοι κληρικοί: «Στίς 31 Ἰανουαρίου/13 Φεβρουαρίου 2004... κατὰ τήν διάρκεια τῆς θείας λειτουργίας στό καθολικό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Μεταμορφώσεως (Ἀβδελεροῦ, Κύπρος), ὁ Πρωθιερέας Μιχαήλ Μακέεβ καί ὁ ἱερέας Ρωμανός Πάβλοφ ἔγιναν δεκτοί εἰς κοινωνίαν ἀπὸ τοῦ Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἐπιφάνιο τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Κύπρου...».

Ἐπίσης, κατὰ τήν ἰδίαν πηγήν, ἡ Σεβασμιότης σας ἔχετε τήν «Ἀποστολική Διαδοχή ἀπὸ τήν Ἐκκλησία τοῦ Ἀγ. Ματθαίου τῆς Βρεσθένης καί πέρασε τό 1971 (ἀπὸ) τήν χειροθεσία τῆς Ρωσικῆς Ὑπερῳρίας Ἐκκλησίας ἀπὸ τόν Ἀγ. Φιλᾶρετο Βοζνεσένσκυ» καί ὅτι ἄλλιν, Σεῖς ὁ

Μητροπολίτης κ. 'Επιφάνιος «έν αντιθέσει μέ πολλούς έλλους υπερασπισθήκατε τής αναγκαιότητας αúτης τής χειροθεσίας».

'Ωσαύτως, ή ίδια πηγή πληροφορεí ότι, «Τά τελευταία έτη στον Μητροπολίτη του Κιτίου καί όλης τής Κύπρου 'Επιφάνιο, άπευθύνθηκαν πολλοί Κληρικοί από τήν Ρωσία μέ τήν αίτησι νά γίνουν δεκτοί κάτω από τό ώμοφόριό του, αλλά αúτός, πριν νά άνοίξει τήν ιεραποστολή στην Ρωσία, περιμένοντας τήν εύλογία άπό τό Θεό, δέν βιαζόταν. Τώρα αúτη ή ιεραποστολή επιτέλους άρχισε. Μαζί μέ τούς 'Ελληνες 'Επισκόπους αúτός σκοπεύει στό μέλλον νά χειροτονήσει έναν 'Επίσκοπο γιά τή Ρωσία, όταν ό Θεός μάς δωρίση έναν άξιο ύποψήφιο, καί μέ αúτόν τόν τρόπο νά γυρίση πίσω στη Ρωσία εκατονταπλασίως, εκείνο τό όποϊον του είχε παραδώσει ό 'Αγ. Φιλάρετος. 'Ο Δεσπότης, κατά συμβουλή (κατόπιν συνενόησης) μέ τούς 'Ελληνες 'Επισκόπους, επίσης είναι έτοιμος νά άναθεωρήσει τήν πιθανότητα νά άρχισι κοινωνία μέ τήν Ρωσική 'Εκκλησία των Κατακομβών, μέ τήν πλήρη άνάλυσι τής προελεύσεως των συγκεκριμένων 'Επισκόπων».

Τέλος, θέλων νά τονίση πόσον, οί 'Ελληνες 'Επίσκοποι εκτιμούν καί λαμβάνουν ύπ' όφιν τας θέσεις - άπόψεις του Σεβ. Κιτίου, κατά παραχώρησι ή οικονομίαν του Θεού, άποκαλύπτει καί τά κάτωθι: «Οί 'Ελληνες 'Αρχιερείς πολύ εκτιμούν τόν γέροντα Μητροπολίτη. Πριν άπό μερικους μήνες, (δηλ. πριν τήν 5.2.2003) πριν νά αποφασίσει νά παραιτηθή ό πρώην Προϊστάμενος τής Ματθαϊκής Συνόδου, ό 'Αρχιεπίσκοπος 'Ανδρέας, έπεσκέφθηκε τόν Δεσπότη τής Κύπρου. Τώρα μετά τήν έπιμελή καί όλόπλευρη εξέτασι του ζητήματος των Ρώσων ιερέων, οί όποιοι έφυγαν άπό τό Μητρ. του Σούζδαλ του Βαλεντίνο... έγιναν δεκτοί δύο ιερείς —ό πρωθιερεύς Μιχαήλ Μακέεβ καί ό ιερεύς Ρωμανός Πάβλωφ—. Οί αúτησεις των άλλων ιερέων άπό τή Ρωσία εξέτάζονται...».

Σεβασμιώτατε, όσα άνωτέρω άποκαλύπτει - πληροφορεí ό κ. 'Αντώνιος Gregorian, είναι ιδιαίτερα σοβαρά, διότι όλα όσα λέγει είναι βασικά θέματα Πίστεως, ήτοι 'Εκκλησιολογίας καί 'Αποστολικής Διαδοχής, τά όποία πρωτίστως άφορούν τήν Σεβασμιότητά σας καί τήν 'Εκκλησία τής Κύπρου. Επίσης ή παρέμβασίς σας εις τήν έν Ρωσία 'Εκκλησία των Κατακομβών ήγειρεν τεράστιον Κανονικής φύσεως θέμα, ένώ, όπως εις τήν συνέχεια θά καταδειχθί, αφήνεται νά έννοηθί ότι έκ του όλου πραξικοπήματός σας εις τήν Ρωσίαν, προκύπτει καί έφάρματος συναλλαγή! 'Όσον καί άν αι μεταφράσεις έκ τής Ρωσικής εις τήν 'Αγγλικήν καί πάλιν εις τήν 'Ελληνικήν δέν είναι άπολύτως έπιτυχεis - άκριβεis, όμως ή επί τής ούσίας πληροφόρησις προκύπτει σαφής καί είναι άναμφισβήτητος. 'Ωστόσο έχετε όλον τό δικαίωμα, καί ύποχρέωσι θά έλεγα, όπου ή πληροφορήσις του κ. 'Αντωνίου Gregorian δέν άληθεύη πλήρως, νά παρέμβητε επειγόντως καί νά διορθώσητε ύπευθύνως ως άρμόδιος. Καθ' ήμάς άπό τήν έν λόγω πηγήν προκύπτει ότι Σεis ό Σεβ. Μητρ/της Κιτίου κ. 'Επιφάνιος «έχετε τήν 'Αποστολικήν Διαδοχήν άπό τήν 'Εκκλησία του Βρεσθένης 'Αγ. Ματθαίου», καί διά τής «χειροθεσίας» του 1971, καί «ύπό τής 'Εκκλησίας του 'Αγ. Φιλάρετου», τής Συνόδου τής 'Υπερορίου Ρωσικής 'Εκκλησίας! Επίσης ότι «σεis ό Μητροπ. Κιτίου 'Επιφάνιος, ΕΝ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙ ΜΕ ΠΟΛΛΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ, υπερασπισθήκατε αúτης τής χειροθεσίας σας». 'Επειδή όπως πιστεύω δέν άμφιβάλλετε, ότι τά άνωτέρω είναι ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΑ ΒΛΑΣΦΗΜΑ, άσχετως άν σās έκφράζουν ή όχι, ή σās έκφράζουν μερικώς καί έν τισι, εύσεβάστως παρακαλώ νά πάρετε σαφή θέσιν επί αúτων καί άνοικτά, διά τής ίδίας όδοϋ, νά πληροφορήσετε:

α) Δέχεσθε τόν ὅρον «'Εκκλησία Ματθαίου», ὅπως ἀναγράφεται καί εἰς τό ἀνωτέρω κείμενον, ἀλλά καί εἰς τό ΑΚΡΩΣ ΒΛΑΣΦΗΜΟΝ «'Απαλλακτικόν Βούλευμα» 54/76 τοῦ Συμβουλίου Πλημμελειοδικῶν Πειραιῶς, ὑπέρ τοῦ Σεβ. κ. Νικολάου, ἥτοι δέχεσθε ὅτι «τό 1937 ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος, ἀπεσχίσθη ἀπό τήν Σύνοδόν του καί ἴδρυνε μιᾶ β' ἐκκλησία...»! Δέν μπορεῖ νά ἀμφισβητήσῃ κανεῖς ὅτι καί μέ τήν ἀνωτέρω ἀτυχῇ διατύπωσιν τοῦ κ. Ἀντωνίου Gregorian, ἡ ὁποία ἀναφέρεται ΕΥΘΕΩΣ εἰς τήν Σεβασμιότητά σας, περνᾷ τό σαφές μήνυμα τῆς προτεσταντικῆς «θεολογίας - Ἐκκλησιολογίας», διότι τί θά πῇ «'Εκκλησία Ματθαίου» ἢ «'Εκκλησία Ἀγ. Φιλαρέτου»; Αὕτη εἶναι ἡ Ἐκκλησιολογική συνείδησις, τοῦ ἰδίου, ἀλλά καί τῶν «ἀναδεκτῶν» σας ἱερέων, πέραν ἐννοεῖται ἀπό τήν Ἀντικανονικότητα τῆς ἐνεργείας σας καί πέραν τοῦ σκοποῦ της.

β) Διά ποίαν χειροθεσίαν ὁμιλεῖ, ἐκ τῆς ὁποίας φαίνεται ὅτι ἡ Ἀποστολική σας Διαδοχή ἐξηγητήθη κατὰ τό ἥμισυ «ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἀγ. Φιλαρέτου»; Ἐχετε ἀπό δύο «Ἐκκλησίας» καί εἰς δύο δόσεις τήν Ἀποστολικήν σας Διαδοχήν, ἡ ὅπως προπαγανδίζουν ὅλα τά ξένα κέντρα καί ἰδιαιτέρως τό μόλις προμνημονευθέν «Βούλευμα», σύμφωνα πρός τά ὁποῖα, μέχρι τό 1971 ἤσασθαν σχισματικός καί εἶχατε ἄκυρον καί ἀνενέργητον (ἢ κατὰ τό 50%!) τήν Ἀρχιερωσύνην; Συγγνώμην διὰ τήν τόλμην, ἀλλά ὁ κ. Ἀντώνιος Gregorian, σαφῶς καί ἀπεριφράστως ὁμολογεῖ ΔΙΕΘΝΩΣ καί ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ αὐτά, πρωτίστως διὰ λογαριασμόν σας. Δι' αὐτῶν ὅμως σαφῶς καί κατηγορηματικῶς θίγει τήν προσωπικήν σας Ὁμολογίαν, καί ὅσον ἀφορᾷ τήν Ἐκκλησιολογίαν τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀλλά καί ὅσον ἀφορᾷ τήν χειροτονίαν σας, καί τήν Ἀποστολικήν σας Διαδοχήν.

γ) Τά ἀνωτέρω εἶναι οὐσιώδη θέματα, λαμβάνουν δέ ἰδιαιτέραν σημασίαν καί διάστασιν, διότι ἀκολούθως γράφει ὅτι «Σεῖς ὁ Μητροπολίτης Κιτίου Ἐπιφάνιος, σέ ἀντίθεσιν μέ πολλοῦς ἄλλους ἔχετε ὑπεραμυνθεῖ αὐτῆς τῆς χειροθεσίας»!! Ἀντιλαμβάνεσθε Σεβασμιώτατε πόσον κατεπείγουσα εἶναι μία σαφῆς καί ρητῇ τοποθέτησις σας ἐπὶ τῶν θεμάτων αὐτῶν, ἀφοῦ αὐταί αἱ θέσεις, ὅπως ἐμφανίζονται καί διὰ λογαριασμόν σας, σᾶς καταργοῦν καί ὡς ὀρθόδοξον Ἐπίσκοπον.

δ) Σημειῶνω καί τήν ἀποψίν μου ὅτι «Ἡ ἱεραποστολή σας τήν ὁποίαν ἐγκαινιάσατε τήν 31ην Ἰανουαρίου τοῦ 2004» (ἢ 13ην Φεβρουαρίου μέ τό παλαιόν) φαίνεται νά ἐστιάζῃ ἀποκλειστικῶς εἰς τήν δημιουργίαν μιᾶς ἄλλης ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως εἰς τήν Ρωσίαν, μέ αὐτήν τήν «Ἐκκλησιολογίαν» καί αὐτήν τήν «Ἀποστολικήν Διαδοχήν», τᾶς ὁποίας εὐαγγελίζεται ὁ κ. Gregorian! Δηλαδή, μέ τήν «ἱεραποστολήν» σας, τήν ὁποίαν ἐγκαινιάσατε, προκύπτει ὅτι θέλετε νά προκαλέσετε ἓνα σχίσμα καί νά παρασύρετε εἰς αὐτό τούς πιστούς τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας τῶν Κατακομβῶν. Δηλαδή νά τούς ἀπορροφήσῃ ἡ ἱεραποστολή σας, ἡ ὁποία, καθ' ἡμᾶς, προκύπτει ὡς ἱεραποστολή τῆς «ὑπερορίου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας», ἡ ὁποία ἀνέκαθεν εἶχεν καί ἔχει τήν, οὕτως εἰπεῖν, «ἐκκλησιολογίαν» τῶν Φλωρινικῶν καί ὄλων τῶν παλαιοημερολογητικῶν «Πατριαρχείων» καί «Ἐκκλησιῶν», ἢ καί τοῦ κατὰ τά ἄλλα συμπαθοῦς καί ἀξιολόγου κ. Χριστοδούλου Παρασκευαΐδη. Ὁ τελευταῖος, ὁσάκις εὐρίσκεται εἰς τοιαύτας «παλαιοημερολογητικές ἐκκλησίας», γίνεται ἓνας πρότυπος παλαιοημερολογίτης, διεκδικεῖ δέ καί τήν ἰδιότητα τοῦ «Γνησίου καί ἀκραιφνοῦς ὀρθοδόξου Πατρός»! Δικαίωμά του ἀσφαλῶς νά ἔχῃ αὐτήν

τήν ἄποψιν - πίστιν, ἀλλὰ ἡμεῖς κωλυόμεθα νά δεχθῶμεν τοιαύτας ἀπόψεις καί τοποθετήσεις, διό, ὅπως πολύ καλά γνωρίζετε, ἀντιμετωπίσαμεν (ὅπως τήν ἀντιμετωπίσαμεν ἀπό τό 1985) τήν σχετικήν Διδακτορικήν του διατριβήν, ἡ ὁποία ὡς πρός τήν τυπικήν ἐπιστημονικήν της ὄψιν εἶναι ἀρίστη, ὡς πρός τήν εὐσίαν ὁμως «παλαιόν - νέον» ἀπό Κανονικῆς καί Ὁρθοδόξου ἀπόψεως, οὐδέν προσφέρει ἐκτός ἀπό τήν παραπληροφόρησιν καί τοῦτο ἀποκλειστικῶς διά λογαριασμόν τοῦ Νεοημερολογιτισμοῦ του ἢ καλύτερον τῆς Οἰκουμενιστικῆς κινήσεως καί τήν αὐτοδικαίωσίν του.

ε) Προκειμένου ἡ Σεβασμιότης σας νά δώσητε τήν Ὁμολογιακήν σας ἀπάντησιν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω, νομίζω ὅτι, εἶναι ἀπαραίτητον νά προσδιορίσητε ἀπεριφράστως τήν θέσιν σας, ἀφ' ἑνός ἐναντι τῆς ἀπό τό 1924 Ἐκκλησιολογίας τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας (ἡ Γ.Ο.Χ.), καί ἰδιαιτέρως ἀπό τό 1937, ὅπως καί ἐπὶ τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς. Περαιτέρω, φρονῶ, ὅτι ΔΕΟΝ νά λάβητε ὑπ' ὄψιν, τήν ἀπαρχῆς Ὁμολογίαν σας, τὰς χειροτονίας σας εἰς Ἱερέαν καί Ἐπίσκοπον, καί τήν συμμετοχήν σας εἰς τήν Ἱεραποστολικήν ομάδα τοῦ 1971 ἐπὶ τῆς Ὑπερορίου Ρωσικῆς Συνόδου. Δηλαδή τί τοὺς προσφέρατε ὡς ἐξαρχία, ἡ ὁποία ἐνήργει Ὁρθόδοξον Ἱεραποστολήν καί τί αὐτοὶ ἐδέχθησαν ὅσον ἀφορᾷ τήν Ἐκκλησιολογίαν, καθὼς καί τί εἶδους καί ὑπό ποίας προϋποθέσεις ἐδέχθητε αὐτήν τήν λεγομένην «χειροθεσίαν». Ἐπίσης τί, ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ σας, αὐθωρεῖ καί αὐθμερόν εἰς τό ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πύλου 42 μετόχιον τοῦ τότε Κορινθίας Καλλίστου, ὠμολογήσατε καί ἐν συνεχείᾳ καί ἐνώπιον τῆς Συνόδου. Τί εἶδους «χειροθεσίαν» ἐνεργήσατε ἐπὶ τοῦ Μακαριωτάτου καί τί ἀκολούθως εἰς τοὺς ὑπολοίπους Ἀρχιερεῖς, διότι, κατὰ τήν ὁμολογίαν σας, ἐπρόκειτο περί ἀπλῆς συγχωρητικῆς εὐχῆς. Ἐπίσης νά λάβητε ὑπ' ὄψιν ὅτι ἄμς τῇ ἐπιστροφῇ σας δέν ἐμφανίσατε τήν σχετικήν μέ τό θέμα ἀπόφασιν τῆς Ρωσικῆς Συνόδου ὑπό τόν Φιλάρετον, ἰσχυρισθέντες ὅτι θά καθυστεροῦσε ἡ ἀποστολή της διά λόγους διαδικαστικούς. Σᾶς ὑπενθυμίζω ὅτι ἐνῶ ἀμέσως μετὰ τὰς ὡς ἄνω ρητάς ἐπισήμους πληροφορίας σας, ἐζήτησα τήν σχετικήν ἀπόφασιν, ἐπαρτηρήθη ὅτι ἦτο ἀσέβεια ἐκ μέρους μου νά μὴν πιστεύω εἰς τὰς διαβεβαιώσεις δύο Ἀρχιερέων (τοῦ Καλλίστου καί Ὑμῶν) καί νά ζητῶ «Scripta» = γραπτά! Παρακαλῶ ἐπίσης νά λάβετε ὑπ' ὄψιν τί ἠκολούθησεν, πρός διευκρίνισιν τῶν ἀνωτέρω καί ἐν τέλει καί τήν διακοπήν τῆς Κοινωνίας μετὰ τῆς Ρωσικῆς Συνόδου, τήν ὑπαναχώρησιν τοῦ Καλλίστου, ἐκ τῶν ἀρχικῶν του δηλώσεων, καί τήν καθαίρεσίν του. Ἐπίσης τήν καθολικὴν συνείδησιν τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας περί τῆς λεγομένης «χειροθεσίας», τήν ὁποίαν διευτώσατε καί ἐκηρύξατε ὁμοφώνως τό 1981, κατὰ τὰς δύο συνεδριάσεις τῆς Μεγάλης ἐκείνης Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τήν ὁποίαν ἐκπροσωποῦσατε καί εἰς τήν ὁποίαν Μεγάλην Σύνοδον συμμετείχατε ἐνεργῶς.

στ) Τοὺς δύο Ρώσους Ἱερεῖς, Μιχαήλ καί Ρωμανόν, ὅπως γράφει ὁ κ. Ἀντώνιος Gregorian, τοὺς ἐδέχθητε εἰς ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν «μέ τήν ἰδίαν ὁμολογίαν καί στίς ἰδies βάσεις ὅπως στίς ὅμοιες περιπτώσεις δέχεται τοὺς κληρικούς ἡ Ἱερά Σύνοδος Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος...» (Ἐγγραφοῦ τοῦ κ. Ἀντωνίου Gregorian, ἐπιμελητοῦ τοῦ Romanitas ἀπὸ 9/22 Φεβρουαρίου 2004). Ἐν προκειμένῳ παρακαλοῦμε νά γίνῃ γνωστὴ αὕτη

ή 'Ομολογία - 'Εκκλησιολογία, τήν ὁποίαν ὠμολόγησαν καί ὑπέγραψαν οἱ δύο κληρικοί τῆς παρατάξεως τοῦ κ. Βαλεντίνου, καί προκειμένου νά τοὺς ἐνσωματώσῃτε εἰς τό Σῶμα τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας, καί τοὺς καταστήσῃτε οἰκονόμους τῆς θείας χάριτος, ἦτοι κανονικούς καί 'Ορθοδόξους, 'Ιερεῖς, τί εἶδους «χειροθεσίαν» ἐνεργήσατε ἐπ' αὐτῶν.

ζ) Εἰς τήν ὅλην αὐτήν ἐνέργειάν σας, ὡς Μητροπολίτης τῆς Αὐτοκεφάλου 'Εκκλησίας τῆς Κύπρου «προέβητε κατόπιν καί τῆς συμφώνουν γνώμης, τῆς Γνησίας 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος», δεδομένου ὅμως ὅτι εἰς τήν Ρωσίαν τήν 'Ιεραποστολήν ἀπό εἰκοσαετίας καί πλέον τήν ἔχει ἐπισήμως ἀνειλημμένην καί ἀσκεῖ ἡ 'Ιερά Σύνοδος τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος, ἀπό δέ τό ἔτος 1995, ἀσκεῖ ταύτην διὰ τοῦ Κανονικοῦ 'Εξάρχου της, τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου Μεσσηνίας Κηρύκου, πῶς συμβαίνει νά ἀναλαμβάνεται ἡ ἰδία ἱεραποστολή καί ὑπό τῆς 'Εκκλησίας τῆς Κύπρου; Πῶς διεπράξατε τοιαύτην ἀντικανονικότητα - πρᾶξικόπημα; Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει, ἡ δημοσία ἠλεκτρονική πληροφόρησις, λέγει ὅτι ὅλον αὐτό ἐγίνε κατόπιν ἐπικοινωνίας σας μετὰ τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος, ἡ ὁποία συνεφώνησεν! Παρακαλοῦμε, ὅπως, κατά βασικόν χρέος σας, γνωρίσετε πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν πότε, μετὰ ποίου ὀργάνου ἢ ἔστω καί προσώπου τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος ἐπικοινωνήσατε, καί πρό πάντων, ποῖα Κανονικά ἔγγραφα ἀντηλλάξατε καί βάσει ποίας Κανονικῆς ἀποφάσεως ἀπεσπάσατε αὐτήν τήν σύμφωνον γνώμην συναίνεσιν τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος. Ἐπιτρέψτε μου νά ἐκφράσω τήν ἀποψίν μου ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον, ἀλλά καί ἐντελῶς **ΑΔΙΑΝΟΗΤΟΝ** νά ὑπῆρξεν μιά τοιαύτη συμφωνία χωρὶς νά εἶναι ἐφάρματος ὡς **ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΗ**, διὰ νά μὴν εἶπω ὅτι ἀποτελεῖ καί εἰδεχθῇ πνευματικὴν - 'Εκκλησιαστικὴν «ἐκπόρνευσιν» ἐπὶ τῆς 'Εκκλησίας τῶν Κατακομβῶν, ἥ καί ἀκόμη προϋποθέτει καί ἐφάρματον συναλλαγὴν. Ἡ ἐνέργειά σας αὕτη, Σεβασμιώτατε, ἐνθυμίζει τήν Ἀγγλικὴν ἀποικιοκρατίαν ἐπὶ τῆς Κύπρου!... ἢ τὰς συγχρόνους «ἱεραποστολάς» τῶν «πλανηταρχῶν» τῆς Σιωνιστικῆς Ἀμερικῆς διὰ νά ἐπιβάλουν τήν «δημοκρατίαν» τ.χ. εἰς τήν Σερβία... τό Ἰράκ... κλπ! Ἐνθυμίζει, ἐπιτρέψτε μου, καί... τόν «Ἀττίλα» εἰς τήν Κύπρον καί τήν «λύσιν» τοῦ Κυπριακοῦ! Δυστυχῶς εἰς τήν Ἑλλάδα ἀρκετοὶ Ἐπίσκοποι μας (Γ.Ο.Χ.) ἀλλοτριωθέντες κάμνουν ὅτι τοὺς ἐπιβάλλει ἡ «νέα ἐποχὴ» ἢ «ἡ νέα τάξις πραγμάτων» ἐφαρμόζουν δέ τὰς ἰδίας μεθόδους διὰ τόν «ἐκδημοκρατισμόν» εἰς τήν 'Εκκλησίαν, ἦτοι τήν ἐπιβολήν ὡς «κανονικῆς τάξεως» τῆς καταφώρου ἀντικανονικότητος, τόν δέ Συνοδικόν θεσμόν μετατρέπουν εἰς εὐτελὴ θεραπαινίδα τῶν ὀρέξεών των.

η) Ἐπιπροσθέτως, Σεῖς ὁ Μητροπολίτης Κιτίου Ἐπιφάνιος, «Μαζί μέ τοὺς Ἕλληνες ἐπισκόπους σκοπεύετε στό μέλλον νά χειροτονήσατε ἕναν Ἐπίσκοπο γιά τή Ρωσία... καί μ' αὐτό τόν τρόπο νά γυρίσετε πίσω (νά ἀνταποδώσετε) ἑκατονταπλασίως ἐκεῖνο τό ὁποῖον σᾶς εἶχε παραδώσει ὁ Ἅγ. Φιλάρετος», τό 1971. Δηλαδή προκύπτει καί ἡ συμφωνία σας (= Συναλλαγὴ) μετὰ τῶν Ἑλλήνων Ἐπισκόπων (ποίων Ἐπισκόπων;), νά σᾶς παράσχουν σύμφηφον διὰ μίαν τοιαύτην χειροτονίαν! Ἐπομένως εἶναι σαφές ὅτι ὁ ἐκδότης τῆς Romanitas, γράφων τὰ ἀνωτέρω καί πληροφορῶν διεθνῶς, διὰ λογαριασμόν σας, σαφέστατα ἐννοεῖ ὅτι θά ἀνταποδώσατε εἰς τήν Ρωσίαν τήν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν «τὴν ὁποίαν σᾶς παρέδωσε τό 1971 διὰ τῆς χειροθεσίας ὁ «Ἅγιος Φιλάρετος»! Νομίζω

ὅλοι κατανοοῦμεν, ὅτι μετὰ ἀπό αὐτὴν τὴν εἰλικρινὴ καὶ ἐντιμον, θά ἔλεγα, δήλωσιν τοῦ κ. Ἀντωνίου Gregorian, δὲν μένει ἡ παραμικρὰ ἀμφιβολία ὅτι σεῖς ὁ Μητροπολίτης Κιτίου, ἔχετε τὴν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν διὰ τῆς χειροθεσίας! Τό ὅλον αὐτό λεπτόν θέμα λαμβάνει ἰδιαιτέρας διαστάσεις, διότι εἰς τὴν συνέχειαν προσθέτει καὶ ὅτι «Τὰ τελευταῖα ἔτη» προσέφυγον πολλοὶ Ρῶσοι Ἱερεῖς εἰς τὴν Σεβασμιότητα σας, διότι, δὲν ἔχετε ἐσωτερικὰς ἐριδας, καλεῖτε εἰς διάλογον τοὺς Ματθαϊκοὺς καὶ τοὺς Φλωριναίους... ὑπερασπίζοταν (ἡ Σεβασμιότης σας) τὴν αὐτοκέφαλο ιδιότητα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου», καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὸν λόγον ὅτι «Αὐτός (ἡ Σεβασμιότης σας) καὶ τὰ πνευματικὰ τέκνα του ἐκτιμοῦν τὴν Γνησίᾳ Ρωσικὴ Ἐκκλησίᾳ καὶ τὸν Ἁγ. Φιλάρετον», ἐνῶ «ἀντίθετα μὲ πολλοὺς ἄλλους, Σεῖς ὁ Μητροπολίτης Ἐπιφάνιος ὑπερασπίζοσανταν τὴν ἀναγκαιότητα τῆς «χειροθεσίας»!» Ἐπὶ ὅλων αὐτῶν καὶ μὲ τὴν ἰδίαν ἐλευθερίαν, θάρρος καὶ ἐντιμότητα, μὲ τὴν ὁποῖαν, καθ' ἡμᾶς πάντοτε διὰ λογαριασμόν σας, ἔγραψεν ὁ κ. Ἀντώνιος Gregorian, παρακαλοῦμε νὰ δώσετε τὴν ἐπιβαλλομένην καὶ ἀπαιτουμένην ἀπάντησιν, προσωπικῶς Σεῖς ὁ Μητροπολίτης κ. Ἐπιφάνιος. Τοῦτο παρακαλῶ, μὴ νοηθῇ ὡς ἰδιότροπος, ἢ καὶ... «ἀσεβής» ἀπαίτησίς μας, ἀλλὰ διότι δι' ὅλων αὐτῶν θίγεται καὶ καταργεῖται ἡ προσωπικὴ Σας ὑπόστασις ὡς Ὁρθοδόξου Ἐπισκόπου, ἐκτός ἂν σᾶς ἐκφράζουν, γεγονός τὸ ὁποῖον θά θεωρηθῇ ὡς δεδομένον ἂν, παρὰ πᾶσαν καλὴν προσδοκίαν, σιωπήσετε εἰς τὴν πρόκλησιν τῆς πραγματικότητος.

θ) Τελευταίως, ὁ κ. Ἀ. Gregorian, ἐπεφύλαξεν τὴν πληροφορίαν καθ' ἣν «Οἱ Ἕλληνες Ἀρχιερεῖς ἐκτιμοῦν τὸν γέροντα Μητροπολίτη Ἐπιφάνιο» καὶ ὅτι «Πρὶν ἀπὸ μερικῶν μῆνες, πρὶν νὰ ἀποφασίσαι νὰ παραιτηθεῖ, ὁ πρῶν Προϊστάμενος τῆς Ματθαϊκῆς Συνόδου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀνδρέας, ἐπεσκέφθηκε τὸν Δεσπότη τῆς Κύπρου...». Ἀσφαλῶς ἐγνώριζαμε καὶ αὐτὴν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Μακαριωτάτου, καθὼς καὶ αὐτὰς αἱ ὁποῖαι ἠκολούθησαν μετὰ τὴν παραίτησιν του... ἀλλὰ καὶ τὰς πολλὰς ἐπίσης κατὰ καιροὺς ἐπισκέψεις τῶν ἀνθρώπων τοῦ περιβάλλοντός του. Ἐν προκειμένῳ ὅμως τὸ πρόβλημα ἀπὸ κανονικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς γενικώτερον ἀπόψεως δὲν εἶναι αὕτη καθ' ἑαυτὴν ἡ ἐπίσκεψις, ἀλλὰ τί κατ' αὐτὰς διεπραγματεύητε καὶ εἰς ποίας συμφωνίας κατελήξατε, Σεῖς ὡς Μητροπολίτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου κ. Ἐπιφάνιος, καὶ ὁ Μ. Ἀρχ/πος κ. Ἀνδρέας, τόσο κατὰ τὴν πρό τῆς παραιτήσεώς του σύσκεψίν σας ὅσον καὶ μετὰ τὴν παραίτησιν του. Ταῦτα καὶ ἐν ᾧψει ὅτι, ὑπὸ τριῶν Μητροπολιτῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἀνεγνωρίσθη αὕτη ἡ παραίτησις ἀλλὰ καὶ κατηγγέλθη ὡς συμπαιγνία παραιτήσεως καὶ ὡς «ΒΑΕΛΥΓΜΑ ἐστὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ». Ἐπὶ τούτοις, τὸ ἔγκλημα τοῦτο τῆς παραιτήσεως, καθ' ἡμᾶς, ἔχε. ἐν ἑαυτῷ καὶ τὴν συναλλαγὴν – Σιμωνίαν σέ ἐπίπεδο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ, ἥτοι προσφορὰν θρόνου μὲ ἀντάλλαγμα συγκε-
χρμέναν Ἐπισκοπικὰς χειροτονίας, διώξεις Ἐπισκόπων, καταλήψεις Ναῶν κλπ.

Ἐπιτρέψτε μου, Σεβασμιώτατε κ. Ἐπιφάνιε, νὰ μὴν ἀμφιβάλλω καὶ διὰ τὴν προσωπι-
κὴν σας συμβολὴν εἰς τὴν ὅλην συμπαιγνίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς παρομοίαν συναλλαγὴν, τουλάχιστον ὅσον ἀφορᾷ κάποιαν χειροτονίαν ποῦ ἐπιδιώκετε. Δηλαδὴ ἐστηρίξατε κατ' ἀρχὴν τὴν συμπαιγνίαν περὶ παραιτήσεως μὲ τὴν τρουπόθεσιν νὰ ἐξασφαλίσετε τὸ «σύμψηφον» διὰ τὴν ὑφ' ὑμῶν χειροτονίαν Ἐπισκόπου εἰς τὴν Κύπρον, (ἡ ὁποία μόλις τὴν

τελευταίαν στιγμήν καί ἐνῶ τὰ εἶχατε συμφωνήσει μέ τόν Σεβ. κ. Νικόλαο νά ἔλθῃ εἰς τήν Κύπρον, ὅπως προέκυψεν τελευταίως καί διὰ τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ρωσίας, κάποιοι σᾶς τὰ χάλασαν)! Ταῦτα προκύπτουν καί ἐξ ἄλλης πηγῆς, ἀλλά καί ἀπό τήν προσφώνησίν σας τήν ὁποίαν, κατὰ τήν γελοίαν καί ἄκρως ἱερόσυλον ἐκείνην «θεατρικήν παράστασιν» τῆς 2.6.2003 ἐξεφώνησαν οἱ ἐκπρόσωποί σας Κληρικοί, καθ' ἣν εἰς τόν βλάσφημον καί αἰρετικόν, ἀλλά καί ἀντικανονικόν κ. Νικόλαον Μεσσιακάκην, πέραν τῆς ιδιότητος τοῦ «κανονικοῦ καί ὀρθοδόξου Ἀρχιεπισκόπου», ἀνεγνωρίσατε, καί... «Ἀγιωσύνην», καί «μεγάλην πείραν», ἡ ὁποία «θά βοηθήσῃ ἀφάνταστα τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος νά ἀντιμετωπίσῃ ὅλας αὐτάς τὰς δυσκολίας (ποίας ὅμως δέν ἀναφέρετε) καί νά ἐξέλθῃ νικήτρια...»! (Βλ. Κ.Γ.Ο. Ἰούνιος 2003 σελ. 158). Δυστυχῶς αὐτά τς ἄκρως ἀποκαλυπτικά τὰ εἶπατε ἡ Σεβασμιότης σας καί προκαλέσατε τοὺς πάντας, ὥστε νά διερωτώμεθα μήπως παρεφρονήσαμεν, ἢ ἐν ὀνόματι τῆς ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΣ καί τῶν σκοπῶν, κατερρίφθῃ κάθε φραγμός ἐναντι τοῦ παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, καί δέν ὑπάρχει τίποτε τό ἀνασταλτικόν; Εἰς αὐτάς τὰς ἀπαραδέκτους κολακείας – ἐκδουλεύσεις σας, ἰδοὺ τί ἀπήντησεν ὁ ἀφελὴς ψευδοαρχιεπίσκοπος, ἀποκαλύψας πλήρως καί τήν συμπεφωνημένην συναλλαγὴν καί μετὰ τῆς Σεβασμιότητός σας. Ἀπαντᾶν λοιπόν, εἰς τήν προσφώνησί σας, ἐζήτησεν ἀπὸ τοὺς δύο ἱερεῖς ἐκπροσώπους σας «νά σᾶς μεταφέρουν τήν διαβεβαίωσιν τόσον τοῦ ἰδίου, ὡς ψευδοαρχιεπισκόπου, ὅσον καί τῆς «Συνόδου του» ὅτι «θά εἶναι πάντοτε ἀρωγοὶ εἰς ὅ,τι καί ὅποτε χρειασθοῦν ἀπὸ ἡμᾶς ὁ Σεβ. Κιτίου καί τό εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου»!! Naί, «Ο,ΤΙ ΚΑΙ ΟΠΟΤΕ ΧΡΕΙΑΣΘΕΙΤΕ» Σεβασμιώτατε κ. Ἐπιφάνιε!... Καί προσθέτομεν, εἴτε διὰ τήν Κύπρον, εἴτε διὰ τήν «ἱεραποστολὴν εἰς τήν Ρωσίαν», μιά καί ἡ χειροτονία Ἐπισκόπου διὰ τήν Ρωσίαν φαίνεται ὀλιγότερον δυσχερές πραξικόπημα, ἐνῶ θά σᾶς ἐξασφαλίσῃ ἓνα σίγουρο σύμψηφο διὰ ὁποιανδήποτε ἐν συνεχείᾳ ἐκ μέρους σας ἐπισκοπικὴν χειροτονίαν, ἡ ὁποία μέχρι σήμερον δέν ἐπετεύχθη...

Σεβασμιώτατε, παρά τὰς ἀπεγνωσμένας προσπάθειας – μεθοδεύσεις σας, πρὸς συγκάλυψιν τῆς πραγματικότητος, ὅμως τὰ ἀνωτέρω θέματα, τὰ ὁποῖα προέκυψαν παράλληλα μέ ὅσα ἐπίσης καίρια συνέβησαν καί συνεχίζουν, εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἰδιαιτέρως ἀπὸ τήν 5.2.2003, εἶναι καί πολλὰ καί καίρια τόσον ἀπὸ Κανονικῆς ἀπόψεως ὅσον καί Ὁρθοδοξίας. Ἀποκαλύπτουν ὅτι μέχρι πρὸ ἐτῶν οἱ ἐπίβουλοι καί ἐχθροὶ τῆς Ὁρθοδοξίας ἴσταντο «πρὸ τῶν θυρῶν», τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐνῶ καθ' ὅλα τὰ τελευταῖα ἔτη κατώρθωσαν νά διαφθεύρουν συνειδήσεις καί πλέον προκλητικῶς ἐμφανίζονται ἐντὸς τοῦ χώρου τῆς Ὁρθοδοξίας! Αὐτοὶ καταφανῶς πλέον ἐνεργοῦν διὰ τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀνδρέου καί τῶν γνωστῶν Ἐπισκόπων μας, οἱ ὁποῖοι μετὰ ἀπὸ 33 ὀλόκληρα ἔτη, καί ἀπὸ κοινοῦ μετ' Ὑμῶν, ἀπεφάσισαν νά ἀναλάβουν καί προσωπικῶς οἱ ἴδιοι τήν ἀπ' ἀρχῆς προπαγάνδα περὶ τῆς λεγομένης «χειροθεσίας», ἀφ' ἐνός μέ τὰ ἀπὸ κοινοῦ πραξικοπήματά σας, καί τήν νέαν προπαγάνδα καθ' ἣν προγαμανδίζεται εἰς ἀφελεῖς καί ἀνοήτους ὅτι, «δυστυχῶς εἴτε τό θέλουμε εἴτε ὄχι μᾶς ἐπρόδωσαν τό 1971, πάει, τελείωσε, ἔγινε χειροθεσία...»!, καί ἀφ' ἐτέρου, ὅπερ τό χεῖριστον, Ἀρχιερεῖς μας ἔρχονται νά ἐνισχύσουν αὐτὴ τήν νέα προπαγάνδα μέ ἐμμέσους ἢ ἀμέσους καί εὐθείας δηλώσεις περὶ «χειροθεσίας ὡς ἐπὶ σχισματικῶν». (Βλέπετε εἰς «Ο.Π.» τεύχος Ἰανουαρίου 2004, σελ. 13).

Ὡστόσον καί ὅσον ἀφορᾷ τήν τελευταίαν συντονισμένην προπαγάνδα περί τῆς «χειρο-
 θεσίας» ὡς δῆθεν «τετελεσμένου γεγονότος καί προδοσίας» κλπ.... ἄς μή βαυκαλίζονται,
 καί ἄς μήν ἀπατῶνται οἱ κάθε λογῆς ἀρρωστημένοι προπαγανδισταί της, διότι καμμία
προδοσία δέν εἰσεχώρησεν εἰς τήν Ἐκκλησίαν, οἱ δέ προδότες, π.χ. ὁ Κάλλιστος, ἢ
ὅσοι τόν μιμοῦνται, ἢ καί ὅσοι θά τόν μιμηθοῦν, τελικά προδίδουν μόνον τόν ΕΑΥΤΟΝ
τούς καί ὄχι τήν Ἐκκλησίαν. Ἀς συνειδητοποιηθῇ τοῦτο ἀπό ὅλους τούς ἐπιπολαίους
 προπαγανδιστάς, ὅποσοι καί ὅποιοι ἄν εἶναι. Πάντως οἱ συνεχισταί τῆς προδοσίας τοῦ
 Καλλίστου, ὅσοι ἐάν τελικά προκύψουν, θά εἶναι πολυ χεῖρονες τοῦ Καλλίστου, διότι
 ἐκεῖνος, ἐντός πέντε ἐτῶν, ὑπαναχωρήσας ἐπρόδωσεν ἑαυτόν, ἐβλασφήμησεν κατά τῆς
 Ἐκκλησιολογίας καί τῆς Ἀποστολικῆς του διαδοχῆς, ἐξέπεσεν καί καθηρέθη. Οἱ
 σημερινοί, ἄν τελικά ὑπάρξουν ἀμετακλήτως ἀμετανόητοι προδότες, πέραν ὅλων ἐκείνων
 τά ὅποια ἐβάρυνον τόν ἐκπεσόντα καί καθαιρεθέντα Κάλλιστον, θά βαρύνονται καί μέ
τήν ἐπὶ 33 ὁλόκληρα ἔτη ἐπιδειχθεῖσαν ὑποκρισίαν, ψεῦδος, δειλίαν καί ἐπομένως καθ'
ὅλα αὐτά τά 33 ἔτη θά προκύβουν ὡς οἱ πῖο ἐλεεινοί ὑποκριταί, καί ψεῦται κατά τῆς
Ἐκκλησίας, καί ἐπομένως χειρότεροι καί ἀπό τούς κοινούς «ἀπατεῶνας»!

Υ.Γ. Ἐνῶ εἰχομεν γράψει τήν παροῦσαν ἐπιστολήν, περιῆλθεν εἰς γνῶσιν μας μία ἀτυχῆς καί
 ἀπολύτως ἀντιδεοντολογικῆ, διὰ λογαριασμόν σας, παρέμβασις τοῦ Αἰδεσιμολ/του π. Ἀντωνίου
 Γαβαλά ἐξ Ἀμερικῆς. Ὅσον καί νά θέλη κανεῖς νά ἐκλάβῃ ὡς ἀγαθήν τήν παρέμβασίν του, δυστυχῶς
 ὁ Αἰδ/τος ἀτύχησεν, διότι ἐν τέλει προέκυψεν ὡς εἰς ἀνεπιτήδειος ἐντεταλμένος ἢ αὐτόκλητος
 συνηγόρος σας. Κατόπιν ὅλων αὐτῶν ἐπιβάλλεται ὅπως ἡ παρέμβασίς σας εἶναι πῖο ἄμεση καί
 σαφῆς ἐφ' ὅλων τῶν θεμάτων.

Διατελοῦμεν εὐσεβάστως πλὴν ἐν ἀγωνία

Ἐλευθέριος Χρ. Γκουτζίδης

*

ΜΕΡΟΣ Β΄

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

μέσα ἀπό τά ὁποῖα ἐκφράζεται ἄριστα τό πνεῦμα
 τοῦ Παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ

Κατά τήν μετά τήν πτώσιν τοῦ πρώην Κορινθίας Καλλίστου περίοδον, καί παραλ-
 λήλως πρός τήν προπαγάνδα ὑπέρ τῆς «χειροθεσίας» καί τήν «ἀξιοποίησιν» τῆς ἀκρούς
 ὡς ἀντιφατικῆς καί μηδέποτε ἐφηρμοσθείσης ὑπ' ἀριθμ. 16-11/15/28.9.1971 «Ἀποφά-
 σεως» τῆς Ρωσικῆς Συνόδου, (ἐπ' ἀληθεία δέ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Φλωρινικοῦ κατεστημένου τό
 ὁποῖον ἐκ τῶν παρασκηνίων κατήυθνε ἐκεῖνο τό ληστρικώτατον κίνημα), ἀνέλαβεν, τῇ πολυτίμῳ
 συνεργασίᾳ τοῦ τότε ἀκόμη Παπαβασιλείου Σακκά, ὁ Σεβασμιώτατος Κιτίου κ. Ἐπιφάνιος.
 Μετά ἀπό πέντε συνεχῆ ἔτη δεινῆς βλασφήμου προπαγάνδας του, τελικῶς, λόγω τῆς
 σθεναρᾶς Ὁρθοδόξου ἀντιμετωπίσεως τοῦ κινήματός του, τόσον ἐκ μέρους τῆς τότε
 Ἱερᾶς Συνόδου, ὅσον καί τῶν θεολόγων, κ. Μηνᾶ Κοντογιάννη καί τοῦ ὑποφαινομένου,
 ὁ Σεβ. κ. Ἐπιφάνιος, ἠναγκάσθη νά ὑπογράψῃ τήν κάτωθι δήλωσιν:

«ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΚΥΠΡΟΥ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΙΤΙΟΥ Γ.Ο.Χ.

Εν Ἀθήναις τῇ 29.8.1981

ΠΡΟΣ

τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Σεβασμιώτατοι καὶ Ἅγιοι Ἀδελφοί

Ἐπειδὴ πάντοτε ἐπιθυμοῦσα τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πολὺ δὲ περισσότερον τὴν ἐνότητα τοῦ σώματος τῶν Ἐπισκόπων Αὐτῆς, ἐπειδὴ οὕτε ἄχρι τοῦ νῦν ἡ τοιαύτη ἐπιθυμία μου ἡλλοιώθη, καὶ ἐπειδὴ τελευταίως παρατρεῖται κάποια διαφοροποιήσις εἰς τὰς σχέσεις ὑμῶν ὡς Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καὶ ἐμοῦ ὡς Ἐπισκόπου τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἔναντι αὐτῶν ποῦ παλαιότερον μᾶς συνέδεον κα. μᾶς ἤνωνον πνευματικῶς καὶ αὕτη, ὡς μοῦ ἐδηλώσατε εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς Ἱεραρχίας τῆς 18 καὶ 19 καὶ 20 Αὐγούστου 1981, προεκλήθη ἐκ τῶν δημοσιευμάτων μου κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, καὶ εἰδικώτερον μετὰ τὸ ἔτος 1977. Διὰ τοῦτο ἐπιθυμῶ διὰ τοῦ παρόντος Γράμματός μου νὰ παράσχω τὰς ἀκολουθούσας διασαφήσεις καὶ τοῦτο πρὸς πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης, τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς ἐνότητος εἰς τὰς ψυχὰς μας.

Τὰ δημοσιεύματα, τὰ ὁποῖα ἐκυκλοφόρησα καὶ ἔχουν τὴν ὑπογραφήν μου ἀπὸ τὸ 1977 καὶ ἐξῆς εἶναι ὑπαγορευμένα ἐκ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος καὶ τῆς αὐτῆς ἐπιθυμίας, ἡ ὁποία, ὡς ἀνέφερον ἀνωτέρω, μέ ὠθεῖ νὰ συντάξω καὶ τὸ παρὸν γράμμα μου. Μερικαὶ ἐκφράσεις καὶ διατυπώσεις τῶν δημοσιευμάτων μου, ὡς μοῦ ἐδηλώσατε προφορικῶς, κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἱεραρχίας, ὠδήγησαν ὑμᾶς, ὡς καὶ τινες ἄλλους, εἰς συμπερασματικὰς κρίσεις καὶ θέσεις ἀντιθέτους ἢ διαφόρους ἐκείνων τὰς ὁποίας ἐγὼ εἶχον εἰς τὴν σκέψιν μου, καὶ διετύπωσα, εἰδικώτερον δὲ ὅτι ἐδημιουργήθησαν ἐσφαλμέναις ἐντυπώσεις σχετικῶς μέ τὰς θέσεις μου περὶ τὴν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν, τὴν Ἐκκλησιολογίαν, τὰς ἄλλας παλαιοημερολογικὰς παρατάξεις, τὴν ἔνωσιν μετ' αὐτῶν καὶ τὴν χειροθεσίαν τοῦ 1971.

Πρὸς ἄρσιν τῶν ἐσφαλμένων αὐτῶν ἐντυπώσεων καὶ ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης πάσης ψυχῆς, ἐπιθυμῶ νὰ διευκρινίσω τὰ ἀκόλουθα:

1) Οὐδέποτε ἀμφέβαλον διὰ τὴν συνέχειαν τῆς Ἀποστολικῆς διαδοχῆς τῶν Ἐπισκόπων τῶν ἐλκόντων τὰς χειροτονίας ἐκ τῆς ὑφ' ἐνός Ἐπισκόπου γενομένης χειροτονίας τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου τῶν Γ.Ο.Χ. Ματθαίου κατὰ τὸ ἔτος 1948, ὡς καὶ ἐκ τῆς ἐν τοῖς πράγμασιν ἐπισκοπικῆς συμπεριφορᾶς μου ἀποδεκνύεται.

2) Δέν ἀμφισβήτησα ποτέ ὅτι ἡ Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος μετὰ τῆς ὁποίας ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἔχει πολυετὴ πνευματικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν, εἶναι ἡ Ὁρθόδοξος ἐν Ἑλλάδι τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ὡς καὶ τοῦτο ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν σχέσεών μας ἀποδεικνύεται ἀναμφίβολα.

3) Τοὺς λοιποὺς παλαιοημερολογίτας Αὐξεντιανούς καὶ ἄλλους, τοὺς ἐθεωροῦσα καὶ τοὺς θεωρῶ, ὡς διδάσκει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, διὰ τοῦτο καὶ δέν ἔχω μετ' αὐτῶν μυστηριακὴν ἢ ἄλλην τινὰ ἐκκλησιαστικὴν σχέσιν.

4) Τὴν ἔνωσιν τὴν ἀντιλαμβάνομαι, ὅπως οἱ Ἱεροὶ Κανόνες καὶ ἡ διδασκαλία τῶν Ἀγίων Πατέρων καὶ ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν δισχιλιετῇ πορείαν της ἐν τῷ κόσμῳ ὀριοθετεῖ, ἥτοι ὡς συνεχῇ προσπάθειαν καὶ ἀγωνίαν τῶν ὑπευθύνων προσώπων τῆς Ἐκκλησίας νὰ φέρουν εἰς τὴν «Μάνδραν» τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ πάντας τοὺς φέροντας ἐν ἑαυτοῖς τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπους καὶ τοῦτο διὰ τῆς ἀποκαλύψεως τῆς ἀληθείας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως, ἐν πνεύματι ἀγάπης, εἰρήνης καὶ ἐνότητος:

5) Τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1971 γενομένην ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς χειροθεσίαν, ὡς εἶπον καὶ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Ἱεραρχίας τῆς 19 καὶ 20 τρέχοντος μηνός, τὴν ἐδέχθην, ὡς τὴν ἐδέχθητε καὶ ὑμεῖς μετὰ ταῦτα. Οὐχὶ ὡς ἐνεργοποιήσιν ἢ ὁλοκληρώσιν τοῦ ἐν ἐμοί Ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος, ἀλλὰ ὡς μίαν τυπικὴν ἐξωτερικὴν πράξιν πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς ἤδη παρχοῦσης Ἀρχιερωσύνης μου, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπίστευσα, ἰδίᾳ μετὰ τὴν ἐλληνιστὶ γενομένην ὁμιλίαν τοῦ Σεβ/του Ἐπισκόπου Γερμανίας Φιλοθέου εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Μεταμορφώσεως Βοστώνης Η.Π.Α., ὅτι οἱ Ρῶσοι ἐπίστευσαν κατὰ τὴν ὀρθόδοξον Ὁμολογίαν καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἐπιτευχθῇ ἡ διεύρυνσις τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας καὶ γίνῃ δυνατὴ ἡ ἔνωσις τῶν Αὐξεντιανῶν μετὰ τοῦ Σώματος τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, καθ' ὅσον οὗτοι ἔθετον ὡς πρόφασιν τῆς ἀρνήσεώς των πρὸς ἔνωσιν τὴν ὑφ' ἐνός χειροτονίαν.

Πιστεύω, ὅτι αἱ ἀνωτέρω διασαφήσεις μου δὲν θά ἀφήσουν περιθώρια διὰ παρερμηνείας καὶ ἐσφαλμένους ἐντυπώσεις καὶ οὕτω σκανδαλισμοῦ ἀσθενῶν συνειδήσεων, ἐπευχόμενος, ὅπως ὁ Κύριος φωτίζει, εἰρηνεύῃ, ὁμονοῇ καὶ ἐνώνῃ ἀπαντας τοὺς θέλοντας σωτηρίας ἐπιτυχεῖν εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας Του.

Καί πάλιν, ἐάν κάποια ἔκφρασις ἢ διατύπωσις εὐρ'σκομένη εἰς τὰ ὑπ' ἐμοῦ δημοσιευθέντα κείμενα δέ εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν καὶ διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας, κρίνω ταύτην ἀπορριπτέαν ἐκ τῶν κειμένων μου.

Αἱ ἀνωτέρω διασαφήσεις ἐγράφησαν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης, τῆς πνευματικῆς ἀγάπης καὶ ἐνότητος ἐν τῷ σώματι τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν εὐχομαι καὶ ὑπὲρ ἧς ἀγωνίζομαι.

Μετὰ τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης

Ἐλάχιστος ἐν Ἐπισκόποις ἀδελφός καὶ συλλειτουργός σας

† Ὁ Κιτίου Ἐπιφάνιος

**Ἡ παρέμβασις τοῦ τότε λαϊκοῦ θεολόγου Μηνᾶ Κοντογιάννη
νῦν Μητροπολίτου Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Κηρύκου**

Ὁ Σεβ/τος Κιτίου κ. Ἐπιφάνιος ἐζήτησε τότε ἀπὸ τὸν Δ/ντὴν τοῦ «Κ.Γ.Ο.» νά δημοσιεύσῃ τὴν ἀνωτέρω «Δήλωσιν» του ὡς ἔχει, ἐπειδὴ ὅμως αὕτη δέν ἔθεωρήθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀπολύτως ἱκανοποιητικὴ, ἐζητήθη ἀπὸ τὸν Σεβ/το νά τοποθετηθῇ ὀρθόδοξως καὶ ἐπὶ τῶν κειμένων του, τὰ ὁποῖα ἐξέωραζον καθαρὰ τὸ πνεῦμα τοῦ παλαιοημερολογιτικοῦ οἰκουμενισμοῦ καὶ ἦσαν ἀπολύτως βλάβη καὶ κατὰ τῆς Ἐκκλησιολογίας καὶ τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐστάλησαν καὶ ἀναλυτικαὶ ἐπιστολαί, ἐκ τῶν ὁποίων παραθέτομεν τὴν πρώτην κατὰ σειράν, τὴν ἀπὸ 25.12.1981 τοῦ τότε λαϊκοῦ Θεολόγου Μηνᾶ Κοντογιάννη, νῦν Μητροπολίτου Μεσογαίας κ. Κηρύκου:

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΚΗΡΥΞ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ»

Κων/λεως 22 - τ.Τ. 308

ΑΘΗΝΑΙ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Δεκεμβρίου 1981 (π.ή.)

**ΠΡΟΣ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κιτίου κ. Ἐπιφάνιον
Εἰς Λάρινα καὶ Κύπρου**

Σεβασμιώτατε εὐλογεῖτε.

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ ὑποκλινόμενος ἀσπάζομαι ὑμετέραν δεξιάν αἰτούμενος εὐχὰς καὶ εὐλογίας, ἐπὶ δέ τῇ εὐσήμενῃ ἡμέρᾳ τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ,

εὔχομαι Ὑμῖν ὑγείαν καί μακροήμερευσιν, εἰς ἅπαντας δέ, ὅπως χαρίσῃται τό θεῖον Βρέφος εἰρήνην, ταπεινώσιν, ὑπακοήν εἰς τό θέλημά του καί καθάράν Ὁμολογίαν τῆς Πίστεως μέχρι τελευταίας μας ἀναπνοῆς.

Θεωρῶ καθήκον μου νά σᾶς γράψω μερικές σκέψεις, ὡς υἱός πρός πατέρα, διὰ νά σᾶς ὑπενθυμίσω ἐκεῖνο, τό ὁποῖον πολλάκις προφορικῶς εἰς τάς κατ' ἰδίαν συζητήσεις μας σᾶς ἐτόνιζα, ὅτι δηλαδή, **ἐπειδή τά κείμενά σας, κατά τό πλεῖστον αὐτῶν μέρος εἶναι μεμπτά καί βλάσφημα, δέον, ὅπως ἀνακληθοῦν.**

Βεβαίως, ἔχω ὑπ' ὄψιν μου τόν ἰσχυρισμόν σας, ὅτι οὐδέποτε εἶχατε εἰς τήν σκέψιν σας, θέσεις τάς ὁποίας ἡμεῖς ἐξάγομεν, ὡς συμπεράσματα ἀπό τά κείμενά σας, ἀλλ' ὅτι αἱ σκέψεις σας καί αἱ προθέσεις σας εἶναι ὀρθόδοξοι καί ὅτι **ἐμεῖς δέν τά καταλαβαίνομεν καί παρερμηνεύομεν αὐτάς**, καί ἐπομένως κακῶς σᾶς χαρακτηρίζομεν ἐκ τῶν κειμένων σας, ὡς ὁπαδόν τῆς θεωρίας τοῦ «παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ». Δυστυχῶς, Σεβασμιώτατε, τά κείμενά σας εἶναι σαφῆ καί δέν ἐπιδέχονται τοιαύτας συζητήσεις.

Ἦδη ἀπό τῆς 20 Μαρτίου τοῦ 1978, ὅταν μᾶς ἀπεστείλατε τήν «ΕΚΚΛΗΣΙΝ» σας τοῦ Πάσχα 1978, εἰς ἐπιστολήν μου σᾶς ἔκρουσα τόν κώδωνα τοῦ κινδύνου καί σᾶς ἔγραψα χαρακτηριστικῶς: **«Φαίνεται ὁπαδός τῆς θεωρίας τῶν κλάδων ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται καί ὁ σημερινός Οἰκουμενισμός»**. Ἐκτοτε πλεῖστα ἄλλα μεμπτά καί βλάσφημα κείμενα ἐκυκλοφορήσατε καί ἐπεδεινώσατε ἀφάνταστα τήν θέσιν σας καί ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

Τήν 18-21.8.1981 συνεκλήθη ἡ **Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας εἰς τήν ὁποίαν ἐτέθη πρὸς συζήτησιν καί τό θέμα: «Θέσεις καί διατυπώσεις τοῦ Σεβ/του Κιτίου κατά τά τελευταῖα ἔτη κ.λπ.»**, τό ὁποῖον ὅμως διὰ τρίτην φοράν δέν ἠβελήσατε νά συζητηθῇ. Ἡ Ἱερά Σύνοδος βλέπουσα, ὅτι δέν πρέπει νά παραμένετε ἐπὶ πολύ ἐκτεθειμένος, σᾶς παρεκάλεσε νά ὑποβάλλητε μίαν Δήλωσιν, εἰς τήν ὁποίαν θά ἐδηλώνατε τό ὀρθόδοξον φρόνημά σας σχετικῶς μέ τήν **ἀκαινοτόμητον Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ., τήν Ἀποστολικήν Διαδοχήν, τοὺς ψευδοπαλαιο-ημερολογίτας, τήν χειροθεσίαν τοῦ 1971 καί τήν ἔνωσιν τῶν ἀπεσχισμένων ψευδοπαλαιοημερολογιτῶν μετά τῆς Ἐκκλησίας, καί συγχρόνως νά ΑΝΑΙΡΟΥΣΑΤΕ** ὅ,τι ἀντίθετον εἶχε διατυπωθεῖ εἰς τά κείμενά σας, διὰ νά δημοσιευθῇ εἰς τόν **«Κήρυκα Γνησίων Ὁρθοδόξων»** καί νά παύσῃ ἡ κατηγορία κατά τοῦ Σεβ/του Κιτίου, ὅτι δέν φρονεῖ καί δέν ὁμολογεῖ ὀρθοδόξως. Καί τήν μέν Δήλωσιν συνετάξατε καί ὑπεβάλατε, πλην, ἐν αὐτῇ δέν ἀναιρέσατε **τά μεμπτά σημεία τῶν κειμένων σας, ἀλλά ἰσχυρίσθητε, ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐδημιούργησεν «ἐσφαλμένas ἐντυπώσεις»** περὶ αὐτῶν, καί ὅσοι διέκριναν τό μεμπτόν τῶν κειμένων σας εἶναι **«ἀσθενεῖς συνειδήσεις»**. Δυστυχῶς ἐκεῖνο τό κείμενον, τό ὁποῖον σνέταξα, κατόπιν ἐκφρασθεῖσης ἐπιθυμίας σας, δέν τό ἐλάβατε ὑπ' ὄψιν, ἀλλά διατυπώσατε ἕτερον, κατά τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἐνῶ ἐμμένετε εἰς τάς προηγουμένης σας θέσεις, συγχρόνως διατυπώνετε καί τήν μομφήν κατά τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί παντός ἑτέρου περὶ **«ἐσφαλμένων ἐντυπώσεων» καί «ἀσθενῶν συνειδήσεων»**.

Αὐτό ἀκριβῶς τό γεγονός δέν μᾶς ἐπέτρεψε νά δημοσιεύσωμεν τήν **«Δήλωσίν»** σας εἰς τόν **«Κήρυκα»**, ὡς προεβλέπετο, ἐνῶ παραλλήλως, προσωπικῶς ἠναγκάσθην νά μελετήσω καί πάλιν τά κείμενά σας, ὡς καί τήν πρὸς ἐμέ ἀλληλογραφίαν σας καί διεπίστωσα δι' ἄλλην μίαν φοράν, πόσον αἱ διατυπωθεῖσαι θέσεις σας εἶναι μεμπταί καί βλάσφημοι καί θίγουν καί τήν Ἀρχιερωσύνην σας καί τήν Ἱεράν Σύνοδον, ἀλλά καί ὅσους γνωρίζουν, ὡς ὁ ὑποφαινόμενος, καί ἀνέχονται εἰσεῖτι τά τοιαῦτα κείμενά σας.

Ίσως μέ ἐρωτήσετε, διατί τόσον καιρό δέν σᾶς ἔγραψα. Θά σᾶς ἀπαντήσω. Ὡς σᾶς εἶπον καί προφορικῶς, ὤφειλον νά ἀναμένω τήν ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου σχετικῶς μέ τά κείμενά σας...

Προσεπάθουν πάντα εἰς τάς κατ' ἰδίαν συναντήσεις μας νά σᾶς ἐπισημάνω, πόσον ἐκτίθεσθε, μέ τό νά διατυπώνετε τοιαύτας θέσεις καί νά συνειδητοποιήσετε, ὅτι δι' αὐτῶν θίγετε καί τό Ἀρχιερατικόν σας ἀξίωμα καί τήν θέσιν σας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλά μοῦ ἀπαντούσατε: «**Ἐτοι ξέρω νά γράφω**». Ἡ ἀπάντησίς μου ὑπῆρξε πάντοτε σαφής, πιστεύω νά τήν ἐνθυμεῖσθε. «**Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, σᾶς ἔλεγα, εἶναι προτιμότερον νά μή γράφετε**». Σεῖς ὅμως περισσότερον ἐγράφατε καί συνεχῶς εἰς περισσότερα σφάλματα περιπίπτατε.

Καί ἔτερα ἐξ ἀγάπης, ἐγώ καί ὁ Ἐλευθέριος ἐπράξαμεν δι' ἐσᾶς καί συνεχῶς πράττομεν, διότι θέλομεν νά σᾶς ἔχωμεν εἰς τήν συνειδησίην μας ἀληθινόν καί ὁμολογητὴν Ἱεράρχην. Ταῦτα, ὅμως, ὡς πληροφορούμεθα, χαρακτηρίζεται ὡς κρυφά σχέδια στρεφόμενα ἐναντίον σας καί δέν χάνετε τήν εὐκαιρίαν εἰς τάς ἐπιστολάς σας νά γράφετε ὑπονοίας καί φαντασίας, ὅτι δῆθεν δολιοπλοκοῦμεν κατὰ τοῦ προσώπου σας.

Τό γεγονός τοῦτο Σεβασμιώτατε πολύ μέ ἀνησυχεῖ, διό ἀπορῶ καί διερωτῶμαι; Ποῖον εἶναι τό κριτήριον τῶν σκέψεών σας; Τί θά ἠθέλατε ἀπό ἡμᾶς νά πράξωμεν, διὰ νά εἶμαστε ἀρεστοί εἰς ὑμᾶς; Νά σᾶς κολακεύσωμεν ἢ νά σᾶς εἴπωμεν, ὅτι τά κείμενά σας εἶναι ἄμεμπτα; Τότε ἴσως νά εἶμαστε ἀρεστοί εἰς ὑμᾶς, ἀρεστοί εἰς τό πρόσωπόν σας, ὅχι ὅμως ἀρεστοί εἰς τόν Θεόν, διότι ψευδῶς θά σᾶς ἐλέγομεν, ὅτι ὀρθῶς ἔχουν. Βεβαίως δέν ἀρνηθήκαμε οὔτε καί τώρα ἀρνούμεθα τήν βοήθειάν μας, ὑποδεικνύοντες τά σφάλματά σας, καί ἐπαναλαμβάνοντες τήν ἀποψίν μας, ὅτι **πρέπει νά ἀναιρέσετε ὅσα ἐγράφατε ἢ ἀπλῶς ὑπογράφατε καί εἶναι ἀντίθετα πρὸς τήν Ὁρθόδοξον διδασκαλίαν καί Ὁμολογίαν τῆς Πίστεως, ἔστω καί ἂν τήν ὑπόδειξιν ταύτην τήν θεωρήσετε ὡς σχέδιον στρεφόμενον κατὰ τοῦ προσώπου σας, ἡμᾶς δέ «κακοῦς θεολογικούς συμβούλους»**. Ὁφείλω νά σᾶς ἐπιστήσω τήν προσοχήν, ὥστε νά διακρίνετε ποῖοι εἶναι οἱ... «κακοί σύμβουλοι».⁽¹⁾

Ἡμεῖς πάντοτε μέ ἀγάπην καί υἱκόν σεβασμόν ἐπαρτηρήσαμεν τά λάθη σας καί νῦν πάλιν σᾶς λέγομεν, ὅτι πρέπει νά ἀπαλλαγῇτε ἀπό τόν «ἐφιάλτην», μήπως ταπεινωθῇτε ἀναιροῦντες τάς μεμπτάς θέσεις σας καί ὁμολογοῦντες πᾶν ὅτι βαρύνει ὑμᾶς, ἐνῶ τουναντίον τοῦτο εἶναι Ἐπισκοπικὴ ἀρετὴ καί θάρρος, τοῦτο εἶναι ἀληθὴς Ὁμολογία δι' Ὑμᾶς. Τοιοῦτοτρόπως καί ἐσεῖς θά ἡρεμήσετε καί τόν λογισμόν σας θά ἀναπαύσετε καί ὁ ἔλεγχος τῆς συνειδήσεως θά σταματήσῃ καί τοὺς συνεπισκόπους σας καί τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας θά χαροποιήσῃ καί τόν ἑαυτὸν σας θά τιμήσῃ καί τόν Θεόν θά δοξάσῃ.

Ἡσυχλήθην λοιπόν, Σεβασμιώτατε, ἀρκετά μέ τά κείμενά σας καί διεπίστωσα δι' ἄλλην μίαν φοράν, ὅτι αἱ θέσεις σας **πραγματικῶς σκανδαλίζουν** τόν ἀναγνώστην, ὅχι διότι ἔχει «ἀσθενὴ συνείδησιν», ὅπως γράφετε εἰς τήν «δήλωσιν» σας, ἀλλ' ἐπειδὴ εἶναι ἀντορθόδοξοι, πεπλανημένοι καί δημιουργοὺν τήν ἀμφιβολίαν εἰς θέματα Πίστεως καί Ὁμολογίας. Εἶναι τόσον χαρακτηριστικά τά κείμενά σας, καί δέν ἐπιτρέπεται νά ἀμφιβάλετε περὶ τούτου, οὔτε νά ἰσχυρίζεσθε, ὅτι αἱ ὑποδείξεις αἱ ὁποῖαι σᾶς ἔγιναν εἶναι ἀσαφεῖς, ἀφοῦ ρητῶς ὑπεδείχθησαν τά σχετικά χωρία. Ἐάν παρ' ἐλπίδα δέν

(1) Ἰδού καί σήμερον ἡ ἴδια ἱστορία. Πάντοτε ὑπάρχουν κάποιοι κακοὶ σύμβουλοι, ἀλλὰ ποιοὶ εἶναι;

καταλαβαίνετε τās ὑποδείξεις, ὡς ἰσχυρίσθητε, τότε ἡ ἀνησυχία μου γίνεται ἀπερίγραπτος, διότι θά πρέπει νά δεχθῶ, ὅτι σās ἐχρησιμοποίησαν ἄλλοι «ὡς τυφλόν καί ἄβουλον ὄργανόν των», ὅπερ δέν δύναμαι νά δεχθῶ ἀπόλυτα.

Θά παραθέσω τινάς ἐκ τῶν θέσεων τῶν κειμένων σας: Εἰς ἓν σημεῖον τῆς ἀπό 14.4.79 «ΕΚΚΛΗΣΕΩΣ» σας γράφετε: «*Ἀμφιβάλλω, εἰάν θά ἀποφύγωμεν τόν λιθοβολισμόν, ὅταν ὁ λαός ἀντιληφθῇ, ὅτι καπηλενόμεθα τήν σωτηρίαν του καί εἰς βάρος του ὑπηρετοῦμε πλειάδα παθῶν...*».

Καί σās ἐρωτῶ Σεβασμιώτατε: Ἀντιλαμβάνεσθε τί φοβερά πράγματα γράφετε; Ἐάν πιστεύετε τόσον ὑμεῖς, ὅσον καί ἡ Ἱερά Σύνοδος καί ἐν γένει ἡ ἀκαινοτόμητος Ἐκκλησία «*καπηλεύεται τήν σωτηρίαν τοῦ λαοῦ*», τότε τό ὀλιγώτερον τό ὁποῖον εἶχατε νά κάμετε ἦτο νά διαμαρτυρηθῆτε πρὸς τήν Ἱεράν Σύνοδον καί νά παραιτηθῆτε καί ὄχι νά ὑβρίζετε καί νά βλασφημῆτε τοὺς πάντας καί τὰ πάντα καί νά σκανδαλίζετε τόν εὐσεβῆ λαόν, τόν ὁποῖον ὁ Θεός σās ἐνεπιστεύθη νά οἰκοδομήσετε πνευματικῶς καί νά ὁδηγήσετε εἰς τήν οὐράνιον Βασιλείαν.

Σεβασμιώτατε, εἶθε τὰ ὅσα ἐγράψατε νά μή τὰ ἔχετε γράψει ἐν ἐπιγνώσει, διότι τότε ὑπάρχει κάποια ἐλπίδα νά ἀντιληφθῇτε πόσον σās ἔχουν ἐκθέσει, ἀλλά διερωτῶμαι, διατί ὅταν σās ὑποδεικνύονται τὰ σφάλματά σας ὀργίζεσθε, ὡσάν νά σās διαπερνᾷ ηλεκτρικόν ρεῦμα;

Πάντως τὰ κείμενά σας γέμουν τοιοῦτων ἐκφράσεων, αἱ ὁποῖαι «γκρεμίζουν» καί ὑποσκάπτουν τὰ θεμέλια τῆς Ἐκκλησίας (τοῦ πληρώματος), ἐκεῖ ὅπου ἔπρεπε νά προσφέρεται ἡ οἰκοδομή καί ἡ ἐν Χριστῷ ἐλπίδα.

Ἀναφέρω καί ἐν σημείον – ἀπόσπασμα ἀπό τήν πρὸς ἐμέ ἐπιστολήν σας ὑπ' ἀριθμ. 108/17.1.78, εἰς τήν ὁποίαν διερωτᾶσθε «*μήπως ὅλος ὁ Ἀγώνας τῆς Ἀκαινοτομήτου Ἐκκλησίας ἀπό τοῦ ἔτους 1948 ἐθεμελιώθη ἐπὶ τοῦ ψεύδους;*» (...)

Ἰδοὺ τί ἐγράφατε πρὸς ἐμέ, καί ὅταν ἀνελάβανον τήν Διεύθυνσιν τοῦ «Κήρυκος», ὅτε δηλαδὴ ἀνέμενον ἀπό τήν Σεβασμιότητά σας ἔχι λόγους δημιουργοῦντας ἀμφιβολίας περὶ τῆς Ἀκαινοτομήτου Ἐκκλησίας καί τῆς πορείας Αὐτῆς, ἀλλὰ λόγους στηρίζοντάς με εἰς τό δύσκολον ἔργο, τό ὁποῖον μοῦ εἶχεν ἀναθέσει ἡ Ἱερά Σύνοδος:

«*Σήμερον ἐξ ἀφορμῆς μιᾶς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Δημητρίου Ἱερεμίου πρὸς τόν «Ὁρθόδοξον Τύπον» τῆς 10ης Ἰανουαρίου ἐθεώρησα καί πάλιν ἀνάγκην νά σās γράψω αὐτά τὰ ὀλίγα. Διερωτῶμαι. Μήπως ἡβουλήθησαν τινές νά στηρίζουν τήν Ματθαϊκὴν παράταξιν ἐπὶ τοῦ ψεύδους, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς χειροτονίας ὑπὸ ἐνός;*».⁽²⁾

Εἰς τήν ἰδίαν ἐπιστολήν ἐπίσης ἀμφιβάλετε καί ἀρνεῖσθε τὰ πάντα καί ἔχετε ἐρωτηματικά, μήπως ἐργάζεσθε ἐν τῇ πλάνῃ:

«*Σάν θεολόγοι τῆς μόνης καθαρᾶς μερίδος, πρέπει νά ἀμνηθῆτε καί κατὰ τῶν ἔξω, ἢ θά ἀποκαλυφθῇ πλέον, ὅτι εὐρισκόμεθα ἐν πλάνῃ, καί ὡς εἰλικρινεῖς, εἰάν τό ἐννοήσωμεν, δέν πρέπει νά τό ἀρνηθῶμεν. Ἐγὼ δέν ἔχω θεολογικάς γνώσεις, οὔτε αἱ δυνάμεις μου μοῦ τό ἐπιτρέπουν. Ἡ ὑπόθεσις τῶν χειροτονιῶν, ὡς καί τῶν ἄλλων*

(2) Δέν ὑπάρχει «Ματθαϊκὴ Παράταξις» καί κακῶς ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ τινων κατὰ τό παρελθόν ὁ ὅρος, ὑπάρχει μόνον ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ ΚΥΡΙΟΥ, καί αἴτη εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία διαφυλάττουσα «ἀκαινοτομήτως καί ἀμειώτως» τήν παραδοθεῖσαν Πίστιν, συνεχίζει καί μετὰ τό 1924, ὡς ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, τό λυτρωτικόν Της ἔργον, τό δέ 1935 καί τό 1948 μέ τήν διαφύλαξιν καί μετάδοσιν τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς, συντρίβει τὰ σχέδια τοῦ Οἰκουμενισμοῦ...

κατηγοριῶν, χρειάζεται ἐξιχνίασιν ἐξ ἀρχῆς, διὰ νά ἴδωμεν τήν ἀλήθειαν, διότι ὁ κόσμος θά ξυπνήσῃ μίαν ἡμέραν καί θά μᾶς κρίνῃ ὅλους. Ἀλλά καί εἰς τόν Θεόν τί θά ἀπολογηθῶμεν. Ἐδῶ καί ἄλλοι κατηγοροῦν τόν Ματθαῖον ὡς βλάσφημον, οἱ ὁπαδοί του τόν ἐγκωμιάζουν ὡς ἅγιον. Πρέπει νά ἀποδειχθῇ ἡ τό ἓνα ἢ τό ἄλλο».

Τί χείρονα τούτων ἡδύνασθο νά γράψετε, Σεβ./τε. Ἐρωτήσατε τοὺς «καλοὺς σας συμβούλους» τί σημαίνουν ταῦτα.

Σεβ./τε δέν δύναται νά γράφῃ ταῦτα, οὔτε νά διανοῇται τοιαῦτα εἰς Ἐπίσκοπος, διανοηθεῖς δέ καί γράφας τοιαῦτα, συγχωρήσατέ μου, ἀλλά φρονῶ, ὅτι ἤδη ὁ τοιοῦτος ἡρνήθη τά πάντα.

Διερωτᾶσθε, λοιπόν, Σεβασμιώτατε, μήπως ἐπὶ τριάκοντα ἔτη βαδίζετε ἐπὶ τοῦ ψεύδους καί οἰκοδομῆτε ἐπὶ κακῶν θεμελιῶν; Ἀλλοίμονον τότε εἰς ὑμᾶς, ὁ ὁποῖος δέν γνωρίζετε, ἐάν βαδίζετε ὀρθῶς, ἀλλά τί πταίει τό ποιμνιον, τό ὁποῖον σᾶς θεωρεῖ γνήσιον ποιμένα του καί πιστῶς σᾶς ἀκολουθεῖ πιστεῦον, ὅτι θά τό ὠδηγήσετε ἀσφαλῶς διὰ τῆς ἀληθείας πρὸς τήν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν;

Ἀμφιβάλετε διὰ τήν Ἀκαينوτόμητον Ἐκκλησίαν τῆς Ὁποίας εἴσθε Ἱεράρχης! Ἀμφιβάλετε ὅμως καί περὶ τῆς Ἀποστολικῆς σας Διαδοχῆς! Τί ἄλλο μένει νά ἀμφισβητήσετε;

Ἰδοὺ τί γράφετε καί εἰς τήν ὑπ' ἀριθμ. 117/6.1.79 ἐπιστολήν σας πρὸς τόν κ. Ἐλευθέριον Γκουτζίδην, εἰς τήν ὁποίαν ἐζητοῦσατε ὅπως ἀψυχολογητῶς νά σᾶς ἀπαντήσῃ μέσω τοῦ «Κήρυκος».

«Ἐδῶ τίθεται καί ἄλλο ἐρώτημα. Ἐφ' ὅσον ἦτο καλῶς γενομένη ἡ χειροτονία, διατί ἐδέχθησαν ὅλοι καί οἱ πρωτοπόροι καί οἱ μεταγενέστεροι τήν χειροθεσίαν... Ἐάν πάλιν εἴπωμεν καλῶς ἐγίνε, τότε ἡ Μοναδική Ἐκκλησία⁽³⁾ πού θέλετε νά ἀναδείξετε, ἐπιστρέφοντας εἰς τό καθεστῶς τοῦ 1948, ἐπλανέθη... καί ἐάν πράγματι ἐπλανέθη εἰς ποίαν Ἐκκλησίαν καλεῖτε τοὺς πάντας πρὸς μετάνοιαν;».

Εἰς τήν ἰδίαν ἐπιστολήν γράφετε:

«Ἐάν ἀδελφέ τιμᾶτε τήν Ἀρχιερωσύνην γενικῶς, οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει νά ἀνησυχῇ τινὰς ἐκ τῶν γραφομένων. Ἐάν ὅμως ἐννοεῖτε τό καθεστῶς τοῦ 1948, ἐδῶ ἡ παράκλησίς μας εἶναι νά μᾶς ἐξηγήσετε τήν Ἀποστολικήν Διαδοχήν, τήν ὁποίαν πολλοὶ ἀμφισβητοῦν, διότι ἡ χειροτονία ἐγίνε παράτυπος ὑπὸ ἐνός. Ὅχι διότι δέν ὑπῆρχε ἄλλος Ἀρχιερεὺς. Ἀλλά ἄλλοι λόγοι ἀδικαιολόγητοι, τοὺς ὁποῖους ἡμεῖς παραλείπομε, θέτομεν ὅμως τό ἐρώτημα: Πού εἶναι γραμμέναι αἱ κακοδοξίαι τοῦ Κυκλάδων Γερμανοῦ Βαρυκοπούλου, εἰς ποῖον σύγγραμμά του, ἢ εἰς ποίαν ἐπιστολήν του; Μή μοῦ προβάλλεις τὰς Ἐγκυκλίους τοῦ τότε Ἀγίου Βρεσθένης Ματθαίου καί τοῦ Πρωθιερέως Εὐγενίου Τόμπρου, διότι τότε θά σᾶς προβάλλω καί ἐγὼ τήν Ἐγκύκλιον τῆς Ἱεράς Συνόδου τοῦ 1977. Ἐάν δύνασθε νά ἀποδείξετε ἐσεῖς ἀδελφέ κακοδοξίας τοῦ Βαρυκοπούλου, πού νά ἐπιτρέπουν τὰς χειροτονίας ὑπὸ ἐνός, ἀναμένομεν νά τὰς ἴδωμεν. Ἐάν ὅχι πῶς χαίρεσθε καί πῶς δικαιολογεῖτε τήν Ἀποστολικήν Διαδοχήν, ὅπου διὰ τοιαύτην χειροτονίαν ὑπάρχουν τιμωρίες καί μᾶλλον πρέπει νά ἀκολουθῇ λύπη;».⁽⁴⁾

(3) Νά διατί ἡ «Δήλωσις» του μπορεῖ νά θεωρηθεῖ ἀνεπαρκῶς μέχρι καί κενή καί ὑποκριτική.

(4) Εἶναι δυνατόν μετὰ ἀπό τοιαῦτα φρονήματα - διατυπώσεις τοῦ Σεβ./του Κιτίου νά μὴ ἔγραφε ὁ κ. Ἀντώνιος Gregorian, ὅτι ἡ Ἀποστολική Διαδοχή τοῦ Σεβ. Κιτίου Ἐπιφανίου «προέρχεται ἀπὸ τήν Ἐκκλησία τοῦ ἁγ. Ματθαίου καί πέρασε ἀπὸ τήν χειροθεσία τοῦ ἁγ. Φιλαρέτου»;

Ταῦτα, Σεβασμιώτατε, μόνον ὡς ἐξομολόγησιν εἰς πιστόν καί πεπειραμένον πνευματικόν (συνεπίσκοπόν σας ἢ πρεσβύτερον) ἠδύνασθε νά εἴπητε —νά ἐξομολογηθῆτε, ἢ καί ἐν Συνόδῳ νά διατυπώσετε, καί οὐχί νά τῷ γράφετε καί νά τὰ συζητᾶτε μέ ὁποιοδήποτε. Ἐπιτρέψατέ μοι νά σᾶς εἶπω, μέ ὅλην τήν ἀγάπην πού σᾶς ἔχω, καί συγχωρήσατέ μοι, διότι δέν δύναμαι νά μή τό εἶπω, ὅτι πρέπει νά φέρετε εἰς τήν μνήμην σας τό πότε ἤρχισαν οἱ τοιοῦτοι διαλογισμοί ἀμφιβολίας εἰς τήν καρδίαν σας, πόσον καιρόν τούς ὑποθάλετε καί πότε τούς ἐξωτερικεύσατε καί νά ζητήσετε τήν θεραπείαν, διότι δέν εἶναι μόνον θέμα ἀναιρέσεως, ἀλλά καί βαθείας ἐπιγνώσεως καί καθαρᾶς Ὁμολογίας. Εἶναι πρωτίστως θέμα εἰλικρινείας ἐναντι τοῦ Θεοῦ καί ἐναντι τῶν ἀνθρώπων. Διότι γνωρίζετε πολύ καλύτερον ἐμοῦ, ὅτι ἀμφιβολία εἰς θέματα πίστεως, Ἐκκλησίας, Ὁμολογίας, σωτηρίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κλπ. εἶναι ἄρνησις, εἶναι ἐμπαιγμός τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι πνευματικός θάνατος.

Θά μοῦ εἴπητε ἴσως. Ποῖος εἶσαι πού μοῦ κάμνεις τόν διδάσκαλον; Δέν κάμνω τόν διδάσκαλον, Σεβασμιώτατε. Ἄλλ' ἐγώ ὡς λαϊκός, ὁ ὁποῖος ἐγνώρισα τήν ὀρθοδοξίαν ἀπό τήν ἰδικήν σας διδαχήν, ὅπως καί κάθε πιστός πού σᾶς ἐγνώρισε, ὡς ποιμένα του καί Ἱεράρχην τῆς Ἐκκλησίας, ὡς λογικά πρόβατα κα. ἐν ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος, θέλομεν τούς Ἀρχιερεῖς μας νά εἶναι στυλοὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἐδραῖωμα τῆς Ἀληθείας, ὑπερασπισταί καί πρόμαχοι τῆς Ὀρθοδοξίας. Δέν θέλομεν οἱ Ἀρχιερεῖς μας νά εἶναι πρόξενοι ἀμφιβολιῶν περὶ τήν πίστιν καί νά διερωτῶνται «μήπως θά ἀποδειχθῇ ὅτι εὐρισχόμεθα ἐν πλάνῃ». Ὡς Ἀρχιερεὺς κατεστάθητε Ἐπίσκοπος τοῦ «ποιμαίνειν» καί «ἐπισκοπεῖν», ἀγρυπνεῖν καί φυλάσσειν τό ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ καί τήν Ὀρθόδοξον Πίστιν, ἵνα μή ἔλθουν οἱ λύκοι καί κατασπράξουν τά πρόβατα, καί ὄχι νά ἀμφιβάλετε, ἐάν εἴσθε ἐν τῇ Ἀληθείᾳ, ἢ νά διερωτᾶσθε μήπως εὕρισκεσθε ἐν τῇ πλάνῃ. **Πρὸ πάντων, ὅταν αἱ αἵρέσεις καί τὰ σχίσματα λυμαίνονται τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, δέν ἐπιτρέπεται, οἱ Ἐπίσκοποι νά συγκαταβαίνουν, νά ὑποχωροῦν, νά ἀρνοῦνται τήν μοναδικότητα τῆς Ἐκκλησίας, προκειμένου δῆθεν νά σμικρύνουν τό χάσμα καί νά ἐξαλειφθοῦν τὰ σχίσματα.** Τοῦτο εἶναι ἴδιον τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπιδιώκει δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου νά σμικρύνῃ τό χάσμα, ἥτοι διὰ τῆς ἀμβλύνσεως τοῦ ὀρθόδοξου φρονήματος καί τῆς πίστεως, ὅτι ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία κατέχει Αὕτη καί μόνη τήν Ἀλήθειαν καί διὰ τῆς δῆθεν ἀγάπης, ἡ ὁποία θά ἀμβλύνῃ τὰς διαφοράς, τὰς ὁποίας φανατισμοί καί μίση ἐδημιούργησαν, μή λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς συγκεκριμένας αἰτίας περὶ τήν πίστιν, αἱ ὁποῖαι ἐδημιούργησαν τὰ σχίσματα καί τὰς αἵρέσεις.

Γνωρίζετε ἀσφαλῶς τί γράφει ἡ Οἰκουμενιστικὴ Ἐγκύκλιος τοῦ Προύσσης Δωροθέου, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τήν βάσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Παραθέτω ἐν χαρακτηρισμόν ἀπόσπασμα τῆς αἰρετικῆς ταύτης Ἐγκυκλίου: *«**Νομίζομεν, ὅτι ἐπιβάλλεται, ἵνα ἀναζωπυρωθῇ ἡ ἀγάπη μεταξύ τῶν Ἐκκλησιῶν, μὴ λογιζομένης ἀλλήλας, ὡς ξένας καί ἀλλοτρίας, ἀλλ' ὡς συγγενεῖς καί οἰκείας ἐν Χριστῷ καί συγκληρονόμους καί συσώμους τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Χριστῷ. Ὑπὸ τῆς ἀγάπης γάρ ἐμπνεόμενοι διάφοροι Ἐκκλησίαι ἐν ταῖς περὶ τῶν ἄλλων κρίσεσι καί ταῖς πρὸς αὐτάς σχέσεσιν τήν μὲν διάστασιν ἀντί τοῦ ἐπεκτείνειν καί αὐξάνειν, ὡς οἷόν τε συντομεῦσαι καί σμικρύναι δυνήσονται.**»*

Βάσει τῆς θεωρίας τοῦ Οἰκουμενισμοῦ «αἱ διάφοροι χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι» εἶναι κλάδοι τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, κηρύσσουν οἱ Οἰκουμενισταί, μέ τὰ σχίσματα καί τὰς αἵρέσεις, ἐχωρίσθη εἰς κλάδους, τὰς διαφόρους «χριστιανικὰς ἐκκλησίας», αἱ ὁποῖαι μόναι των δέν κατέχουν ὅλην τήν

Ἀλήθειαν, ἀλλὰ μέρος μόνον αὐτῆς. Τὴν ὅλην ἀλήθειαν θὰ τὴν εὑρουν ἐάν κάμουν ἓναν κοινόν συνασπισμόν καὶ διὰ τοῦ διαλόγου καὶ τῆς ἐνώσεως ζητήσουν αὐτήν. Κατ' αὐτοὺς ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δέν εἶναι ἡ Μία, Ἀγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, ἀλλ' εἰς κλάδος αὐτῆς, ἴσως ἡ μόνη καθαρά μερίς. Τό ὅτι ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία κηρύσσει τὴν μοναδικότητα Αὐτῆς εἶναι «φανατισμός», «πάθος», «ἐγωϊσμός» κλπ. Τό ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀντιμετωπίζει τοὺς μετὰ τῶν αἰρετικῶν καὶ σχισματικῶν διαλόγους μέ ἄκραν ἐπιφύλαξιν, ὅταν δέν ὑπάρχουν οἱ ἐγγυήσεις, ἀλλὰ διαφαίνεται προσπάθεια ἐπιβολῆς τῶν σχισματικῶν ἢ αἰρετικῶν ἐπὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τοῦτο τό θεωροῦν «στεῖραν ἄρνησιν», ἔλλειψιν ἀγάπης, μῖσος κλπ.

Μέ αὐτάς τās ἀρχάς ἐργάζεται ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐμφανίσεώς του ὁ Οἰκουμενισμός καὶ δυστυχῶς αἱ ἀρχαὶ αὗται ἐπεξετάθησαν καὶ εἰς τόν χῶρον τοῦ παλαιοημερολογιτισμοῦ. Ἀλλὰ τό ἀκόμη δυστυχέστερον καὶ λυπηρόν εἶναι, ὅτι τό φαινόμενον τοῦτο (τοῦ παλαιοημερολογιτικοῦ οἰκουμενισμοῦ) ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν του καὶ εἰς τὰ κείμενα ἐνὸς Ὁρθοδόξου Ἱεράρχου, μέλους τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἀκαينوτομήτου Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἰσως νά μή τό ἀντιλαμβάνεσθε, Σεβ/τε, ἴσως νά μή τό ἔχετε κατανοήσει, ἴσως νά μή σᾶς ἄφησαν νά τό συνειδητοποιήσετε, πόσον «θαυμάσια» εἰσάγουν τὰ κείμενά σας τόν Παλαιοημερολογιτικόν Οἰκουμενισμόν.

Ἀλλὰ πρέπει νά τό ἀντιληφθῇτε. Μελετήσατε μετὰ προσοχῆς τās δύο «ΕΚΚΛΗΣΕΙΣ» σας, τοῦ Πάσχα τοῦ 1978 καὶ τῆς 14.4.1979, αἱ ὁποῖαι εἶναι χαρακτηρι-
στικώταται. Βάσει αὐτῶν κηρύσσεται ἀπροκαλύπτως ἓνας παλαιοημερολογιτικὸς Οἰκου-
μενισμός. Βάσει αὐτῶν, ὅλοι οἱ πρὸς οὓς ἀπευθύνεσθε εἶναι Ὁρθόδοξοι, Ὁμολογηταὶ
καὶ φυλάττουν ἐπακριβῶς τās ἱεράς παραδόσεις. Βάσει αὐτῶν καὶ οἱ Ρῶσοι τῆς
Διασποράς, καὶ οἱ Αὐξεντιανοί, καὶ οἱ συνεπίσκοποι σας ἐν Ἑλλάδι, καὶ οἱ Ἀγιορεῖται
Πατέρες (ἅπαντες), καὶ οἱ Ρουμάνοι τοῦ Μητροπολίτου Γλυκερίου, καὶ οἱ Ρῶσοι τῶν
Κατακομβῶν, κλπ. δέν ἔχουν οὐδεμίαν διαφορὰν πίστεως, ἀλλ' εἶναι «οἱ ἀπανταχοῦ τῆς
Οἰκουμένης Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί», οἱ ὁποῖοι «μετέχουν ἐκ τῆς αὐτῆς ζύμης»,
«μεταδίδουν τόν ἄρτον τῆς Ζωῆς, ἔστω καὶ μεμερισμένον...». Αἱ διαφοραὶ των καθ'
Ἵμᾶς προέρχονται ἀπὸ «φανατισμούς», «μίσην», «ἀτομικά καὶ προσωπικά συμφέροντα»,
«ἀλληλοὑπὸβλεψιν». Ὅλοι δέ αὐταὶ αἱ «μερίδες ἐκφράζουν τὴν συνείδησιν τῆς Καθο-
λικῆς Ἐκκλησίας», εἶναι οἱ διάφοροι Κλάδοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ!!!

Οὐδεμία διαφοροποίησις ὑπάρχει εἰς τὰ κείμενά σας μεταξύ τῶν ἀπεσχισμένων ἐξ
Αὐτῆς. Ἰδοὺ χαρακτηριστικὴ ἐκφρασις ἐκ τῆς «ΕΚΚΛΗΣΕΩΣ» τοῦ Πάσχα τοῦ 1978:

*«Ὅντως ὅλοι συμμετέχομεν ἐκ τῆς αὐτῆς ζύμης, ἐσχέτως τοῦ ἄρτου καὶ προσφέρει
ἐκάστη μερίς πρὸς τὸν αὐτῆς λαόν. Τοῦτο λοιπόν τό ἄσχετον νά γίνῃ σχέσις, ὥστε
ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ὁμολογίᾳ νά μεταδίδεται ἀμιγῆς ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς».*

Τί σημαίνουν αὐτὰ Σεβασμιώτατε; Ἡ ἐμὴ ταπεινότης ἰδοὺ πῶς τό ἀντιλαμβάνομαι:
Ὅτι ὁ ἄρτος τῆς Ζωῆς μεταδίδεται ἀπὸ ὅλους, πλὴν ὅπως διηρημένος – μεμερισμένος.
Τοῦτο εἶναι τό «ἄσχετον». Ὅταν αὐτό τό ἄσχετον γίνῃ «σχέσις», ὅταν δηλαδὴ γίνη ἡ
ἐνωσις ὅλων αὐτῶν τῶν «μερίδων», τότε ὁ ἄρτος τῆς Ζωῆς, ὁ Χριστὸς θὰ μεταδίδεται
«ἀμιγῆς» (μὴ μεμιγμένος). Νομίζω πῶς δέν μπορεῖ νά δοθῇ ἄλλη ἐρμηνεία. Δέν
συμφωνεῖτε;

Ἀλλὰ τί περισσότερο τούτου λέγουν οἱ Οἰκουμενισταί; Οὗτοι οἱ αἰρετικοὶ οἰκουμενι-
σταί, λέγουν, ὅτι ὅλοι καὶ οἱ ὀρθόδοξοι καὶ οἱ Σχισματικοὶ καὶ οἱ αἰρετικοὶ συμμετέχουν

ἐκ τῆς αὐτῆς ζύμης, δηλαδή τοῦ Ἄρτου τῆς Ζωῆς, τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἄρτος τῆς Ζωῆς, τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ μεταδίδεται μεμερισμένως ἀπό τούς διαφόρους «Κλάδους» τῆς μεμερισμένης «Ἐκκλησίας». Μόνον, ὅταν ἐνωθοῦν αὐτοί οἱ διάφοροι Κλάδοι, θά μεταδίδουν ἀμιγῆ τόν ἄρτον τῆς Ζωῆς.

Ἡ προηγουμένη θέσις σας, Σεβασμιώτατε, σᾶς ὠδήγησε καί εἰς τήν ἐσφαλμένη θεωρήσιν, ὅσον ἀφορᾷ τήν τρόπον τῆς ἐνώσεως. Ἐφ' ὅσον, δηλαδή, θεωρεῖτε ὅλους «*συμμετέχοντας ἐκ τῆς αὐτῆς ζύμης*», φυσικόν εἶναι νά βλέπετε καί τόν τρόπον τῆς ἐνώσεως ὑπό τό πρῖσμα αὐτό. Ἀφοῦ θεωρεῖτε τούς πάντας ὡς ἀληθεῖς Γ.Ο.Χ., ἀληθεῖς Ἱεράρχας, καί ἀληθεῖς Ἐκκλησίας, φυσικόν εἶναι νά βλέπετε καί τόν τρόπον τῆς ἐνώσεως ἐν οἰκουμενιστικῇ ἐννοίᾳ καί δέν εἶναι μόνον αὐτό, ἀλλά καί πολλά ἄλλα καί βλάσφημα διατυπώνετε.

Ἰδοῦ τί γράφετε πρὸς τούς ἁγιορεῖτας Πατέρας εἰς τήν «Ἐκκλησίαν» σας τοῦ 1979, εἰς ἣν ἀρνεῖσθε τήν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας καί ὑποκινεῖτε αὐτούς εἰς ἀνταρσίαν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας.

«Ἀγιορεῖται Πατέρες, ἄρατε κύκλω τούς ὀφθαλμούς σας καί θέλετε ἰδεῖ, ὅτι πλείστα τῶν παραρτημάτων ἡλλοιωθήσαν καί ἡφανίσθησαν... ἕτερα ἐφανατίσθησαν καί ἐν τῷ φανατισμῷ καί δογματισμῷ ἐπαγγέλλονται ρήματα ξένα καί ἀλλότρια τῆς Εὐαγγελικῆς διδασκαλίας, ἄλλα δέ φιλελευθερίζοντα παρέφθειραν τά πάντα καί τυφούμενα οἰκονομικῶς πνέουν τά λοισθία πνευματικῶς. Πάντα ταῦτα εἶναι καί ἀποτελοῦν τήν Πνευματικὴν Κληρονομίαν τῶν Πατέρων σας. Ὡς ἄμεσοι δέ κληρονόμοι, μερικοὶ μάλιστα καί ἰδιοκτηταί,(!) δέν θλίβεσθε... δέν ἀνασπᾶτε τό φραγέλλιον. Δέν δίδετε τά χέρια πρῶτοι ἐσεῖς, ὡς αὐτόνομοι, αὐτοδιοίκητοι, ἀδέσποτοι καί αὐτοδοῦλῳτοι καί ἐνωμένοι μακράν ἀπὸ συναισθηματισμοῦς, ἃ προχωρήσετε εἰς τήν ἐκδίωξιν τῶν λύκων. Διεκδικήσατε τήν κληρονομίαν σας, καθαρῶσατε τήν ἄμπελον, καί βέβαιοι ἐστέ, ὅτι ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν θά εἶμαι εἰς τήν διάθεσιν τῆς δικαίας καί ὀρθοδόξου ἀποφάσεώς σας, (Σημ. ἡμετ. Τί ἄραγε σημαίνουν ὅλα αὐτά;), ἐφ' ὅσον φυσικά ἐρεῖδεται εἰς τό σύστημα τῶν Ἱερῶν Κανόνων. Θλίβομαι, διότι βλέπω τό ἔργον, τό ὅποιον οἱ Πατέρες σας μέ μυρίους μόχθους καί ταλαιπωρίας ἐκράτουναν νά εὐρίσκηται εἰς τήν σοβαράν καμπήν του. Ἀρθῆτε εἰς τό ὕψος σας καί δώστε πρῶτοι τά χέρια, ἡμᾶς δέ τούς ποιμένας πείσατε εἰς κοινήν σύσκεψιν...».

Ποῖος σᾶς ὑπηγόρευσε ταῦτα Σεβασμιώτατε; Καί καταλήγετε εἰς τήν «ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ» σας μέ τήν ἐξῆς φράσιν:

«Τό πρόβλημά μας εἶναι ποῦ θά εὕρωμεν τήν ἀλήθειαν, ἀφοῦ ὅλοι ἰσχυριζόμεθα, ὅτι ἐπαγγελόμεθα τήν ἀλήθειαν».

Σεβ/τε, τό πρόβλημά μας δέν εἶναι ποῦ θά εὕρωμεν τήν ἀλήθειαν, διότι τήν Ἀλήθειαν τήν εὐρίσκομεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Τό πρόβλημά μας εἶναι, ἐάν σύμφωνα μέ τά ὅσα γράφετε, πιστεύετε εἰς τήν Ἀλήθειαν, τήν Ὅποιαν κατέχει καί διδάσκει ἡ ἀκαينوτόμητος Ἐκκλησία. Τήν ἀλήθειαν, τήν εὐρίσκει ὁ πιστός ἐν τῇ Ἀγίᾳ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἥτις διαφυλάσσει ταύτην ἀπαραχάρακτον καί ἀνόθευτον, καί οὐχί εἰς τούς μετὰ τῶν αἵρετικῶν καί σχισματικῶν διαλόγους.

Τό πρόβλημα ἐπομένως δέν εἶναι ποῦ θά εὕρωμεν τήν Ἀλήθειαν, ἀλλά ἐάν πιστεύωμεν εἰς τήν Ἀλήθειαν, ἥτις εὕρηται πλήρης ἐν τῇ ἀκαينوτομήτῳ Ἐκκλησίᾳ.

Ἐάν πράγματι ἔχετε ἀμφιβολίας, ὅτι ἐν τῇ ἀκαινοτομήτῳ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εὐρηται ἢ Ἀλήθεια, τοῦτο εἶναι λίαν ἀνησυχητικόν καί εὐχομαι ὁ Θεός νά σᾶς φωτίσῃ νά τήν εὐρετε. Ἐάν πάλιν δέν ἔχετε ἀμφιβολίας καί θέλετε νά θέσετε ἀπλῶς προβληματισμόν εἰς ὅσους ὄντως δέν τήν γνωρίζουν, τότε καθήκόν σας Ἀρχιερατικόν θά ἦτο, ὄχι νά ξεσηκώσετε τοὺς ἀγιορείτας εἰς ἐπανάστασιν, καί νά μεταδίδετε τήν ἀμφιβολίαν, ἀλλά νά διαφωτίζετε τόν λαόν καί τοὺς ἀπεσχισμένους περὶ τῆς ἀληθείας, καί ὄχι νά ἐρωτᾶτε: *«Ποῦ θά εὕρωμεν τήν Ἀλήθειαν»...*

Ἄλλά καί τό σπουδαιότερον, ὅτι εἰς τήν ἰδίαν **«ΕΚΚΛΗΣΙΝ»** ὑποστηρίζετε τήν ἀποψιν, ὅτι οὐδεὶς κατέχει τήν ἀλήθειαν. Ἰδοὺ τί γράφετε:

«Ὅλοι ἐπαγγελλόμεθα τήν ἀλήθεια, τί παράξενο πρᾶγμα καί ὅλων μας ὁ στόχος καί ὁ σκοπὸς πρέπει νά εἶναι ἡ ἀλήθεια. Τί κρίμα ὅμως ποῦ ἡ ἀλήθεια διὰ τὸν κάθε ἕνα μας ἀποτελεῖ ἕνα ἀπατηλὸ σύνθημα καί ὄχι στόχο καί σκοπὸ, τί κρίμα λέγω νά εἴμεθα ἀντιπρόσωποι τῆς αὐτοαληθείας καί νά ἐπαγγελλώμεθα εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ ἔργα ἀλλότρια τῆς Ἀληθείας...».

Καί παρακάτω:

«Προσπαθοῦμε σώνει καί καλὰ νά ἐπιβληθοῦμε καί μέ τό ἔτσι θέλω, καί εἰς ἐπίρρῳσιν τῶν ἰδεῶν μας τῶν πεπλανημένων, ἀλλοίμονον, προτάσσομεν πατερικά ρητά παραφθείροντες καί παρερμηνεύοντες κατὰ πού μᾶς συμφέρει, προκειμένου νά ὑπηρετήσουμε τό ἴδιον συμφέρον...» (ΕΚΚΛΗΣΙΣ πρὸς ἅπαντας Ἀρχιερεῖς πατρῶων παραδόσεων Ἑλλάδος).

Σεβασμιώτατε, ἐάν ἐδημοσιεύατε μίαν Ἐκκλησίαν, εἰς τήν ὁποίαν ἀφοῦ θά ἐπρό-τάσσετο ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησιολογία – Ὁμολογία καί βάσει αὐτῆς θά ἐκκαλοῦντο ἅπαντες οἱ ἀπεσχισμένοι τῆς Ἐκκλησίας εἰς Διάλογον, ἵνα βάσει τῆς Ἐκκλησιολογίας – Ὁμολογίας ταύτης ἀρθοῦν τὰ αἰτία τῶν σχισμάτων, καί ἐπέλθῃ οὕτω ἡ θεάρεστος ἐνότης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, οὐδεὶς θά σᾶς κατέκρινεν. Τουναντίον ὅμως, διὰ τῆς Ἐκκλησιολογίας σας ταύτης, ἀμφιβάλετε διὰ τὰ πάντα, διὰ τήν Ἀλήθειαν, καί καλεῖτε τοὺς ἀπεσχισμένους ἐκ τῆς Ἐκκλησίας νά κάμετε διάλογον, ἵνα εὕρητε τήν Ἀλήθειαν. Ἡ Ἐκκλησία, ὅμως, δέν κάμνει διάλογον διὰ νά εὕρῃ τήν Ἀλήθειαν, ἀλλὰ διὰ νά δώσῃ τήν μαρτυρίαν περὶ τῆς Ἀληθείας. Ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας δέν περιμένει ἀπὸ τοὺς ἐκτός Αὐτῆς εὐρισκομένους διὰ τοῦ διαλόγου νά μάθῃ τήν Ἀλήθειαν, ἀλλὰ δίδει τήν μαρτυρίαν τῆς Πίστεως, κηρύσσει τήν Ἀλήθειαν, καί «ὃ εἶδεν, ὃ ἐθεάσατο, ὃ ἐψηλάφησε περὶ τοῦ Λόγου τῆς Ζωῆς», ἥτοι τὰ ὀρθόδοξα βιώματά του, τὰ ὁποῖα ἐβίωσεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ταῦτα καλεῖται νά κηρύξῃ, ὡν πάντοτε ἔτοιμος πρὸς ἀπολογία, ὅσον ἀφορᾷ τήν θέσιν του ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καί τό ὀρθόδοξον φρόνημά του. Ἐάν θέλῃ νά κάμῃ διαλόγους διὰ νά μάθῃ τήν Ἀλήθειαν, τότε δέν θά μάθῃ τήν Ἀλήθειαν, ἀλλὰ τό ψεῦδος.

Ἄλλά ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θέσεων σας, νομίζω, ὅτι εἶναι ἐπιβεβλημένον νά διατυπώσω τὰς ὀρθὰς θέσεις. Ἡ ἀκαινοτόμητος Ἐκκλησία δέν «ἐπαγγέλλεται» τήν Ἀλήθειαν, ἀλλὰ κατέχει καί κηρύσσει αὐτήν. Ἡ Ἀλήθεια τήν ὁποίαν κηρύσσει ἡ ἀκαινοτόμητος Ἐκκλησία, δέν εἶναι ἕνα «ἀπατηλὸ σύνθημα», οὔτε «ἀληθοφάνεια», «τὴν ὁποίαν καθένας ἔκοψε εἰς τὰ μέτρα του καὶ ἔθεσεν ὡς σημαίαν», ἀλλὰ ἡ Ἀλήθεια καί μόνον. Οἱ ἐκπρόσωποι τῆς ἀκαινοτομήτου Ἐκκλησίας δέν εἶναι «ἀντιπρόσωποι τῆς αὐτοαληθείας», ἀλλὰ οἱ ἐκφρασταὶ τῆς Ἀληθείας καί τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας. Ἡ δὲ Ὁρθόδοξος

Ἐκκλησιολογία – Ὁμολογία τὴν ὁποίαν διατυπώνουν καὶ διακηρύσσουν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, δὲν εἶναι *«πεπλανημένοι ιδέαι»*, *«εἰς ἐπίρρῳσιν τῶν ὁποίων προτάσσομεν καὶ παρατάσσομεν πατερικὰ ρητὰ παραφθείροντες καὶ παρερμηνεύοντες κατὰ πού μᾶς συμφέρει προκειμένου νά ὑπηρετήσουμε τό ἴδιον συμφέρον»*.

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἐνώσεως παρατηροῦμεν, ὅτι οὐδέποτε ἡ ἀκαινοτόμητος Ἐκκλησία τό εἶδε *«σώνει καὶ καλὰ νά ἐπιβληθοῦμε»* καὶ *«παλληκαρίστικα»*. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ προτάσσει πάντοτε τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν ὑποχωρεῖ οὔτε κατὰ κεραίαν ἀπό τὰς θέσεις Της, προπάντων, ὅμως, εἰς τὰς μετὰ τῶν αἰρετικῶν καὶ σχισματικῶν σχέσεις οὐδέποτε ὑπεχώρησε, οὐδέ συγκατετέθη μέ τὴν πλάνην, πράγμα τό ὁποῖον διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἐχαρακτηρίσθη ἀπό τούς αἰρετικούς, ὡς ᾄθην *«ἐγώισμός»*, *«πλάνη»*, *«στεῖρα ἄρνησις»*, *«φανατισμός»*, *«ἔτσιθελισμός»*, *«μονολιθικότης»* κ.ο.κ. Οὐδέποτε, ἐπίσης ἡ Ἐκκλησία ἐπροχώρει εἰς διαλόγους, ὅταν ἐβλεπε ὅτι δὲν ὑπάρχουν οἱ ἐγγυήσεις δι' ἓνα *«εἰρηνικόν διάλογον»*, ἢ ὅτε διεφαίνετο προσπάθεια ἐπιβολῆς τῆς πλάνης. Ἡ Ἐκκλησία λοιπόν καὶ σήμερον πρέπει πρωτίστως νά δώσῃ τὴν μαρτυρίαν τῆς Ἀληθείας, τὴν μαρτυρίαν τῆς Πίστεως, καὶ ὄχι νά περιμένη ἀπό τὰς *«κοινὰς συσκέψεις»* μετὰ τῶν ἀπεσχισμένων νά γνωρίσῃ τὴν Ἀλήθειαν, καὶ τοῦτο πραγματοποιεῖται βεβαίως ἂν οἱ ἀντιπρόσωποι Αὐτῆς, οἱ Ἐπίσκοποι, οἱ *«εἰς τύπον καὶ τόπον Χριστοῦ κατασταθέντες»* δὲν *«ἀμφιβάλλουν»* περὶ τῆς Ἀληθείας, τὴν ὁποίαν ὀφείλουν νά κηρύξουν. Ἀλλοίμονον ἂν ἀμφιβάλλουν. Εἶναι προτιμότερον νά σιωποῦν...

Σεβασμιώτατε, ἐπιτρέψατέ μου μίαν ἐρώτησιν:

Ζητεῖτε νά γίνῃ διάλογος, πράγμα τό ὁποῖον γνωρίζετε, ὅτι ἀπό διετίας τουλάχιστον γίνεται καὶ μάλιστα ἀνεπαύθητε, ὡς εἶπατε, καὶ ἐπιδοκιμάσατε τὰς ἐνεργείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἄν, ἐν προκειμένῳ, κληθῇ ἡ Σεβασμιότης σας νά διακηρύξετε τὴν Ἀλήθειαν τῆς ἀκαινοτομήτου Ἐκκλησίας, νά προβάλετε τὴν *Ὁρθόδοξον Ὁμολογίαν* - Ἐκκλησιολογίαν, νά δώσετε τὴν μαρτυρίαν τῆς Πίστεώς σας, νά ὁμιλήσετε περὶ τῆς Ἀποστολικῆς σας Διαδοχῆς, τί θά εἶπητε εἰς τούς συνομιλητάς σας; Θά δώσετε τὴν μαρτυρίαν τῆς Πίστεως καὶ τῆς Ὁμολογίας ἢ θά ἐκφράσετε τὰς ἀπορίας σας, τὰς ἀμφιβολίας σας, τὰ ἐρωτήματικά σας, ὅπως τὰ θέσατε εἰς τὰ κείμενά σας, καὶ θά εἶπητε ὅτι *«τό πρόβλημά μας εἶναι πού θά εὐρώμεν τὴν ἀλήθειαν»*. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη προσπαθῆσετε νά δώσετε τὴν Ὁμολογίαν τῆς Ἀκαινοτομήτου Ἐκκλησίας, δὲν φοβεῖσθε μήπως σᾶς προβάλλουν τὰς θέσεις σας - τὰ κείμενά σας καὶ σᾶς εἶπουν: *«Ἐσεῖς Σεβασμιώτατε ἀγνοεῖτε τὴν Ἀλήθεια, περὶ ποίας Ἀληθείας θά μᾶς ὁμιλήσετε; Δέν ἔχετε τὰς ἐγγυήσεις...»*;

Σεβασμιώτατε τελειώνω. Πιστεύω πῶς δὲν χρειάζονται περισσότερα σχόλια, διὰ νά καταλάβετε τό μέγεθος τῆς ἀντιφάσεως, ἡ ὁποία δημιουργεῖται μετὰξὺ τῶν ὧν δηλώνετε εἰς τὴν ἀπὸ 28.8.81 *«Δήλωσιν»* σας καὶ τῶν ὧν περιέχουν τὰ κείμενά σας. Διότι ἐκεῖ μὲν δηλώνετε, ὅτι οὐδέποτε ἀμφιβάλατε περὶ Πίστεως, Ἀκαινοτομήτου Ἐκκλησίας, Ἐκκλησιολογίας - Ὁμολογίας καὶ περὶ Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς, ἐνῶ εἰς τὰ κείμενά σας *ἐγράψατε ἢ ὑπογράψατε τὰ ἀντίθετα*, ἥτοι ἀφ' ἑνός μὲν διατυπώνετε σοβαρὰς ἀμφιβολίας, αἱ ὁποῖαι ἐκθέτουν τὴν Ἀρχιερωσύνην σας, ἀφ' ἑτέρου φέρεσθε ὑπὸ ἑνός πνεύματος κακῶς νοουμένης ἐνώσεως, θεαματικῆς, κοσμικῆς καὶ ματαίας. Ἡμεῖς Σεβασμιώτατε, σᾶς ἐδηλώσαμε ἀπὸ τοῦ ἔτους 1976, ὅτι ἐπιθυμοῦμεν τὴν ἔνωσιν καὶ θά ἐργασθῶμεν δι' αὐτήν, ἀλλὰ προέχει ἡ Ἐκκλησιολογικὴ θεμελίωσις καὶ σταθερότης, ἵνα πᾶσα προσπάθεια τελεσφορήσῃ, οὐχὶ δὲ πρὸς ἐντυπωσιασμόν, ἀλλὰ κατὰ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἐσεῖς Σεβασμιώτατε συνεφωνήσατε ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐφάνητε, ὅτι

κατενοήσατε πλήρως τό πρόβλημα. Τίς άραγε έβάσκανεν 'Υμās, ώστε νά ξεχάσετε ταύτα καί νά υποδυθήτε εις έναν άγώνα ήκιστα τιμητικόν διά τήν 'Αρχιερωσύνην σας, μέ συνέπειαν νά μήν έχετε ειρήνην καί συνεχώς διαλογισμοί άμφιβολίας νά αναβαίνουσιν εις τήν καρδίαν 'Υμών.

Σεβ/τε, είναι γεγονός, ότι ή 'Ιερά Σύνοδος, αλλά καί όσοι σās υπέδειξαν τό σφάλματα τών κειμένων σας, δέν έδημιούργησαν «έσφαλμένες έντυπώσεις» καί δέν είναι «άσθενείς συνειδήσεις», αλλά έξέφρασαν εκείνο πού εκφράζουν τά κειμένα σας. Εύχομαι νά τό άντιληφθήτε. Εύχομαι νά σās άφήσουν νά τό καταλάβετε. 'Η ύπεκφυγή, ή διπλωματία καί ή διπλοπροσωπεία εις θέματα πίστewς, σημαίνουν άρνησιν τής 'Εκκλησίας, έμπαιγμόν τής 'Εκκλησίας καί πνευματικόν θάνατον.

Σεβ/τε, όταν οι 'Ιερείς σας σās μνημονεύουν κατά τήν Θεϊαν Λειτουργίαν, εύχονται νά «όρθοτομήτε» τόν λόγον τής 'Αληθείας. Αυτό εύχόμεθα καί ήμείς Σεβ/τε. Θέλομεν νά σās έχωμεν εις τήν συνειδησίμ μας έναν άληθινόν 'εράρχην, όπως σās έγνωρίσαμεν. Δεχθήτε άν θέλετε τήν ταπεινήν μου πρότασιν νά **άναιρέσητε τās βλασφήμους θέσεις καί διατυπώσεις, διότι δέν πρέπει νά εκτίθεσθε περισσότερον καί νά σπιλώνετε τήν 'Ομολογίαν σας.** Είμαι εις τήν διάθεσίμ σας δι' ό,τι θελήσετε.

Ζητώ συγγνώμην, διότι σās έλύπησα μέ αύτήν τήν έπιστολήν. 'Ητο όμως ή έπιστολή αύτή ύπαγόρευσις τής πρός 'Υμās αγάπης, ή δέ είλικρινής αγάπη τραυματίζει πολλάκις. Δεχθήτε λοιπόν τήν έπιστολήν μου, ως «τραύματς φίλων», τά όποια όμως είναι «άξιοπιστότερα από τά φιλήματα τών έχθρών», όπως λέγουν οι Πατέρες.

Μετά τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ,
 άσπάζομαι 'Υμετέραν δεξιάν
ΜΗΝΑΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Παρά τά όσα αναλυτικά καί σαφή έγράφησαν εις αύτήν τήν έπιστολήν καί παρά τās παρεμβάσεις τής 'Ιεράς Συνόδου εκείνης τής έποχής (1981) ό Σεβ/τος Κιτίου κ. 'Επιφάνιος, δυστυχώς άφησε τά πράγματα νά οδηγηθοῦν εις όσα απέκάλυψεν ή «Romanitas» τήν 17.2.2004. Τοῦτο καθ' ήμās, σημαίνει ότι ό **Παλαιοημερολογιτικός Οίκουμενισμός δέν έχει πλέον αναστολές. Προχωρεί άδιστακτως εις τήν έπιβολήν τοῦ αντιχρίστου έργου του.**

Καί κάτι ακόμη τελευταίο. 'Εν έτει 2000 ό Σεβ/τος Κήρυκος εξέδωσε τήν μελέτην του: «'Ο Παλαιοημερολογιτικός Οίκουμενισμός χθές καί σήμερα». Εις αύτήν συμπεριέλαβε καί τήν ως άνω έπιστολήν του πρός τόν Σεβ/τον Κιτίου, διότι έβλεπεν ότι εκείνο πού δέν ήδυνήθη τότε ό Σεβ/τος Κιτίου νά επιτύχη, ήδη τό έχουν αναλάβει καί τό επιδιώκουν τά τελευταία έτη έν 'Ελλάδι ώρισμένοι 'Αρχιερείς καί δέν έννοοῦν νά κάνουν πίσω, διότι ό Οίκουμενισμός τούς πιέζει ώστε νά κινοῦνται μόνον πρός τά έμπρός μέχρι τελικής πώσεως. 'Οστόσον μετά τήν άνωτέρω τελευταίαν έκδοσιν τοῦ Σεβ. κ. Κηρύκου, ό Σεβ/τος Πειραιώς έξηγριώθη τόσο έναντίον του, ώστε έζήτησε τήν «παραδειγματικήν τιμωρίαν του», διότι... **έθιξε τήν όμολογίαν Σεβ. Κιτίου.** 'Η συνέχεια είναι γνωστή... 'Η Ιερόσυλος συμπαιγνία τής παραιτήσεως... καί τό πραξικόπημα εις τήν Ρωσίαν.

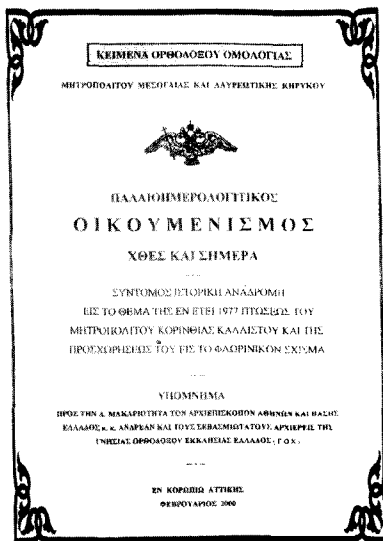
(Συνεχίζεται)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Παλαιμερολογιτικός Οικουμενισμός χθές και σήμερα, Ἀθήναι 2000

Τοῦ Σεβ. Μητροπ. Μεσογαίας ΚΗΡΥΚΟΥ

Εἰς τὴν φωτοτυπικὴν ἔκδοσιν ὑπὸ τὸν τίτλον: «Παλαιομερολογιτικός Οἰκουμενισμός χθές καὶ σήμερα» ὠδηγήθημεν ἀπὸ τὴν καθ' ὅλα τὰ τελευταῖα ἔτη (μετὰ τὸ 1995)

παρατηρουμένη συστηματικὴ προσπάθεια διὰ «Θεολογικὸν Διάλογον» μέ τοὺς Φλωρινίους, οὐχὶ πραγματικά «ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀληθείᾳ», ὅπως τὸν θέλει ὁ Θεός, καὶ ὅπως μέ τὴν εὐλογίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὸν εἰργάσθημεν κατὰ τὴν πρώτην φάσιν αὐτοῦ, (1988–1991), ἀλλὰ δι' ἓνα κατ' ἐπίφασιν διάλογον, ὡς προτείνουν οἱ Φλωρινικοί, ἥτοι διάλογον «**λήθης τοῦ παρελθόντος**» καὶ «**συζητήσεως**» μόνον ἐπὶ ὅλως δευτερευόντων θεμάτων «**ἢ «τῶν διαιρούντων ἡμᾶς σήμερα(!)»,** ὅτερ θυμίζει ἀππομίμησιν καὶ ἀντιγραφὴν τῶν «θεολογικῶν διαλόγων» τῶν αἰρετικῶν οἰκουμενιστῶν. Σχετικὰ πρὸς αὐτὸν τὸν «Διάλογον» μέ τοὺς Φλωρινίους, ὑπογραμμίζομεν, ὅτι ὁ τρόπος μέ τὸν ὁποῖον ἤλθεν εἰς τὸ προσκήνιον (τὸ 1998) καὶ μέ τὸν ὁποῖον προωθεῖται, δέν μᾶς ἐπιτρέπη νὰ ἐφηνυχάζωμεν

Γνωρίζομεν, ἄλλωστε, ὅλοι ὅτι ἡ ὁδὸς τῆς πτώσεως εἶναι κατηφορικὴ καὶ ὀλισθηρὰ καὶ ὅτι πάντοτε ὁ πονηρὸς τὴν φέρει ἔμπροσθέν μς εὐθεῖαν καὶ πλατεῖαν, ὥστε ὑπάρχει πάντοτε ὁ κίνδυνος καὶ προσωπικῶς ἀλλὰ καὶ ὁμαδικῶς, **μὴ γένοιτο**, νὰ εὐρεθοῦν τινές εἰς αὐτήν, ὅπως ἄλλωστε εὐρέθησαν ὁμαδικὰ καὶ «**πλειοψηφικά**» προσφάτως καὶ οἱ πέντε πρώην Μητροπολίται, καὶ πρώην ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἀλλὰ καὶ ὀλίγον προηγουμένως, καὶ πρὶν ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ἄλλοι, ὡς καὶ ὁ ποτέ Κορινθίας Κάλлистος. Ἀναφέρω τὸν Κάλлистον, διότι κατὰ τὴν ταπεινὴν μου, πλὴν βεβαίαν πεποίθησιν, **ἡ ἱστορία τοῦ Κάλλιστου εἶναι ἐκεῖνη, πού ἐπαναλαμβάνεται καὶ σήμερα, μέ τὰ ἴδια περίπου, πρόσωπα καὶ τοὺς ἰδίους μηχανισμούς, τοὺς ἰδίους στόχους καὶ τοὺς ἰδίους σκοπούς, τοὺς ὁποίους τινές δέν θέλουν ἢ δέν μποροῦν νὰ ἀντιληφθοῦν καὶ θέλουν περαιτέρω ἀποδείξεις.** Ἐάν μελετήσωμεν τὰ ἱστορικά γεγονότα τοῦ χθές, δηλαδὴ μόλις τῶν τελευταίων δεκαετιῶν, πιστεύω θὰ κατανοήσωμεν, ὅτι οἱ ἴδιοι παράγοντες πού ἔδρασαν τότε, δροῦν καὶ σήμερα, καὶ προωθοῦν τὰ ἴδια προγράμματα. Διὰ τῆς μελέτης αὐτῶν τῶν γεγονότων, δέν ἐνθυμούμεθα ἀπλῶς αὐτὰ τὰ γεγονότα τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ κυρίως διδασκόμεθα ὑπ' αὐτῶν καὶ βοηθοῦμεθα νὰ κατανοήσωμεν καὶ νὰ ἀντιμετωπίσωμεν μέ ὀρθὸν τρόπον καὶ τὰ σύγχρονα ἐκκλησιαστικά προβλήματα. Αἱ πτώσεις πού προηγήθησαν, καὶ αἱ συνέπειαι αὐτῶν, πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολήσουν καὶ νὰ ἀνακόψουν καὶ τὴν

σημερινήν έπαπειλουμένην όμοίαν πτωτικήν πορείαν. Ό Ιστορικός Πολύβιος λέγει: «Όλβιος, όστις τής Ιστορίας έσχε μάθησιν». Δηλαδή είναι εύτυχής - μακάριος εκείνος, ό όποιος γνωρίζει τήν Ιστορίαν, διότι ή Ιστορία πληροφορεϊ, διαφωτίζει, καί ό άνθρωπος μέ βάσιν τά Ιστορικά δεδομένα, έρμηνεύει, κατανοεί καί προλαμβάνει νέας καταστάσεις - γεγονότα, καί ούτω γράφει έπιτυχώς τήν Ιστορίαν.

Δυστυχώς σήμερα πολλοί είναι αυτοί, οι όποιοι επιδιώκουν νά κλείσουν τούς διακόπτες του φωτός τής Έκκλησιαστικής Ιστορίας του χθές, ίνα πορευομένων ήμών έν τώ σκότει τής Ιστορικής άγνοίας, μάς παρασύρουν καί μάς ρίψουν εις τόν ίδιον λάκκον, τόν όποιον ήνοιξαν οι έπίβουλοι τής Έκκλησίας εις τό άμεσον παρελθόν, καί εις τόν όποιον έρριψαν ή έρρίφθησαν ό Κάλλιστος καί οι περί αυτόν, καί προσφάτως καί οι πέντε πρώην Μητροπολίται μετά των περί αυτούς. Προκειμένου, λοιπόν, νά μάς κάμνουν, ώστε νά ύπνώσωμεν εις θάνατον, μάς λέγουν εις όλους τούς προπαγανδιστικούς τόνους, ότι πρέπει «νά άφήσωμεν τās παλαιάς διαφορές, νά ξεχάσωμεν τό παρελθόν καί νά ίδωμεν μόνον τό παρόν καί τό μέλλον». Δέν διστάζουν νά έπικαλούνται παραπλανητικώς καί τό του Άποστόλου Παύλου: «Έν δέ, τά μέν όπίσω έπιλανθανόμενοι, τοις δέ έμπροσθεν έπεκτεινόμενοι κατά σκοπόν διώκομεν...» (Φιλιπ. γ, 14), τό όποιον παρερμηνεύοντες ισχυρίζονται ότι δήθεν ό Άπόστολος Παύλος διδάσκει νά ξεχνώμεν τήν Ιστορίαν! Άπαγε, δέν λέγει αυτό ό θεϊός Άπόστολος Παύλος. Δέν λέγει πουθενά νά ξεχνάμε τούς έχθρούς του Θεού, ή τούς κακούς εργάτας, ή τούς έγκαθέτους καί επιβούλους τής Όρθοδοξίας, οι όποιοι μέ τās κακοδοξίας, τās προδοσίας καί τά σχίσματα έπληξαν τό Σώμα τής Έκκλησίας. Ό Άπόστ. Παύλος ένθυμεϊται τήν υπό του Θεού έκτακτον κλήσιν καί συνειδητοποιεί, ότι αυτή ή κλήσις εις τό Άποστολικόν αξίωμα τόν θέτει έμπρός εις μεγάλας ευθύνας, καί δέν καυχάται, ούτε άρκεϊται εις ό,τι δωρεάν έλαβεν διά τής έκτάκτου θείας κλήσεως, αλλά θέλει νά βλέπη τό έργον, τό όποιον μετά τήν θείαν κλήσιν άπλώνεται έμπρός του, προκειμένου νά φθάση πραγματικά εις τήν έν ούρανοις Κλήσιν, εις τήν Βασιλείαν των Ούρανών. Ό ίδιος ό Άπόστολος Παύλος, εις τό αυτό κεφάλαιον μόλις όλίγον προηγουμένως συνιστά: «Βλέπετε τούς κύνας, βλέπετε τούς κακούς εργάτας, βλέπετε τήν κατατομήν» (Φιλιπ. γ, 2). Δηλαδή νά έχετε άνοιχτά τά μάτια σας καί νά μή ξεχνάτε, αλλά νά βλέπετε συνεχώς τούς ψευδοδιδασκάλους, οι όποιοι κινούνται σαν άδέσποτοι σκύλοι, νά βλέπετε τούς κακούς εργάτας τούς ψευδαδέλφους, οι όποιοι κάμνουν ψεύτικην εργασία, ή καί κρημνίζουν τήν εργασία των άλλων.

Είναι έπομένως καί έσχάτη άσέβεια τό νά έπικαλούνται τινες παρερμηνευτικώς τό άνωτέρω χωρίον του Άποστόλου Παύλου, προκειμένου νά εξαπατήσουν καί θέσουν εις τήν λήθην τήν Ιστορικήν Έκκλησιαστικήν αλήθειαν του «χθές», καί έτσι ως τυφλούς νά μάς οδηγήσουν εις τās ίδιās πτώσεις, εις τās ίδιās προδοσίας των σχισματικών καί κακών εργάτων, τόσον του 1924, όσον καί του 1937, του 1977 καί του 1995, διά νά αναφερθώμεν μόνον εις αυτάς. Οι χριστιανοί, καί πρωτίστως οι Έπίσκοποι, ως λογικά πρόβατα του Άρχιποίμενος Χριστού, αλλά καί ως έχοντες κατά τό ίδιον μέτρον έκαστος τόν φωτισμόν τής Χάριτος του Παναγίου Πνεύματος, πρέπει, κατά τούς λόγους του Κυρίου, νά είμεθα «φρόνιμοι», δηλαδή συνετοί, ξύπνιοι, νά γρηγορώμεν καί νά άγρυπνώμεν καί νά έχωμεν άναμμένα όλα τά φώτα, καί αυτό τό «φώς» τής Έκκλησιαστικής μας Ιστορίας, διά νά βλέπωμεν καί νά βαδίζωμεν σήμερα μέ ασφάλειαν τήν όδόν τής έκκλησιαστικής μας διακονίας.

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Παραθέτομεν τόν Πρόλογον τῆς Ἑκδόσεως:

Ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγάλου Ἀποδείπνου εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν προσευχή τῶν ζηλωτῶν χριστιανῶν κατὰ τὴν κατανυκτικὴν περίοδον τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Ὅποιοι συμμετέχει ἢ ἀναγινώσκει αὐτὴν ἀποκομίζει μεγάλην πνευματικὴν ὠφέλειαν. Μὲ αὐτὴν δοξολογοῦμεν καὶ ἱκετεύομεν συγχρόνως τὸν Θεόν καὶ Δημιουργόν μας. Μὲ αὐτὴν γεμίζομεν τὴν ψυχὴν μας μὲ ἅγια βιώματα κατανύξεως καὶ μετανόιας. Μὲ αὐτὴν ἐνισχύεται ἡ πίστις μας εἰς τὸν Θεόν καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη μας εἰς τὸ ἄπειρον ἔλεός Του. Μὲ αὐτὴν ἐπικοινωνοῦμεν μυστικά μὲ τὸν Τριαδικόν Θεόν ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐκχέομεν τὸν πόνον καὶ τὴν εὐλάβειάν μας.

Τὴν ἀκολουθία τοῦ μεγάλου Ἀποδείπνου, ὅσον ἀφορᾷ τὸ περιεχόμενον τῶν προσευχῶν θά μπορούσαμε νὰ τὴν χωρίσουμε σὲ τρία μέρη:

Εἰς τὸ **πρῶτο μέρος** μετὰ ἀπὸ τὴς εἰσαγωγικῆς προσευχῆς, τὸ Τρισάγιον κλπ. ἀναγινώσκονται ψαλμοί, οἱ ὁποῖοι ἐνδυναμῶνουν τὴν ψυχὴν εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν. Εἶναι τρόπον τινά, μιά προετοιμασία διὰ νὰ εἰσελθῇ ὁ προσευχόμενος εἰς τὸ κύριον μέρος τῆς προσευχῆς, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ εἰς τὸν θαυμασίον ἐκεῖνον ὕμνον, ὁ ὁποῖος ψάλλεται ἐμμελῶς καὶ θριαμβευτικῶς: **«Μεθ' ἡμῶν ὁ θεός γινώτε ἔθνη καὶ ἡττάσθε, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός»**. Μὲ αὐτὸν δὲ τὸν ὕμνον ὁ προσευχόμενος ὁμολογεῖ τὴν πίστιν του εἰς τὴν παντοδυναμίαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐλπίδα, ὅτι εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν πνευματικόν δέν εἶναι μόνος, διότι μαζί του εἶναι ὁ παντοδύναμος Θεός καὶ δι' αὐτό πιστεῦει ἀκραδάντως ὅτι ἡ ἐκβασίς τοῦ ἀγῶνος θά εἶναι νικηφόρα. Ἀκολουθεῖ ἡ δοξολογία πρὸς τὴν Ἁγίαν Τριάδα μὲ τὸν ὕμνον: **«Ἡ ἀσώματος φύσις τὰ Χρεονβίμ ἀσιγήτοις σε ὕμνοις δοξολογεῖ»** καὶ ἡ δεῖσις μὲ τὴν ἐπικλήσιν τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων Προφητῶν καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων διὰ νὰ μᾶς λυτρώσῃ ὁ Κύριος ἀπὸ τὰς ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ. Κατόπιν ἀκολουθεῖ ἕνας ἄλλος κατανυκτικὸς ὕμνος ἱκετευτικὸς πρὸς τὴν Θεοτόκον, τοὺς Ἀγγέλους καὶ Ἀρχαγγέλους, τὸν Τίμιον Πρόδρομον, τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους, τοὺς ὁσίους, καὶ τοὺς θεοφόρους Πατέρας, ὕμνος κατὰ στίχους πού καταλήγει κάθε φοράν εἰς τὴν ἐπώδον: **«Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν»**. Παραλλήλως, στρέφομεν τὴν ἱκεσίαν πρὸς τὸν ζωηφόρον Σταυρόν: **«Ἡ ἀήττητος καὶ ἀκατάλντος καὶ θεία δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ μὴ ἐγκαταλείπῃς ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς»**, παρακαλοῦμεν, ἐνῶ μὲ τὴν εὐχὴν **«Κύριε, Κύριε ὁ ρυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντός βέλους πετομένον ἡμέρας, ρῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντός πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένον»** ἱκετεύομεν τὸν Κύριον νὰ καθελῶσῃ τὴν φιλαμαρτήμονα σάρκα μας καὶ νὰ ἀπομακρύνῃ κάθε βλαβεράν ἐπιθυμίαν, ὥστε νὰ προσδεύσουμε εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀρετῆς.

Εἰς τὸ **δεύτερο μέρος** περιλαμβάνεται ὁ πεντηκοστός ψαλμός, δηλ. τὸ **«Ἐλέησόν με ὁ Θεός»**, πού σημαίνει μετάνοιαν, ἀφ' ἐνός, καὶ ὁμολογίαν τῆς εὐσπλαχνίας τοῦ

παντοδυνάμου Θεοῦ. Τόν ἱκετεύομεν μέ συντετριμμένην καρδίαν νά μᾶς εὐσπλαγχνισθῇ. Ὁμολογοῦμεν τήν ἁμαρτωλότητά μας. *«Ἡμάρτηκα Κύριε ἡμάρτηκα καί τάς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω»*. Ζητᾶμε δέ παραλλήλως νά μᾶς καταδικάσῃ διὰ τάς πολλές ἡμῶν ἁμαρτίας *«ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς»*. Διότι *«Σὺ εἶ (εἶσαι) Θεός τῶν μετανοούντων»*.

Ἀφοῦ ἀναγινώσκουμε καί μερικά ἀκόμη τροπάρια ἐκτερχόμεθα στό **τρίτο μέρος** τῆς ἀκολουθίας τοῦ μεγάλου Ἀποδείπνου, ὅπου διαβάζουμε δύο ψαλμούς, τήν Δοξολογία καί τούς κανόνες τῆς ἡμέρας, ἡ ἀντί αὐτῶν τούς χαιρετισμούς τῆς Παναγίας καί ἀμέσως κατόπιν τό θρηνητικόν καί κατανυκτικόν ᾄσμα: *«Κύριε τῶν δυνάμενων μεθ' ἡμῶν γενοῦ, ἄλλον γάρ ἐκτός σου βοηθόν ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῶν δυνάμεων ἐλέησον ἡμᾶς»*. Καί ἐνῶ ψάλλεται αὐτό τό κατανυκτικόν ᾄσμα μέ τούς στίχους ἐκ τῶν Αἰνῶν, ὁ ἱερεὺς θυμῷ τούς πιστούς, οἱ ὁποῖοι ἀνοίγουν τήν καρδιά τους ἐνώπιον τοῦ παναγάθου Θεοῦ καί τόν παρακαλοῦν νά ἔλθῃ κοντά τους, διότι δέν ἔχουν ἄλλον βοηθόν καί σύμμαχον εἰς τάς θλίψεις: *«Ἄλλον γάρ ἐκτός σου βοηθόν ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν δυνάμεων ἐλέησον ἡμᾶς»*. Ἐδῶ ἡ ψυχὴ ἀνεβαίνει εἰς ὕψη κατανύξεως, γλυκαίνεται καί παρηγορεῖται, ἐνῶ νοιώθει τήν παρουσία τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νά τήν ζωογονῇ. Μετά ἀπό μερικά ἀκόμη τροπάρια ὁ ἱερεὺς ἡ ὁ πιστός λέγει τήν κατανυκτικὴν εὐχὴν τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ: *«Κύριε καί Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργείας, φιλαρχίας καί ἀργολογίας μὴ μοι δῶς. Πνεῦμα δέ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καί ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ»*. Καί συμπληρώνει: *«Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμά πταίσματα καί μὴ κατακρίνειν τόν ἀδελφόν μου»*. Ἀκολουθοῦν οἱ ὠραῖες εὐχές: *«Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποτα...»* πρὸς τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ἡ ὁποία ἀπαγγέλλεται ἐμμελῶς καί κατανυκτικῶς ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς τῆς εἰκόνας, καί *«Λός ἡμίν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπανσιν σώματος καί ψυχῆς»* πρὸς τόν Κύριον διὰ τῆς ὁποίας τόν παρακαλοῦμεν νά μᾶς διαφυλάξῃ *«ἀπό πάσης σκοτεινῆς καί νυκτερινῆς ἡδυπαθείας»*, νά παύσῃ *«τάς ὁρμάς τῶν παθῶν»* μας, νά κατασβέσῃ *«τά πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ»*, νά καταστείλῃ *«τάς τῶν παθῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις»* καί νά κοιμίσῃ *«πᾶν γεῶδες καί ὑλικόν ἡμῶν φρόνημα»*. Μὲ αὐτές τίς προσευχές στρεφόμενοι πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί τόν Κύριό μας συνοψίζουμε ὅλες τίς προηγούμενες ἱκεσίες. Ὁ ἱερεὺς δέ κατόπιν, δέεται καί διὰ τούς ἀσθενεῖς, τούς μισοῦντας καί ἀγαπῶντας ἡμᾶς, τούς ἔχοντας ἀνάγκην βοηθείας κλπ.

Ἡ ἀκολουθία, λοιπόν, τοῦ μεγάλου Ἀποδείπνου εἶναι πλουσία εἰς πνευματικόν περιεχόμενον, διό καί παρηγορεῖ καί ἀγιάζει τήν ψυχὴν τοῦ χριστιανοῦ, ὅταν ἀναγινώσκῃ αὐτὴν μετ' εὐλαβείας καί κατανύξεως. Διὰ τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητος διὰ πάντας, ἰδιαίτε-
 ρως διὰ τούς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης τῆς ὁποίας τό κύριο χαρακτηριστικό εἶναι ἡ σύγχυσις καί ἡ ἀπελπισία, διὰ *«τούς κοπιῶντας καί πεφορτισμένους»* καί γενικώτερον διὰ πάντας *«τούς θέλοντας σωθῆναι»*.

Εὐχόμεθα ὅλοι οἱ χριστιανοὶ νά κατανοήσωμεν τό ἀπαραίτητον αὐτῆς τῆς κατανυκτικῆς ἀκολουθίας, μοναχοὶ καί λαϊκοί, καί νά μὴ προφασιζώμεθα τήν ἔκτασιν αὐτῆς, διότι αὐτόν τόν χρόνον πού θά «χάσωμεν» ἀπὸ τάς βιωτικές ἢ ἄλλας ἀπασχολήσεις θά τόν κερδίσωμεν εἰς τήν αἰωνιότητα.

«ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΝΟΗ»
Επισκοπείον - Ήσυχαστήριον
Ἀγίας Αἰκατερίνης
Στρογγύλη, 194 00
Κορωπί Ἀττικῆς

PORT
PAYÉ
HELLAS

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΚΩΩΠΙΟΥ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ

ΕΛΛΑΣ

Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας 2004 εἰς Ἱ. Ν. Ἀγ. Δημητρίου Ἀχαρνῶν.